

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestselling Author

E. L. Todd

I'll fix you.

River

THE ESCORTS: BOOK FIVE

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM

NEHİR

ESKORTLAR #5

E. L. Todd

Bu bir kurgu eseridir. Bu romanda (veya romanlarda) tasvir edilen tüm karakterler ve olaylar kurgusaldır veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncı veya yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz; ancak eleştirmenler, bir incelemede kısa pasajlar alıntılatabilirler.

Nehir

(Daha önce Baştan Çıkarıcı Konuk adıyla yayınlanmıştır)

Telif hakkı E. L. Todd'a aittir, 2016.

ÇAYIR

Nathan Maxwell adeta bir rüya gibiydi. Kesinlikle güçlü ve sessiz bir tipti, ama çok konuşmasına gerek yoktu çünkü gözleri her şeyi anlatıyordu. Gözleri karanlık ve derindi, uçsuz bucaksız uçurumlar gibiydi. Gözlerini sonsuza dek dikip, her düşüncesinin bir anda zihninden geçişini izleyebilirdim. Belki de düşüncelerini bildiğimi hayal ediyordum çünkü onu herkesten daha iyi tanıyordum. Asistanı olmak bana hayatına dair bir bakış açısı kazandırmıştı. Tüm alışkanlıklarını ve davranışlarını biliyordum. Hatta kahvesini nasıl sevdiğini bile bilimsel düzeyde biliyordum.

Nathan uzun boyluydu, benden neredeyse 30 cm daha uzundu ve her gün ütülü takım elbisesiyle çok şık görünürdü. Hiçbir zaman aynı takım elbiseyi iki kez giymezdi ve her sabah ofise girdiğinde şaşırmanı severdim. Tekrar tekrar giydiği tek şey kravatıydı. Bunları zaman zaman tanırdım.

Bu takıntının ne zaman başladığından emin değilim. Masum bir hoşlanma olarak başladı. Erkeklerden hoşlanmaya başladığımdan beri Nathan'a hep bir ilgim vardı. Benden birkaç yaş büyüktü, bu yüzden doğal olarak ulaşılmaz olduğunu düşünüyordum. Babası bana yardım etmem için iş teklif ettiğinde, para için değil, evet dedim. Aptalca bir şekilde, daha fazla zaman geçirirsek beni fark edeceğini umuyordum. Sadece sık sık gördüğü

bir aile dostu olmayacaktım. Çocukluğundan beri tanıdığı kız olmayacaktım. Çekici bulduğu bir kadın olacaktım.

Ama bir yıl geçti ve bu henüz gerçekleşmemiştir.

Sorunun ne olduğundan emin değildim. Erkeklerin ilgisini çekmek benim için kolaydı. Daha önce de modellik teklifleri almıştım ama doğal olarak reddetmiştim. Kamera karşısında poz vermek benim için bir fantezi değildi. Ama diğer insanlar beni çekici bir kadın olarak görüyorsa, neden o görmüyordu? Saçım mıydı? Kıyafetlerim miydi? Çıktığı kadınları izledim ve inceledim. Bir tercihi yok gibiydi. Sadece güzel kadınlardan hoşlanıyordu.

Masamda oturmuş, Nathan'ın bu sabah nasıl görüneceğini hayal ederken asansörün zili çaldı. Hemen kendimi toparladım ve onun kata çıkmasını heyecanla beklediğimi belli etmemeye çalıştım.

Kapılar açıldı ve gri bir Hugo Boss takım elbise giymiş halde dışarı çıktı. Geniş omuzlarına tam oturmuştu. Yürürken ceketini hafifçe açıldı ve ince kalçalarını ortaya çıkardı. Karnı düz ve sertti. Bunu biliyordum çünkü onu birkaç kez gömleksiz görmüştüm. O günler harika öğleden sonralardı.

Nefesim kesildi, ona bakakaldım. Her sabah bu adamın ne kadar güzel olduğuna hayran kalıyordum. Parlak mavi gözleri, güzel elmacık kemikleri ve dişlerimle kavramak istediğim ince dudakları vardı. Hafif bir sakal tabakasıyla kaplı güçlü bir çenesi vardı. İki günde bir tıraş oluyordu. Hijyenik davranışlarını bile biliyordum.

Omuzunda çantasıyla masama doğru yaklaştı; bana kırbacı ve şapkası olmayan Indiana Jones'u hatırlattı. "Günaydın, Meadow."

Derin bir nefes aldım ve kokusunu içime çektim. Tanıdık kolonyasının kokusu burnumu yakıyordu ama buna değdi. "Merhaba..." Aptal bir okul kıızı gibi konuştuğumu biliyordum ama kendimi kontrol edemedim.

Nathan bunu fark etmemiş gibiydi. "Gecen nasıl geçti?"

"Güzel," diye patladım. "Seninki?" Hayatının her detayını bilmek istiyordum.

"Harika," dedi. "Bu benim mi?" Masamdaki kahveyi işaret etti.

"Ah evet." Ona doğru uzattım. "Tam istediğin gibi yaptım."

"Teşekkür ederim, Meadow." Bana gülümsedi.

Aman Tanrım.

"Herhangi bir mesajınız var mı?" diye sordu.

"Masanızın üzerindeler. Kuru temizlemeniz de orada, Mike da arabanızı yıkıyor."

"Harika. Teşekkür ederim." Elinde kahvesiyle ofisine doğru yürüdü. Ama sonra durdu ve arkasına döndü. "Aslında, yeğenim—"

"Hediye masanızın üzerinde duruyor. Zaten paketlenmiş durumda."

Ofisine şöyle bir göz attı ve tekrar bana döndü. "Nereden bildin...?"

"Babam bahsetmişti. Uzaktan kumandalı bir helikopter."

Gözlerinde onay ifadesi belirdi. "Sensiz ne yapardım, Meadow?"

"Bunu asla öğrenmek zorunda kalmayacaksın, Nathan." Tanrım, ne kadar acınasıydım.

Bana öyle bir gülümsedi ki, bacaklarımı birbirine sıkıştırmak zorunda kaldım. Bacaklarımın arası yanıyordu. Keşke bu adama bu kadar acınası bir

şekilde takıntılı olmasaydım. O da herkes gibi sıradan bir adamdı. Ama kalbimi başka hiç kimse gibi hızlandırmıyordu.

DANIELLE ASANSÖRDEN ÇIKTI VE MASAMA DOĞRU GELDİ. "VAY, BURASI çok şık."

"Biliyorum," dedim. "Nathan bunu çok özel bir şekilde seviyor."

"Bu nasıl bir şirket yine?" Çantasını omzuna taktı ve etrafına bakmaya devam etti. Boynunda altın bir kolye olan dar siyah bir elbise giymişti. Kahverengi saçları gür bukleler halindeydi.

"Mimar." Bunu ona yüz kere söyledim ama hiç hatırlamadı.

"Peki, hayatının aşkı nerede?"

"Şşş!" diye ölüm tehdidi savurdum. "Birileri duyabilir."

Gözlerini devirdi. "Duygularını açıkça belli edersin Meadow. Muhtemelen zaten biliyordur."

Umarım öyle olmazdı. Bu dünyanın en utanç verici şeyi olurdu. "Nerede yemek yemek istersiniz?"

Omuz silkti. "Alkollü içecek servisi yapılan bir yer."

"Saat öğlen oldu," diye hatırlattım ona.

"Ama Londra'da saat beş."

Çantamı almadan önce masamı biraz düzenledim. "Canım sandviç çekti."

"Şarküteride alkol var mı?" diye sordu ciddi bir şekilde.

"Belki de bir matara edinmelisiniz."

Nathan'ın cam kapıları açıldı ve elinde bir dosya ile masama yaklaştı. Başını kaldırdığında Danielle'i gördü. Gözlerini yüzüne dikti ve onu baştan aşağı, özellikle de bacaklarını dikkatlice süzdü.

Kalbim mideme düştü ve orada asit içinde yandı.

“Nathan.” Elini uzatarak onun elini sıktı. Beni görmeye gelme sebebi ne olursa olsun, unutuldu.

“Danielle.” El sıkışmayı karşılık verdi. “Senin hakkında çok şey duydum. Meadow senin gelmiş geçmiş en iyi patron olduğunu söylüyor.”

Ona içten bir gülümseme gönderdi. "Abartıyor. O sadece titiz bir çalışan. Onsuz ne yapardım gerçekten bilmiyorum."

Bu benim en büyük kabusumdu.

"Yani, ikiniz arkadaşsınız?" diye sordu.

“Evet,” dedi Danielle. “Öğle yemeğine gidiyoruz.”

"Bu kulağa eğlenceli geliyor," dedi. "Meadow'un arada bir dinlenmeye ihtiyacı var."

Orada yokmuşum gibi sürekli benden bahsetmesinden nefret ediyordum. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı, Nathan?"

İstemeyerek de olsa gözlerini Danielle'den ayırıp bana baktı. "Evet, bunları muhasebeye faksla göndermen gerekiyor. Ama öğle yemeğinden sonraya kadar bekleyebilir."

“Tamam.” Dosyayı elinden aldım ve bağırmanın çalıştım. Arkadaşımı süzmesini izlemek işkenceydi. Ofise gelen her güzel kıza neden bakıyordu ki? Onu çok iyi tanıdığım için özel hayatını da biliyordum. Meslek hayatında hırslı ve çalışkan olsa da, güzel kadınlara karşı ciddi bir zaafı vardı. Evlenmeyi düşünmeden bir kızıdan diğerine geçiyordu. Onunla

sadece bir gece bile geçirsem mutlu olurum. Ama en büyük fantezim, onun tüm hayatını değiştirecek kadın olmaktı. Çok aptalca olduğunu biliyordum. Ama bir kız hayal kurabilirdi, değil mi? “Neyse, Danielle ve ben gitmeliyiz.” Ayağa kalktım ve masanın etrafından dolaşarak Danielle'i ondan uzaklaştırmaya çalıştım.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Ona tüm cazibesini kullanarak, samimi bir şekilde baktı.

Artık buna dayanamıyordum. "Rezervasyonumuza geç kalacağız, Danielle," dedim ve hafıfe dirseğinden çektim.

O da durumu anladı. "Sizinle tanışmak da güzeldi," dedi omzunun üzerinden.

Asansöre binip kapılar kapandıktan sonra tekrar nefes almaya başladım. Danielle'in bir daha benimle ofiste buluşmasını kesinlikle istemezdim.

Kapıya dönerken, "Takıntınızı anlıyorum," dedi. "Gerçekten de çok güzel bir rnek."

Patronuma neden aşık olmak zorundaydım ki? "Dikkatimi dağıtıyor..."

"Sana hiç çıkma teklifi etmedi mi?"

"Bir kere bile değil," dedim i çekerek.

"zr dilerim," dedi.

"Evet." Artık bunu düşünmek istemiyordum. Sadece umutsuzluğa düşmeme neden oluyordu.

OFİSİNE GİRMEDEN ÖNCE KAPIYI ÇALDIM. "JOHN, BU ÖĞLEDEN SONRA golf oynamaya müsait olup olmadığınızı öğrenmek istiyor."

iPad'ine not alırken masasından başını kaldırdı. "Bugün olmaz."

"Pekala." Dışarı çıktım.

"Çayır."

Tekrar ofisine girdim. Saçları biraz dağınıktı ama ona yakışıyordu. Mavi gözleri kendi ışığıyla parlıyor gibiydi. Her şeyiyle beni kendine çekiyordu. Neden çirkin olamıyordu ki? "Evet, efendim?"

Bana bakarken parmaklarının arasında bir kalem çevirdi. "Arkadaşın Danielle... biriyle görüşüyor mu?"

Bacaklarım işlevsizleşmişti ve kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu. Ağlama isteğim çok şiddetliydi ve nedenini bilmiyordum. Nathan, hayatta olduğumu uzaktan yakından bildiğine dair hiçbir işaret vermemişti. Neden bu durumun beni rahatsız etmesine izin vermeye devam ediyordum? "O eşcinsel." Düşünmeden ağzımdan kaçırdım. Arkadaşımı takıntılı olduğum adamla görmek benim için dayanılmaz olurdu. Zihinsel bir işkence olurdu.

"Ah." Şaşkınlıkla kaşını kaldırdı. "Bunu fark etmemiştim. Özür dilerim."

Ona tüm arkadaşlarımdan eşcinsel olduğunu söylemek istedim. "Sorun değil. Yakında mı gidiyorsunuz? Saat beşi geçti."

Derin bir iç çekti. "Eğer beni buradan atmak için burada olmasaydınız, sürekli burada olurum." Elindeki kalemi bıraktı ve sandalyesine yaslandı. Önünde bir bina taslağı duruyordu.

"O zaman iyi ki buradayım," dedim. "Senin de bir hayatın olmalı." Sesimde alaycı bir ton vardı.

“Meadow, çok iyi bir sekretersin. Şimdiye kadar sahip olduğum en iyi sekretersin.”

Bu bir iltifattı ama kendimi iyi hissettirmedi. Sadece onun sekreteri olduğumu ve her zaman sadece bir çalışan olacağımı hatırlattı. "Teşekkür ederim. Elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

“Eve gitmelisin,” dedi. “Ben işimi bitirince giderim.” Kalemı tekrar eline aldı.

Aklında bir şey olduğu belliydi. Özellikle keyifsiz görünüyordu ve bunun Danielle'in müsait olmamasından kaynaklandığını düşünmedim. "Her şey yolunda mı, Nathan?"

Bir an çizimine baktıktan sonra gözleri benimkilerle buluştu. "Kendin için farklı bir hayat mı hayal ettin? Yoksa istediğin hayat bu muydu?"

Bu derin bir soruydu. "Hayır, hayatımın böyle gelişmesini beklemiyordum. Ama bu kötü bir şey değil."

Kalemı parmaklarının arasında çevirdi.

“Hayatınızı böyle hayal etmemiş miydiniz?”

O kadar uzun süre sessiz kaldı ki cevap vereceğini düşünmedim. "Zirvede olmak bazen yalnızlık demek." Arada bir böyle açık ve savunmasız oluyordu. Ve sanırım benden başka kimseye karşı böyle değildi. Bu beni daha da sinirlendirdi. Neden onun için görünmezdim? Onu gerçekten olduğu gibi seven tek kadın bendim. Onu içgüdüsel bir düzeyde anlıyordum.

“Çünkü zirveye sadece birkaç kişi ulaşabiliyor,” dedim. “Ve insanlar her zaman sizi aşağı çekmeye çalışacaklar. Buna izin vermeyin.”

Gözleri benimkine kaydđ. "Benim için çalışmak için fazla zekisin, bunun farkında mısın?"

"Evet," dedim dürüstçe.

"Ama senin hiçbir yere gitmeni istemem."

Onun bana bunu söylemesini hayal etmiştim, ama çok farklı bir bağlamda.

"Burayı seviyorum, o yüzden endişelenmene gerek yok."

"Oh, neyse ki," dedi alaycı bir ses tonuyla.

Kapıyı kapatmaya başladım. "Yarın görüşürüz, Nathan."

"ayır."

Kapıyı tekrar açtım, duymak istediğim bir şey söylemesini umuyordum.

Beni bir içki içmeye davet etmesini istiyordum. Hatta beni doğrudan yatağā davet etse bile, teklifi anında kabul ederdim. İşte bu kadar takıntılıydım.

"Evet?"

Bir an kalemine baktı. "Aradı mı?"

Kimden bahsettiğini biliyordum. "Her hafta arıyor."

Başını salladı ve kalemine bakmaya devam etti.

"Eminim sizden haber almaktan çok mutlu olur."

Nathan kalemle oynamayı bıraktı. "Eminim öyle yapardı."

"ONA EŐİNSSEL OLDUĞUMU MU SÖYLEDİN?" TAM İÇKİ ALACAKKEN bardağını düzelitti.

"Başka ne diyeceğimi bilemedim..."

"Belki de bir erkek arkadaşım var?"

"Ama onun sürekli ne zaman müsait olduğunu sormasını istemedim," dedim. "Bunun daha kolay olacağını düşündüm."

Danielle içini çekti. "Kızım, bu doğal değil."

"Biliyorum." Utançtan yüzümü kapattım. "İnan bana, kendimden nefret ediyorum."

"Neden ona çıkma teklifi etmiyorsun?"

Ellerimi indirdim. "Sen deli misin?"

"Sürekli erkeklere çıkma teklifi ediyorum."

"Ama o benim patronum."

"Ona sor gitsin," dedi. "Eğer hayır derse, canın yanacak ama sen de yoluna devam edebileceksin. Bu iyi bir şey değil mi?"

"Ya da yaralanabilirim ve yine de onun yanına gidebilirim." Ve bunun olma olasılığı daha yüksekti.

"Öyleyse işinden ayrıl."

"Bunu da yapamam," dedim iç çekerek.

"Neden?"

"Dünyanın en kolay işi, maaşı harika, yan hakları da var ve bolca tatil hakkım var."

"Ama bütün gün patronunuza bakıp durmak gerçekten buna değer mi?"

"Muhtemelen hayır..."

"En son ne zaman bir randevuya çıktınız?"

"Aslında geçen hafta sonu."

"Nasıl geçti?" diye sordu, ardından bir yudum aldı.

"Eh," diye omuz silktim.

"Eh?" Kaşını kaldırdı. "Bu kelime bile var mı?"

"Fena değildi," dedim. "Sevimliydi ve güzel vakit geçirdik."

"Onunla birlikte oldun mu?"

"Evet."

"Nasıl buldunuz? Ve sakın 'eh' demeyin."

"Oldukça iyiydi," dedim. "Ama bir daha onu aramadım."

"Yani, o kadar da iyi değildi."

Omuz silktim. "Bunun bir yere varacağını düşünmemiştim."

Bana sinirli bir bakış attı. "Tek bir adama takılıp kalırsan hiçbir şey nasıl ilerleyecek ki? Bu durum, sen bir şey yapmadığın sürece asla geçmeyecek."

Bana zaten bildiğim şeyi söylüyordu. "Evet..."

"Sence bir gün sana ilgi duyacak mı?"

Bunu itiraf etmekten utandım. "Bazen düşünüyorum da, belki de öyledir. Gerçekten harika bir ilişkimiz var ve yemin ederim aramızda bir bağ var. Ben hissediyorum ve o da hissediyor gibi görünüyor. Ama asla bir şey söylemiyor."

"Belki de asistanı olduğunuz içindir," dedi. "Ve o işi eğlenceyle karıştırmaz. Ya da belki de aile dostu olduğunuz için arkadaşlık bölgesindeyinizdir."

"Olabilir."

"Çünkü sen çok güzel bir kadınsın," dedi. "Ama belki o seni kız kardeşi gibi görüyor."

Utandım. "Umarım öyle değildir."

İçeceğini derin bir yudumla bitirdi. "Ne yapabileceğini biliyor musun?"

Danielle'in fikirleri genellikle pek parlak değildi. "Hım?"

"Bir arkadaşım Beautiful Entourage'a gitti ve sevgilisi gibi davranması için çok yakışıklı bir adam tuttu. Eski sevgilisi o kadar kıskandı ki, dizlerinin üstünde geri geldi."

Onu anlamıyordum. "Nathan'ı kıskandırmak için birini mi tutmamı istiyorsun? Zaten beni fark etmiyor. Yanımda bir adamın olmasının bir fark yaratacağını sanmıyorum. Ve onunla çıkmak için bir adama para ödememe gerek yok."

"Seni hiç erkek arkadaşınla görmedi, değil mi?" diye sordu. "Belki başka bir erkeğin seni istediğini görürse o da seni ister."

"Bilmiyorum..."

"Bu sizin son seçeneğiniz," dedi. "O zaman ya istifa etmelisiniz ya da aktif olarak başka bir yere geçmelisiniz."

"Ama neden birini işe almam gerekiyor?"

"Gerçekten ilgilenmediğin bir erkeği kandırmak seni çok kötü hissettirmez miydi?" diye sordu. "Çünkü bir erkek bana böyle davransaydı ben de kendimi çok kötü hissederdim."

Haklıydı. "Hayır, bunu yapamazdım."

"Bu bir iş ilişkisi ve tam da ihtiyacınız olan şey. Bir deneyin."

Bunda bir sakınca görmedim.

Kadın ciddileşti ve masaya doğru eğildi. “Ama eğer işler yolunda gitmezse, yoluna devam edeceksin. Ciddi söylüyorum. Ne gerekiyorsa. Seni Casper adlı dost canlısı hayalet kadar görünmez sanan bir adam için zaman kaybediyorsun.”

Dudaklarımdan hafif bir gülümseme kaçtı. "Durumumu hafife aldığınız için teşekkürler."

"Bak, ben bunun için buradayım," dedi. "Ve sen onu ne kadar çabuk unutursan, ben de o kadar çabuk onunla birlikte olabilirim."

Gözlerimi devirdim. "Gizli bir amacın olduğunu biliyordum."

“Bu adama olan takıntınızı tamamen anlıyorum. Çok yakışıklı. Ama onun çekiciliğini fark eden tek kişi siz değilsiniz.”

Eğer Nathan beni istiyorsa, en yakın arkadaşım ona aşık olsa bile onu reddetmekte zorlanırdım. Hayır demek için tüm gücümü toplamam gerekirdi. Bu yüzden onun bana sadık olması benim için çok şey ifade ediyordu. "Bacaklarını kapalı tuttuğun için teşekkürler."

Gülümsedi. "Anladım, canım."

NEHİR

Gözlerimi açtım ve tavana baktım. Çarşaflar ayaklarımın etrafında toplanmıştı ve kapalı perdeler güneşin daireme girmesini engelliyordu. Yanımda duran iki sarışının farkındaydım. Biri beni adeta bir oyuncak ayı gibi kucaklıyordu, diğeri ise elini göğsüme koymuştu.

Eğlence bittiğine göre artık onlardan kurtulmam gerekiyordu.

Doğrulup oturdum ve kollarının yatağa düştüğünü hissettim. Soldaki sarışın kıpırdandı ve sessiz bir inilti çıkardı. Diğeri ise derin uykudaydı. Büyük yataktan kalkmayı başardım ve yerde boxer şortumu buldum. Üzerinde iki çift külot vardı.

Birisi doğruldu ve saçlarını yüzünden çekti. "Saat kaç...?" Sesi yarı uykulu geliyordu.

Adını hiç bilmiyordum. Bana söyleyip söylemediğinden bile emin değildim. "On."

Tekrar uzandı. "Henüz çok erken..."

Diğeri sarışın kadın hâlâ uyuyordu.

“Öyleyse yatağa geri dön.” Eşofmanımı giyip yatak odasından çıktım. Bir demlik kahve koydum ve pencereleri açarak doğal ışığın içeri girmesini sağladım. Dağınık saçlarımı parmaklarımla düzelttim. Dün geceyi çok net hatırlıyordum. İkisiyle de harika zaman geçirmiştım ve bunun onlar için ilk deneyim olmadığını anlayabiliyordum.

Tam kahvemden bir yudum alacakken kapı çalındı. "River, benim."

"Ben kimim?" diye sordum kahvemden bir yudum almadan önce.

"Jett, pislik herif."

"Açık."

İçeri girdi ve kapıyı arkasından gürültüyle kapattı. "Daha yeni mi uyandın?" diye sordu inanmaz bir şekilde. "Saat on."

“Uzun bir geceydi.” Mutfak masasında oturuyordum. “Kahve ister misin?”

“Hayır, üç saat önce içtim.” Karşımdaki sandalyeye oturdu. “Geç saate kadar dışarıda mıydın?”

“Baygın değildim,” dedim. “Ama uyanıktım.”

Ne yapıyorsunuz?

Jett gerçekten de çok kalın kafalı olabiliyor. "Ne düşünüyorsun?"

Dudaklarında şeytani bir sırıtış belirdi. "Esmer mi? Sarışın mı? Kızıl saçlı mı?"

“İki sarışın.”

“Ooo...” Bana göz kırptı. “Aşağıya inebileceğinden fazla işe kalkıştın, değil mi?”

"Bunu söylemezdim."

"Doğru kadını bulma umudum da böylece suya düştü," diye iğneledi.

"O aramadan vazgeçtim." Saçlarımı parmaklarımla düzelttim.

"Dostum, onu bulacaksın. Ve onu en az beklediğin anda bulacaksın. Bu arada üçlü ilişki yaşamak da o kadar kötü olmaz herhalde."

"Öyle değil," dedim. "Ama dürüst olmak gerekirse, senin ve diğerlerinin sahip olduklarını kıskanıyorum."

Bana baktı ve gözlerinde hafif bir hüznün belirdi.

"Üçlü ilişki mi yoksa şu anki ilişkinizi mi tercih edersiniz?"

Jett omuz silkti. "Ophelia benim her zaman istediğim tek şey. Ama onun gibi bir tane daha istemezdim çünkü o zaten başa çıkılması çok zor bir insan."

"İyi bir kadın gibi görünüyor."

"Öyle," diye onayladı. "Aslında bu yüzden buraya geldim..."

Ona uzun uzun baktım ve ne demek istediğini anlamadım.

Cebinden küçük bir kutu çıkardı ve masanın üzerine koydu. "Ona evlenme teklifi edeceğim."

Kutuyu açarken yüzümde geniş bir gülümseme belirdi. "Aferin sana, dostum." Yüzüğe baktım ve göz kamaştırıcı elmasları fark ettim. "Bayılsın."

"Evet?"

"Evet."

Kutuyu geri vermeden önce gözlerim ona döndü. "Senin adına sevindim."

"Teşekkürler." Kutuyu cebine geri koydu.

“Ne zaman soracaksın?”

"Bu hafta sonu," dedi.

“Ophelia çok güzel bir kız,” dedi. “Sen çok şanslı bir herifsin.”

“Biliyorum.” Bir anlığına masaya parmak boğumlarıyla vurdu. “Ama sen de bir gün şanslı bir pislik olacaksın.”

Buna bahse girmeye istekli değildim.

“Ophelia’nın Theresa adında çok tatlı bir arkadaşı var. Onlar için bir tanışma randevusu ayarlamamı ister misin?”

“Kör randevulardan pek hoşlanmıyorum...”

“Kendini ortaya koymazsan doğru kızı nasıl bulacaksın?”

Yatak odasına doğru başımı salladım. "Kendimi ortaya koydum, dostum."

“Peki, müstakbel eşiniz gerçekten de üçlü ilişkiye razı olacak türden bir kadın mı?”

Karımı hayal ettiğimde yüzü yoktu. Ama asaleti, zarafeti ve güzelliği vardı. "Hayır."

"Theresa o tip bir insan değil, bu yüzden zaten sizin beğendiğiniz bir özelliği var."

Gülerek, "Bunu sadece bana acıdığın için yapıyorsun," dedim.

"Hayır," dedi. "Bunu yapıyorum çünkü senin mutlu olmanı, benim sahip olduklarıma sahip olmanı istiyorum."

Hayatımda birçok şey yaşamıştım ve bundan çok keyif almıştım. Ama yıllar önce sıkıcı gelmeye başladı. Arkadaşlarımda evlenmeyi ilk isteyen bendim, ama yine de önce onlar birini bulmuşlardı. Bu ironikti.

"Yaşlandıkça sizin sahip olduklarınıza sahip olacağıma daha az inanıyorum."

"Pes etme," dedi. "Olacak. Peki, Theresa?"

Omuz silktim. "Ne olacak ki? Neden olmasın?"

"İşte bu ruh hali," dedi onaylayarak başını sallayarak.

Yatak odasının kapısı açıldı ve sarışınlar dışarı çıktı.

"Kahve...şimdi." Kızlardan biri benim tişörtlerimden birini giyyordu.

Jett, dudaklarında alaycı bir gülümsemeyle onları süzdü.

"Affedersiniz." Masadan kalkıp ona bir bardak doldurdum. "Şekerli mi, kremalı mı, tatlım?"

"Kremalı dondurma lütfen." Jett'in yanındaki masaya oturdu ve sanki ışık çok göz kamaştırıcıymış gibi gözlerini kısarak baktı.

Jett orada oturmaya ve her şey normalmiş gibi davranmaya devam etti.

Bardağı önüne koydum. "Tost ister misin?"

"Hayır," diye fısıldadı. Bir yudum aldı ve inledi.

"Günaydın yakışıklı." Diğer sarışın beni dudaklarımdan öptü.

"Günaydın, bebeğim." İsimlerini bilmediğim için "bebeğim" demek en kolayıydı.

Jett beni izlemeye devam etti.

"Kahve?" diye sordum.

"Siyah."

Ona bir kupa verdim ve masaya oturttum.

Jett onları baştan aşağı süzdü. "Pekala, ben de sizin başınızın çaresine bakayım."

İkisi de onu ilk kez fark etmiş gibi ona döndüler.

"Seni dışarıya kadar uğurlayayım," dedim. Jett'in peşinden kapıya kadar gittim.

Dışarı çıkmadan önce durdu. "Biliyorsun, çoğu erkek senin yaşam tarzına sahip olmak için canını bile verirdi."

"Biliyorum," dedim. "Ama bir süre kullandıktan sonra ne kadar anlamsız olduğunu anlayacaklardı."

Omzuma hafifçe vurdu. "Belki de Theresa o kişi olur."

"Belki." Buna çok şüpheyle yaklaştım.

THERESA MAKARNAYI AĞZINA TIKIŞTIRDI, SOS YANAKLARINA VE çenesine bulaştı. Hafif pembeleşmiş soluk bir teni vardı ve görgü kurallarına uymaması bana kesinlikle bir domuzu hatırlattı. "Ben de 'Gerçekten mi?' dedim." Gözlerini devirdi. "Elbiseyi beğenmediğimi söylemişim ama yine de giydirdin." Bana, söylediklerine katıldığımı varsayarcasına baktı. "Neden nedime bu iğrenç elbiseyi giymek zorunda kalsın ki? Çok bencil..." Spagettisini yemeye devam etti, masaya sos parçaları düşürdü.

Onun barbar gibi yemek yediğini izlemek iştahımı kaçırdı, bu yüzden yemeğimi didik didik ettim. Daha önce hiç görgü kurallarına bu kadar önem vermemiştim ama Theresa gibi biriyle hiç karşılaşmamıştım. Onu görür görmez sevimli olduğunu düşünmüştüm. Ama ağzını açtığı anda ona karşı

bir çekim hissetmedim. Yüzeysel, dar görüşlüydü ve açıkça çatalın ne olduğunu bilmiyordu.

"Öyle değil mi?" diye sordu. "Asıl bencil olan o değil mi?"

Omuz silktim karşılık olarak. Duyduklarıma göre, gelin değil, şımarık kız oydu.

"Üstelik elbise de çok pahalıydı. Sence benim üç yüz dolarım var, harcayacak param mı var?" Başını salladı. "Benden nedime olmamı istediğinde, hayır demeliydim."

"Bu yapılabilecek en incitici şeylerden biri değil mi?" Kadın kültürü hakkında çok bilgili değildim ama bir kız kardeşim vardı. Ve eğer en yakın arkadaşından nedime olmasını istese ve reddedilse, inanılmaz derecede incinirdi.

"Ne olursa olsun," dedi. "Bana böyle davranıyorsa ne önemi var ki?" Sarımsaklı ekmeğinden bir ısırık aldı ve her yere kırıntılar saçıldı.

Bir sürü randevuya çıkmıştım ama bu en kötülerinden biriydi. Bu kız kaba ve soğuktu.

Yalnız öleceğim.

Kabalık etmek istemediğimden, yerimde oturdum ve onun sahip olduğu her arkadaşından şikayet etmesini dinledim. Her şeyde kendini kurban olarak görüyordu sanki. İşler istediği gibi gitmediğinde, dünyanın sonu gelmiş gibiydi. Ve çok konuşuyordu. Kulaklarım acımaya başlamıştı.

"Sen hiçbir şey söylemedin," dedi. "Ya sen?"

Şimdi gerçekten konuşabiliyor muyum? Ama o kadar soğumuştum ki söyleyecek pek bir şeyim yoktu. "Sporu severim." Aklıma gelen tek şey buydu. Bu randevuya hiç çaba harcamak istemiyordum. Onun ortalığı

dağıttığını gördükten sonra onunla yatma isteğim kalmamıştı. Eğer gerçekten bu kadar azgın olsaydım, bir bara gider ve başka birini bulurdum. Ya da müdavimlerden birini arardım.

"Tipik," dedi. Sonra da görünüşe göre Yankees taraftarı olan son erkek arkadaşından şikayet etmeye başladı.

O konuşurken, tıraş olmadığım için çıkan tüyleri hissederek yüzümün yan tarafını ovdum. Hesabın bir an önce gelmesini umarak garsonu gözlemledim. Bu buluşma başladığı anda bitmişti.

Eski sevgilisi hakkında sürekli söylenip durdu ve onun berbat bir insan olduğunu söyledi. Anlaşılan, ölse bile umurunda değildi.

Jett bu randevuyu neden ayarladı ki? Kızla daha önce hiç tanışmamış mıydı?

Sonunda garson hesabı getirdi. Hemen kartımı eline tutuşturdum. "Şimdi alabilirsiniz." Acelem yokmuş gibi davranmaya çalıştım. Ama Tanrı şahit, bu randevunun bir an önce bitmesini çok istiyordum.

"Elbette efendim." Yürüyerek arkaya doğru gitti.

Umarım o kadar da oyalanmazdı.

"Hiç nefret ettiğin eski sevgililerin var mı?" diye sordu.

"Hayır, pek sayılmaz." Hiç eski sevgilim olmadı. Bir kızla en uzun süre birlikte olduğum süre yaklaşık bir aydı. Hiç kimse dikkatimi çekip de koruyamadı. Çekim ve ilgim sanki sönmüştü. Etrafımda tuttuğum kızlarda bir sorun olmadığını biliyordum. Sorun bendeydi. Bende açıkça bir sorun vardı. Belki de başka biriyle evlenmek bana yakışmamıştı. Belki de bu imkansızdı.

Garson hesabı getirerek geri döndü.

Hallelujah.

Kartı cüzdanıma sıkıştırdım. "Hazır mısın?"

"Elbette." Yüzünü ve yağlı parmak uçlarını bez peçeteye sildi.

Midem bulandığı için izlememeye çalıştım.

Ardından restorandan çıkıp kaldırıma yöneldik.

"Seni eve kadar bırakabilir miyim?" diye teklif ettim. Bu kızı sevmiyor olabilirim ama tamamen de bir aptal değildim.

Bana şüpheyle baktı, sanki benden bir şey bekliyormuş gibiydi. "Evet... tabii."

Bu garip bir tepkiydi ama fazla üzerinde durmadım.

Yan yana yürürken, annesiyle olan çalkantılı ilişkisini anlatmaya başladı. Anlaşılan o da annesinden hoşlanmıyordu. Peki kimden hoşlanıyordu?

Kapısına vardığımızda gecenin nihayet bittiğine şükrettim. Sürekli gevezeliği başımı ağrıtıyordu.

Bana döndü ve bir an çantasıyla oynadı. "İlk randevuda ilişkiye girmem. Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama ben öyle bir kız değilim."

Gülmemeye çalıştım. "Sorun değil. Sadece eve sağ salım ulaştığınızdan emin olmak istedim."

"Doğru," dedi. "Buna inanmamı mı bekliyorsunuz?"

Sözlerinde beni sinirlendiren bir şey vardı. Kendini bu kadar çekici sanmasına ne sebep olmuştu? "Sana ne zaman bir beyefendiden daha aşağı bir izlenim bıraktım ki?" Ciddi bir soruydu. Onun için her kapıyı açtım, sandalyesini çektim, yemeğin parasını ödedim ve iğrenç sofra adabına

hakaret etmedim. Ve bütün gece ona katlandıktan sonra, bir şeref madalyasını hak ediyordum.

"Seni çok iyi tanıyorum," dedi. "Yakışıklı bir çocuksun ve istediğin her şeyi elde edebileceğini sanıyorsun."

Parmaklarınızı çatlatmayın. Parmaklarınızı çatlatmayın. Parmaklarınızı çatlatmayın.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Theresa. İyi geceler." Ona sarılmadan ya da elini bile sıkmadan yanından uzaklaştım. Kaba davranışlarım ortaya çıkmadan önce gitmem gerekiyordu.

"Bu kadar mı?" diye sordu. "Beni aramayacak mısın bile?"

Arkamı döndüm ve bunu yaptığımı anında pişman oldum.

"Yani, beni alt ettikten sonra bir daha benimle konuşmayacaktın, öyle mi?"

Kendimi tutamadım. Patlayacak gibiydim. "Domuzlar beni hiç etkilemiyor."

Çenesi düştü ve gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi. "Sen lanet olası..."

"Vay, ağzında köfte olmadığına göre ne dediğini anlayabiliyorum."

"PİSLİK!"

Kulaklarımda daha yüksek sesle bağırmadan önce uzaklaştım. Yürümeye devam ettim ve arkamdan ayak seslerini duydum. İsteddiği kadar bağırabilirdi ama beni duyamayacağı bir yere, mesela metroya gitmem gerekiyordu.

Sonra çantasıyla bana sertçe vurdu. Yanıma ve sırtıma vurdu. Sanki tuğla yığınıyla vurulmuş gibiydi. "Eşek herif."

Utandım ve ellerimi yumruk yaptım. Öfke bedenimi sarsmaya başladı ama devam edecek gücü buldum. Hayatımda hiç bir kadına vurmamıştım ama o

an bu çok cazip geliyordu.

"Cehenneme git!"

Binadan çıktım ve bir taksi durdurdum.

Çantasıyla beni acımasızca dövmeye devam etti. Canım acımıyordu ama inanılmaz derecede sinir bozucuydu, tıpkı bir tavuğun sürekli ayak bileklerinizi gagalaması gibi.

Taksi durdu ve ben kendimi içeri attım. Kapıyı kapattım ve kilitledim, böylece tekrar bana saldırımasın. "Sür git," dedim şoföre. Dairem birkaç blok ötedeydi ve yürümeyi tercih ederdim. Ama bu psikopattan uzaklaşmam gerekiyordu.

Theresa çantasını cama vurmaya başladı.

"Bu kadın ne yapıyor?" diye sordu şoför.

"Hiçbir fikrim yok. Sadece sür."

HAYIR ETKİNLİĞİNE KATILMADAN ÖNCE MÜŞTERİMİ ALMAK İÇİN daireden çıkmak üzereydim ki kapıma birisi vurdu. "Gelin içeri."

Jett daireye girdi. "Peki, nasıl geçti?"

Ona dik dik baktım.

"Şey... sanırım iyi değilsin?" Hafifçe yüzünü buruşturdu.

"O tam bir domuzdu."

Kaşını kaldırdı. "Yani... seninle birlikte olmak mı istiyordu?"

"Hayır." Kravatımı düzelttim. "Yani, resmen bir domuz gibi yedi."

“Ah...” Bana özür dileyen bir bakış attı. “Ama sevimliydi, değil mi?”

"Çok sinir bozucu bir kadındı. Ağzı hiç kapanmıyordu. Sonra da beni çantasıyla döverek öldürdü."

"Ne dedin?"

Ona dik dik bakmaya devam ettim. "O tam bir domuzdu."

“Şey... belki de sebebi buydu.”

Yumruklarımı sıktım. "Kafanı parçalamaya çok az kaldı."

Teslim olurcasına ellerini kaldırdı. "Hey... sevimliydi. Önemli olan buydu."

Kapıdan çıktım. "Gitmem gerekiyor. Çalışıyorum."

Benimle birlikte dışarı çıktı. "Bu gece nereye gidiyorsunuz?"

“Hayır etkinliği.”

"Bu eğlenceli olacak." Çok kibar olmaya çalışıyordu.

"Hâlâ senden nefret ediyorum, pislik herif."

Hemen arkamdan geldi. "Sana telafî edeceğim, tamam mı? Çatalı nasıl kullanacağını bilen, ateşli bir kız bulacağım."

“İyiyim. Kendi randevularımı kendim ayarlayabilirim.”

"Dostum, onun bu kadar tehlikeli olacağını bilmiyordum," dedi. "Ben sana asla böyle bir şey yapmazdım."

Kaldırıma doğru yöneldim. "Bunu sonra konuşuruz. Gitmem gerekiyor."

"Seni seviyorum dostum."

Arkamı döndüm ve ona orta parmağımı gösterdim.

ÇAYIR

Gerçekten de sahte erkek arkadaşım olması için birini işe alabilir miydim? Duruma nasıl bakarsam bakayım, bu beni acınası bir hale getiriyordu. İşin çirkin gerçeği buydu. Ama yine de bunu düşünmeye devam ettim, çünkü saplantılı bir şekilde aşık olduğum adam için her şeyi yapmaya hazır olduğumu biliyordum.

Cuma akşamıydı ve Nathan saat beşi geçmiş olmasına rağmen hâlâ ofisteydi. Ona bir şeye ihtiyacı olursa yardımcı olabilmek için masamda kaldım. Sürekli yakınında olmak, günün her saatinde kalbimin hızla çarpmasına neden oluyordu. Ofisinden çıkıp benimle şahsen konuştuğu anlar için yaşıyordum. Hayalperest yüzüne bakıp çocuklarımızın nasıl görüneceğini hayal edebiliyordum.

Tamamen acınası.

İşimi bitirmiştım, bu yüzden kalemimi masama vurdum ve gizlice ofisinin cam pencerelerinden dışarı baktım. Nathan telefonda konuşuyor, pencereden dışarı, ayaklarının altındaki şehre bakıyordu.

Kimle konuştuğunu merak ettim. Muhtemelen bir bayan arkadaşıydı. Bu kadar çapkın olup da bana hiç ilgi göstermemesinden nefret ediyordum.

Çekici bir kadındım, değil mi? Benimle birlikte olmayı hiç düşünmedi mi?

Nathan telefonu kapattıktan sonra masasından kalktı.

Hemen bilgisayarımın başına döndüm ve çalışıyormuş gibi yaptım.

Ardından kapıları açtı ve masama doğru geldi.

Onun bana doğru geldiğini bildiğimde her zaman olduğu gibi kalbim çok hızlı atıyordu. Rahat davranmaya çalıştım ama doğru düzgün bir izlenim bırakmadığından korkuyordum. Sanki onu yeni fark etmişim gibi ona döndüm. "Bir şeye ihtiyacın var mı, Nathan?"

Ellerini ceplerine koydu. "Bu akşam için bir planın var mı?"

Gerçekten bana bunu mu sordu? Aman Tanrım, beni dışarıya mı davet ediyordu? Cuma akşamıydı ve programında hiçbir şey yoktu. Kalbim göğsümden fırlayacak gibiydi. Bu anı sonsuza dek beklemiştim. "Hayır, kesinlikle değil. Hiçbir planım yok. Bir kuş gibi özgürüm. Programım tamamen boş." Her şeyi o kadar hızlı söyledim ki, kelimeler neredeyse anlaşılabilir bir şekilde ağzımdan döküldü. Boğazımı temizledim. "Yani, hiçbir planım yok." Kendimi tam bir aptal durumuna düşürdüğümü fark ettiğimde yanaklarım kızardı.

"Harika," dedi. "Bu akşam bir yardım etkinliğine katılmam gerekiyordu. Bir randevum vardı ama iptal etti. Benimle gelmek ister misin?"

Yani, bu bir randevu değildi. Ama yine de bana eşlik etmemi istedi. Düzenli olarak görüştüğü kadınlardan birini arayabilirdi ama aramadı. Beni aradı. Bunun bir anlamı var mıydı? Vardı, değil mi? Belki de bir randevuydu. "Çok isterim," dedim biraz fazla coşkuyla.

"Harika," dedi. "Bir saat sonra sizi alabilir miyim?"

"Hazır olacağım," diye patladım.

"O zaman görüşürüz." Başını salladı ve ofisine geri döndü.

Aman Tanrım, Nathan'la dışarı çıkacaktım. O ofisten fırlayıp eve gitmem gerekiyordu. Hazırlanıp en iyi halimde görünmeliydim. Çantamı kaptım ve neredeyse koşarak dışarı çıktım.

NATHAN KAPIMI ÇALDIĞINDA NEREDEYSE ÇIĞLIK ATTIM.

Üzerime dar siyah bir elbise giydim ve saçlarımı düzleştirdim. Kombinime uygun siyah bir el çantası da taktım. Bence gayet iyi görünüyordum. Umarım o da aynı şeyi düşünmüştür.

Yüzümde gülünç bir sırıtışla kapıyı açtım. Yanaklarım doğal olmayan bir şekilde şişmişti ve yüzüm gerçekten de çabadan acıyordu. Dudaklarımı sarkık göstermeye çalıştım ama işe yaramadı. Sanki yeni botoks yaptırmışım gibi görünüyordu. "Merhaba, Nathan..."

"Merhaba Meadow. Çok iyi görünüyorsun."

"Teşekkürler." Utangaç bir okul kızı gibi saçlarıma dokundum. Dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan kapattım.

Nathan orada öylece durup bir şey bekliyordu sanki.

Bana sarılmamı mı istiyordu? Bir şeyi mi kaçırdım?

Bana bakarken ensesini ovuşturdu. "Kapıyı kilitleyecek misin?"

"Ah." Tabii ki. "Evet, kesinlikle." Neden kendimi böyle bir aptal durumuna düşürdüm ki?

Nathan ve ben binadan çıktık ve belime kolunu dolamadığı ya da elimi tutmadığı için hayal kırıklığına uğradım. Bunu beklemek aptalca bir şeydi

ama yine de hayal kırıklığına uğradığımı hissetmeden edemedim.

Nathan'ın şoförü bizi şehrin öbür ucundaki otele götürdü. Nathan arabanın kendi tarafında oturdu, şehrin ışıkları geçerken pencereden dışarı baktı. Bir eli uyluğundaydı ve Rolex saati sokaktan yansıyan ışığı yansıtıyordu. Benimle hiç konuşmadı. Sanki yokmuşum gibiydi.

Ona bakmamaya çalıştım ve dümdüz ileriye baktım. Parmaklarım çantamla oynarken, gecenin daha yeni başladığına kendimi sessizce ikna ettim. İşler çok farklı bir yöne gidebilirdi ve umarım öyle de olmuştur.

Arabadan indiğimizde Nathan kolunu belime doladı.

Masum dokunuşu büyüleydi. Bilerek ona daha da yaklaştım, o sert bedeni kendi bedenime karşı hissetmek istiyordum. Parfümü harika kokuyordu ve o kokunun çarşafıma sinmesini diledim.

Nathan insanlarla kaynaşırken beni de etrafta gezdirdi. Kolunda ben vardım ve gerçekten onun sevgilisi olup olmadığı önemli değildi, ama bu çok heyecan vericiydi. Sonsuza dek olmak istediğim bir konumdaydım. Her ne zaman bir kadınla dışarı çıksa, o kızı kıskançlıkla izlerdim. Dünyanın en muhteşem erkeğinin ilgisine sahip olmanın ne kadar büyük bir şans olduğunu bilmiyordu.

Şimdi de aynı duyguları hissetme sırası bana gelmişti.

Birkaç kişiyle konuştuktan sonra bana döndü. "Biraz sıkıcı olduysa özür dilerim."

"Hayır," dedim hızla. "Çok güzel vakit geçiriyorum."

Gözlerinde yakıcı bir ifadeyle hafifçe gülümsedi. "Kolay bir randevu arkadaşısın."

Yani, ben bir randevu muydum? Yoksa ben mi fazla abartıyordum?

Kolunu hâlâ omzumda tutuyordu. "Size bir içecek getireyim mi?"

"Elbette."

"Tamam. Hemen geri döneceğim." Bana doğru eğildi. "Hiçbir yere gitme."

"Yapmayacağım." Heyecandan sesim güçsüz ve titrek çıktı. Kollarımın her yerinde tüyler diken diken oldu. Dizlerim jöle gibiydi.

Yanımdan uzaklaştı ve bara doğru yöneldi.

Aynı yerde kaldım, bulutların üzerinde süzülüyordum. Bunun gerçekten yaşandığına inanamıyordum. Aramızda bir şeyler oluyordu. Başka herhangi birini davet edebilecekken beni bu yardım etkinliğine davet etmişti ve sadece benimle flört ediyordu. Bu gerçekten oluyor muydu? Şansım mı geliyordu?

Sırtına baktım ve kalçalarının güzel kaslarını fark ettim. Geniş omuzları ve dar kalçaları vardı. Bacakları uzun ve inceydi. Onu daha önce spor kıyafetleriyle görmüştüm ve gözlerim için bir ziyafetti. Bara yaklaşıp içki sipariş ederken ona özlemle baktım.

Dünyanın en şanslı kızı bendim.

O beklerken, yanındaki boş alana sarışın bir kadın yaklaştı. Her yerinden dar gelen bordo bir elbise giymişti. Saçları kabarık ve yumuşaktı. Ve bu mesafeden bile güzel olduğunu anlayabiliyordum.

Nathan ona kısa bir bakış attıktan sonra tekrar önüne döndü.

Ardından sarışın kadın ona bir şeyler söyledi.

Dudaklarında bir gülümsemeyle ona doğru döndü.

O gülümsemeyi yeterince görmüştüm, ne anlama geldiğini biliyordum.

Ona ilgi duyuyordu.

Sonra derin bir sohbeta daldılar. Ona doğru yaklaşma şeklinden, onun ne sunabileceğiyle ilgilendiği anlaşılıyordu. Başını geriye doğru eğdi ve güldü. Hatta elini göğsüne bastırdı.

Onun bana dönmesini beklerken onunla flört etmesini izlemek canımı acıttı. Ama içecekler hazır olunca gideceğini biliyordum. Beklerken kalabalığı gözlemledim, onun flört etmesini izleyerek kendime eziyet etmek istemiyordum. Dakikalar geçince Nathan'a döndüm. Yanında iki kadeh şarap duruyordu. Sarışın kızın da kendi içeceği vardı.

Onunla konuşmaya devam etti.

Kalabalığın içinde kimseyle konuşmadan durmaktan rahatsız olmaya başladım. İnsanlar geçerken bana bakıp, orada yalnız başıma durduğumu izliyorlardı. Hatta toplumun üst sınıf kadınlarından birkaç ters bakış bile aldım. Keşke elimde bir içki olsaydı da yapacak bir şeyim olsaydı. O kadar garip bir hale gelmişim ki, telefonumu çıkarıp bir şeyler yapıyormuş gibi davrandım. Sonra Nathan'ın bu tarafa doğru geldiğini umarak yukarı baktım.

O değildi.

Nathan kolunu onun beline dolamış, kulağına bir şeyler fısıldıyordu.

Unutuldum.

Tamamen ve kesinlikle.

Bunun bir iş etkinliğinden daha fazlası olduğunu düşünmekle ne kadar aptalmışım. Beni sadece son dakika bir etkinlik olduğu için davet etmişti. Ve daha iyisini bulur bulmaz beni terk etti.

Çok aptaldım.

Gözlerim yaşlarla doldu ve gözyaşlarının oluşmasından nefret ettim. Bu durum kendimden duyduğum tiksintiyi daha da artırdı. Ben bunun için çok iyiydim. Peki neden Nathan'ı unutup yoluma devam etmiyordum? Zaten o bir pislikti.

Sözlerim kendimi daha iyi hissetmemi sağlamadı. Arkamı dönüp hemen banyoya gittim. Yürürken esmer bir kadınla omuz omuza çarpıştım.

“Tanrım, çok fazla içtim. Kusacağım.” Neredeyse koşarak banyoya gitti.

Bir adam arkasından yaklaştı, belli ki iyi olup olmadığını kontrol etmek istiyordu. "Seni eve bırakmamı ister misin?" diye sordu kalın bir sesle.

“Hayır, sorun değil.” Kapıya ilk o ulaştı ve kapıyı bloke etti, içeri girmeden önce biraz durakladı.

Adam arkasını döndü ve beni gördü.

Bir noktada gözyaşlarım gözlerimin kenarına kadar ulaştı ve taşı. Yanaklarım ıslanmıştı ve sanki hiç ağlamıyormuşum gibi görünmek için otomatik olarak nemi sildim.

Adam bana dik dik baktı, mavi gözleri acıma duygusuyla karardı. Uzun boyluydu, 180 cm'den fazla ve takım elbisesi ona tam oturuyordu. Dağ kaldırabilecek kadar geniş omuzları vardı. Geniş göğsü ince kalçalara iniyordu. En çekici yanı yüzüydü. Nefes kesen gözleri vardı, filmlerde gördüğünüz türden. Kendi ışıklarıyla parlıyor, tüm gölgeleri uzaklaştırıyordu. Güzel elmacık kemikleri, ince dudakları vardı ve yüzü tıraş olmadığı için hafifçe sakallıydı.

Hayatımda gördüğüm en yakışıklı erkeklerden biriydi.

Yürümeyi bıraktığımı fark ettiğimde düşüncelerime geri döndüm. Herkesten, her şeyden uzaklaşmam gerekiyordu. Burnumu çektim, sonra da ondan uzaklaşmaya çalıştım.

"İyi misin?" Derin sesi kulağıma geldi. Yumuşak ve nazikti, ama emredici ve güçlüydü. Bir dağın dereyi engellemesi gibi yolumda durmaya devam etti.

"Hayır..." Yanından geçmeye çalıştım.

"Size bir taksi çağırayım mı?"

"Peki, yolumdan çekilsen nasıl olur?" diye tısladım.

Hiçbir şekilde belirgin bir tepki vermedi. Sert sözlerimden dolayı kızmış olsa bile bunu göstermedi. Başka bir şey söylemeden uzaklaştı.

Hemen kabine girdim ve gözlerimi tuvalet kağıdıyla sildim. Yan kabinde onun sevgilisinin kustuğunu duydum. Belli ki bir süre daha orada kalacaktı. Tuvalet kapağının üzerine oturdum ve banyoda ağladığımdan haberi olmayan Nathan'ı düşündüm. Daha da kötüsü, bilse bile umursamazdı.

Bu geceyi bitiremedim. Nathan'a geri dönüp her şey yolundaymış gibi davranamazdım. Zaten akşamın geri kalanını sarışın kadınla geçirmeyi tercih edeceğinden de emindim.

Sonunda ağlamayı kestim ve banyodan çıktım.

Yakışıklı adam hâlâ oradaydı, elleri cebinde duvara yaslanmış oturuyordu. Beni fark edince bana döndü. "Daha iyi hissediyor musun?"

Neden benimle konuşuyordu? Neden umurundaydı? Beni tanımıyordu. "Sanırım..."

"Randevum nasıl geçti?"

"Hâlâ kusuyorum."

İçini çekti. "Biraz zaman alacak..."

Kız arkadaşını umursamıyor gibiydi. Nathan gibi tam bir pislikti. "Belki de içeri girmelisin..."

"Hazır olduğunda çıkacak," dedi. "Ya sen? Sana taksi çağırabilir miyim?"

Ne yapmak istediğimden emin değildim. Orada dururken debriyajımla oynadım durdum.

"Berbat bir randevun mu oldu?" diye sordu.

"Buna benzer bir şey," diye fısıldadım.

"Sana zarar verdi mi?" Sesi birden soğuklaştı. "Çünkü istersen boynunu kırarım."

"Hayır, sorun değil." Sesim kısık çıktı.

"Öyleyse, neler oluyor?"

Neden bu tamamen yabancıyla konuşuyordum ki? "Patronuma aşışım. Randevusu onu ektiği için beni bu etkinliğe davet etti. Nedenini bilmiyorum... ama bir randevu olabileceğini düşündüm. Bir süre benimle flört etti. Ama sonra... barda tanıştığı başka bir kız için beni terk etti." Saçlarımı karıştırdım, kendimi aptal hissediyordum.

Adam delici bakışlarıyla bana bakmaya devam etti. "O tam bir pislik."

Omuz silktim.

"Çıkılmış olsak da olmasak da, seni böyle terk etmek kabalık."

Bunu inkar etmedim.

"Neden ondan hoşlanıyorsun?"

"Hiçbir fikrim yok." Sanki kendi kararlarım üzerinde hiçbir kontrolüm yoktu. Gözyaşlarımın tekrar yandığını hissettim. Bir çöküş ufukta

görünüyordu.

Duvarı terk edip bana yaklaştı. "Seni dışarıya kadar uğurlayıp taksi çağırırsam nasıl olur?"

"Burada kalmak istemiyorum..."

"Öyleyse benimle gel." Kolunu belime doladı ve beni kalabalığın arasından geçirip otelden dışarı çıkardı. Onu tanımıyor olsam da, dokunuşu hoş geldi. Az da olsa birinin ilgilenmesi güzeldi.

Kaldırıma ulaştık ve o bir taksi durdurdu. "Gecenizin iyi geçmemesine üzüldüm."

"Evet...yardımınız için teşekkürler. İyi bir insansınız."

"Rica ederim." Arka kapıyı benim için açtı. "Adınız ne?"

"Çayır."

Gözleri yüzüme dikildi.

"Ne?" diye sordum.

Benim adım River.

"Gerçekten mi?" Bu isim beni şaşırttı. "Nehir ve Çayır." Bir şekilde hafifçe kıkırdadım. "Bu ironik."

"Evet... öyle." Beni uzun süre yanına aldı.

"İyi geceler. Tekrar teşekkürler."

"Evet." Hâlâ şaşkın görünüyordu.

Taksiye bindim ve kapıyı kapattım.

River elleri cebinde, pencereden bana bakarak orada duruyordu.

Taksi uzaklaştı ama ben onu gözden kaybedene kadar bakmaya devam ettim. Az önce olanları açıklayamıyordum ama River'ı bir yerden tanıyormuşum gibi, sanki zaten arkadaşımış gibi hissediyordum.

BÜTÜN HAFTA SONU NATHAN'DAN BİR TELEFON BİLE GELMEDİ. BENİ arayıp sormadı. Muhtemelen yardım etkinliğinden ayrıldığımı fark etmedi. Belli ki o sarışınla birlikte oldu ve beni hiç düşünmeden gitti. Eve nasıl ya da ne zaman geldiğim umurunda bile değildi.

Hiç bir şey.

Tam bir pislikti.

Haftasonunun geri kalanında keyifsizdim. Danielle arayıp ertesi gece dışarı çıkmak isteyip istemediğimi sorduğunda, yalan söyleyip meşgul olduğumu söyledim. Başka bir insana ne kadar beceriksiz olduğumu itiraf etmek istemedim.

Ciddi anlamda, Nathan'da ne gördüm ben? Tabii ki, çok yakışıklıydı. Zekiydi, komikti, sofistkeydi ve o vücut... işte yine başlıyorum.

Kahretsin.

Hayır, onu unutmalı ve yoluma devam etmeliydim. Artık uçları hafif kıvrıcık olan o muhteşem kahverengi saçlarını düşünmeyecektim. Artık o derin mavi okyanus gözlerini düşünmeyecektim. Parfümünün kokusunu beğenmeyecektim. Seksi sesi kulağıma geldiğinde, arzuyla titremeyecektim.

Nathan Maxwell ile işim bitmişti.

PAZARTESİ GELDİĞİNDE, HER ZAMANKİ GİBİ SABAH KAHVESİNİ getirdim, ama bu sefer masasına bıraktım. Böylece gereksiz konuşmalardan kaçınacaktım. Umarım her sabah ofisine girer ve bana hızlıca bir merhaba derdi. Oyalanmaya gerek yoktu.

Çünkü onu hiç umursamıyordum.

Asansör kapıları açıldı ve Nathan kata çıktı.

Bilgisayar ekranına dik dik baktım ve gözlerimi ondan ayırmayı reddettim. Artık tüm dikkatim onda değildi.

Nathan omzunda çantasıyla masama doğru yaklaştı.

Ona bakmadım. "Kahveniz masanızda." Meşgul görünmek için sahte bir e-posta yazdım.

"Şey, teşekkürler." Belli ki bir şeylerin ters gittiğini fark etmişti. "Her şey yolunda mı, Meadow?"

"Çok meşgulüm Nathan. Başka bir şeye ihtiyacın olursa haber ver." Gözlerimi ekrana dikmiş olduğum için kendimle gurur duydum.

Elleri cebinde, orada öylece durmaya devam etti. Ağırlığını bir o yana bir bu yana kaydırды, sonra çenesini ovuşturdu. Gözümün ucuyla hareketlerini izledim. Keşke çekip gitseydi. Sonunda masamdan kalkıp ofisine doğru yöneldi.

Oh, neyse ki bitti.

Ama kapıyı hiç açmadı. Bunun yerine bana geri döndü.

Kahretsin!

Bana baktı ve benim de ona bakmamı bekledi. Bakmayınca konuştu. "Mahvettim, değil mi?" Sesi kırılğandı. Ofiste neredeyse hiç küfretmezdi.

Onu böyle şeyler söylerken duyduğum tek zamanlar mesai saatleri dışındaydı.

Yazmayı bıraktım ve sadece onu dinledim.

“Ben...” Nathan’ın her zaman söyleyecek bir şeyi vardı. Onun sessiz kalması şaşırtıcıydı. Düşüncelerini toparlamak için uzun süre duraksadı. “Patricia ile gitmemeliydim. Düşünmeden... Sadece kendi macerana atıldığını varsaydım.”

Öfkem gözle görülür şekilde azaldı. O, hiçbir şey için özür dileyecek türden bir adam değildi. "Eğer tek gecelik ilişki arıyorsan neden beni yanına aldın ki?" Sonunda ona baktım ve o an kızgın kalmak imkansız hale geldi.

“Tek gecelik ilişki arayışında değildim,” dedi. “Biliyorsun, bu tür şeyler olur işte...”

“Çünkü birkaç dakikadan fazla pantolonunda tutamıyorsun.” Ağzımdan çıkanları fark edince gözlerim faltaşı gibi açıldı. Nathan patronumdu ve ona hakaret etmek iyi bir fikir değildi.

Nathan bana bağırmadı. Beni işten kovmadı. Aslında, hiç tepki vermedi. Sadece derin bir iç çekti. "Seni gerçekten incittim."

“Terk edilmek hiç hoş değildi. Cuma akşamıydı Nathan. Orada durup senin dönmeni beklemektense daha iyi bir şey yapabilirdim. Bütün hafta sonu beni aramadın bile. Sanki senin için hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibiydim – oysa ben sadece asistanım.”

Utanç içinde başını öne eğdi. "Tamamen haklısın, Meadow. Davranışım kabul edilemezdi. Ne kadar üzgün olduğumu anlayacağını umuyorum. Bana sırtını döndüğünü, benden nefret ediyormuş gibi davrandığını görmek... acı verici. Güvenini ve saygını kaybettim. Ve bunlar benim için çok şey ifade ediyor."

Her zaman nasıl bu kadar çekici olabiliyordu? Kaba davrandığı için özür dilerken bile karizmatikti. Yoksa ona o kadar aşık mıydım ki umursamıyordum? "Sorun değil, Nathan. Merak etme." Bilgisayarına geri döndüm.

Orada durmaya devam etti. "Bu akşam benimle yemek ye. Sana telafi edeceğim."

Gerçekten mi? Ona döndüm. "Sorun değil, gerçekten. Endişelenme. Geçmişte kaldı."

"Benimle akşam yemeği ye," diye tekrarladı. "Israr ediyorum." Gözlerinde kararlı bir ifade vardı. Bunu yatırımcılarıyla yaptığı görüşmelerden tanıyordum. Bu, ne olursa olsun geri adım atmayacağı anlamına geliyordu.

Böylesine yakışıklı ve her şeyi düzeltmeye kararlı bir adama nasıl hayır diyebilirdim ki? "Elbette."

Omuzları nihayet gevşedi. "Teşekkür ederim. Saat yedide nasıl olur?"

"Kulağa hoş geliyor."

Başını salladı ve sonunda ofisine girdi.

Ve sonra, tıpkı daha önce olduğu gibi, Nathan Maxwell'e yeniden aşık oldum.

BENİ MANHATTAN'DA YENİ AÇILAN ŞIK BİR RESTORANA GÖTÜRDÜ. İtalyan bir yerdi ve bekleme listesi aylarca dolmuştu. Akşam yemeği rezervasyonlarını nasıl ayarladığını anlamadım doğrusu.

Masamıza yaklaştığımızda, benim için sandalyeyi çekti.

Bu akşam oldukça iyi başlamıştı. "Teşekkür ederim."

Sandalyeyi içeri itmeme yardım ettikten sonra karşıma oturdu. Ardından hemen garsona döndü ve "En kaliteli şarabınızdan bir şişe rica ediyorum." dedi.

"Elbette efendim." Garson uzaklaştı.

Nathan bana bir bakış attıktan sonra menüsünü aldı. "Şarap sever misin?"

"Alkol oranı yüzde sekizin üzerinde olan her şeyi severim."

Hafifçe kıkırdadı. "Seni memnun etmek kolay."

Eğer bu doğru olsaydı, yıllarca aynı adama aşık olmazdım; üstelik o adam benim varlığımdan bile habersizdi.

Menüyü inceledi. "Calzone'yi tavsiye ederim. Çok lezzetli."

"Daha önce burada bulundunuz mu?"

"Açılış gecesi."

"Vay canına. Sıranın ilk sırasındayım."

"Aslında ben bu restoranın sahibiyim." Menüyü bıraktı ve kalabalığa göz gezdirdi.

"Bunu bilmiyordum. Tebrikler."

"Teşekkürler," dedi. "Bu daha çok vergi indirimiyle ilgili."

Nathan iyi bir adamdı ama zaman zaman kibirli olabiliyordu. Bu beni rahatsız ediyordu ama kusurları, güçlü yönlerinin yanında önemsiz kalıyordu.

"Restoran sahibi olmak her zaman ilgimi çekmiştir. Ama burayı açtıktan sonra aslında işin içinde olmak istemediğimi fark ettim. Sadece kar elde

etmek istiyordum.”

Zaten milyarderdi. Daha fazla paraya mı ihtiyacı vardı? "Anlıyorum..." Başka ne diyeceğimi bilemedim.

Garson şarabı getirdi ve siparişimizi aldı. Nathan'ın tavsiyesine uyarak calzone sipariş ettim. Garson uzaklaşınca Nathan'a baktım. Takım elbisesi içinde çok güçlü görünüyordu. Altında ne olduğunu görmek için her şeyi verirdim. "Yani, beni buraya bedava olduğu için mi getirdin?" Sesimde alaycı bir ton vardı.

"Ya da sadece bir başka başarıyı sergilemek için."

"Bana gösteriş yapmana gerek yok," dedim. "Ne kadar başarılı, yetenekli ve zeki olduğunu zaten biliyorum."

Cevabımdan memnun kalmış gibi gözlerinde bir parıltı belirdi.

Bardağı aldım ve bir yudum içtim. "Çok yumuşak."

Bardağını dudaklarına götürüp kokladıktan sonra hızlıca bir yudum aldı. "Her kuruşuna değdi."

Bardağımı yere bıraktım ve ne diyeceğimi düşünmeye çalıştım. Nathan'la zaman geçirirdik ama genellikle iş hakkında konuşurduk. Şimdi konuşacak bir konumuz yoktu. Şimdiye kadar beni ne kadar gerginleştirdiğini fark etmemiştim. Ona baktığımda, sanki dik dik bakıyormuşum gibi hissettim. Bu yüzden arkamı döndüm ve pencereden dışarı baktım. Masanın altında, onun göremeyeceği bir yerde parmaklarımla oynadım. Daha önce hiç kimsenin yanında bu kadar güvensiz hissetmemiştim ama Nathan beni böyle hissettiriyordu. Onun fikrine o kadar önem veriyordum ki, onun benim hakkımda daha az düşünmesine neden olacak bir şey vermek istemiyordum. Ama yine de, en başından beri benim hakkımda en yüksek fikre sahip olduğundan şüphe duyuyordum.

“Peki,” dedi zeki bakışlarıyla bana bakarak. “Sende ne haber?”

Söyleyebileceğim ilginç bir şey düşünmeye çalıştım. "Kickboks yapmaya başladım. Oldukça eğlenceli."

"Zorlu görünüyor."

"Evet, Danielle ile ben sonunda sıırılsıklam terlemiştik."

"Ofise gelen arkadaşın mı?" Benim hobime olan ilgisi on kat arttı.

"Evet." Onu unutmadığı belliydi.

"Yani... tam anlamıyla eşcinsel mi yoksa biseksüel mi?" Cevabımı beklerken dikkatle bana baktı.

Bu beni tekrar çok kötü hissettirdi. O hâlâ Danielle ile birlikte olmak istiyordu. "Hayır, o sadece kadınlardan hoşlanıyor."

İçini çekti. "Anlıyorum..."

Acaba bu konuda fazla mı hassas davranıyordum? Diğer erkek arkadaşlarım hoşlandıkları kızlardan bahsediyorlardı. Nathan her kadına olan ilgisinden bahsettiğinde dairemi yerle bir etmek istiyordum. Hem kıskançtım hem de incinmişim. Ama böyle hissetmek aptalcaydı. Nathan, uyurken hariç, asla tadını çıkaramayacağım bir rüyaydı.

"Dövüş sanatlarıyla uğraşıyorum," dedi. "Sadece değişiklik olsun diye."

"Bu zor görünüyor."

Omuz silkti. "Bir antrenörüm var, o yüzden o kadar da kötü değil."

Birden fark ettim ki, hiç kimseyle görüşüp görüşmediğimi sormadı. Bir kere bile. Acaba her zaman bekar olduğumu mu varsayıyordu? Yoksa aşk hayatımla hiç mi ilgilenmiyordu? Yine de, olayı fazla mı abartıyordum?

Egzersiz tercihlerimiz hakkında kısa bir sohbet ettik, sonra babası yanımıza geldi.

"Hâlâ onunla konuşmadın mı?" diye sordum.

Sadece başını salladı.

Onun hayatında olup bitenleri bilen tek kişinin ben olduğumdan şüpheleniyordum. Özel hayatını son derece koruyordu. Uzun süreli bir ilişkisi hiç olmadığını fark etmişim ve bunun sebebinin insanlara güvenmemesi olduğunu tahmin ediyordum. "Eninde sonunda onunla konuşmak zorunda kalacaksın."

"Hiçbir şey yapmama gerek yok," dedi soğuk bir şekilde.

"O hâlâ senin baban..."

"Annemi yıllarca aldattı. Hayır, o benim babam değil."

Nathan annesiyle çok yakındı ve boşanmayı çok ağır atlattı. Babasının ne yaptığını öğrendiğinde ise değişti. Daha içine kapanık ve gizemli biri oldu. Sanırım sandığımdan çok daha fazla incinmişti. "Üzgünüm." Başka ne diyeceğimi bilemedim.

"Hiçbir yanlış yapmadın, Meadow."

Başka ne yapacağımı bilemediğim için şarabımdan bir yudum aldım.

Neyse ki yemekler geldi. Garson, gitmeden önce yemekleri önümüze koydu.

Nathan yemeğini didikleyip sadece birkaç lokma alıyordu. Çok seçici bir yiyiciydi. Çok formda olmasının sebebi çok egzersiz yapması ve diyetini kısıtlamasıydı. Hiçbir zaman diyetinden sapmadı. Disiplinine saygı duyarken, bunun onu biraz gerginleştirdiğini de düşünüyordum.

Calzone'yi kestim ve birkaç dakika içinde yarısını yedim. "Vay, bu çok lezzetli."

Bana hafifçe gülümsedi. "Sana söylemiştim."

"Hem dışı çıtır çıtır hem de içi peynirli." O kadar lezzetliydi ki yemeyi bırakamadım.

Nathan şarabından bir yudum aldı, sonra birkaç lokma yedi.

Dakikalar içinde her şeyi bitirdim. "Bunu sonradan pişman olacağımı biliyorum..."

Boş tabağıma baktı.

Garson hesabı getirdi ve Nathan acele ediyormuş gibi hemen kartını cebine attı. Sonra şarabını yudumlamaya devam etti.

Bazen Nathan'ı anlamıyordum. Bir an sanki benim için hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi davranıyordu. Ama sonra benimle iyi bir ilişki sürdürmek istediği anlaşılıyordu. Sonra tekrar mesafeli davranmaya başlıyordu. Keşke artık umursamayayı bırakabilseydim. Ya da keşke onun takıntılı olduğu kız olabilseydim. Onu değiştiren, duygularını açıkça ifade etmeye zorlayan kadın olmak istiyordum. Ne yazık ki, bu iki senaryonun da asla gerçekleşmeyeceğini biliyordum.

Garson kartıyla geri döndüğünde, "Hazır mısınız?" diye sordu.

"Elbette."

Restorandan çıktık ve şoförü bizi daireme götürdü. Nathan beni kapıya kadar uğurlamak için arabadan indiğinde, bana karşı centilmenlik yaptığı için hafif bir heyecan hissettim. Bunun için heyecanlanmamam gerektiğini biliyordum. Jest o kadar büyük bir şey değildi. Ama beni bırakıp gaza basmasından daha iyiydi.

Elleri cebinde beni kapıma kadar uğurladı. "Benimle akşam yemeği yediğiniz için teŖekkür ederim. Umarım bu, bana olan nefretinizi biraz olsun azaltır."

"Senden asla nefret edemem." Bazen keŖŖe edebilseydim diye dűŖündüm.

"Çünkü seni önemsiyorum. Bunu açıkça belirtmediğim için özür dilerim."

Bu sözleri duymak hoşuma gitti. Beni önemsiyordu. "Sorun değil."

"İyi geceler, Meadow," dedi. "Yarın görüşürüz."

Milyonuncu kez hayal kırıklığı beni sardı. Ne beklediğimden emin değildim. Sanırım en azından bir kucaklama bekliyordum. Beni asla kucaklamadı ya da bana dokunmadı. Paylaştığımız tek sevgi, beni ilk işe aldığında el sıkışmamızdı. Ona bir kız kardeŖ gibi hissettim, sevdiği ama mesafeyi koruduğu biri gibi. "İyi geceler, Nathan." Giderken onu izledim, kalbimi cebinde – toz zerrecikleri, bozuk paralar ve muhtemelen bir ataŖla birlikte – taŖıdığını biliyordum.

KENDİMİ TOPARLAYIP BEAUTİFUL ENTOURAGE'A GİTTİM. NATHAN'IN benim varlığımdan haberi olmadığı açıktı. Nedenini anlamıyordum çünkü kendimi onun tipi olarak görüyordum. Güzeldim, zayıftım ve güzel bacaklarım vardı. Benimle ilgili sorun neydi? Neden beni sıradan bir erkek gibi görüyordu?

Ŗirket sekreteri Danielle ile görüştüm.

"Ona tam olarak ne için ihtiyacınız var?"

Hâlâ orada olduğuma inanamıyordum. "Ŗey, uzun bir hikaye..."

"Zaten saat beŖe kadar buradayım." Sabırla konuşmamı bekledi.

“Patronuma karşı bir zaafım var.” Bu, durumu hafife almak olurdu. “Ve o benim varlığımdan bile habersiz. Sanırım sadece beni fark etmesini istiyorum.”

"Sence yakışıklı bir erkek arkadaşına sahip olmak bunu sağlar mı?"

Omuz silktim. "Olabilir. Belki başka birinin beni istediğini görürse, o da beni ister."

Başını salladı, sonra bilgisayarına döndü. "Tercihiniz var mı?"

"Neye tercih?" diye sordum.

"Size eşlik edecek kişi."

“Şey... hayır.”

Bilgisayarında yazı yazdı.

Parmaklarının klavyeye vuruş sesini dinledim. Elleri çok hızlı hareket ediyordu ve sanki bir roman yazıyormuş gibiydi. Dakikalar geçtikçe kendimi daha da güvensiz hissettim. "İnsanlar bunu sık sık yapıyor mu acaba...?"

"Ne yap?"

“Biliyorsun... içeri gel.”

Huzursuzluğumu fark etti. "Birçok kız böyle yapıyor. Tam zamanlı bir işim olduğunu mu sanıyorsun? Ve hepsi başlangıçta gergin oluyor. Biraz tuhaf, kabul ediyorum. Ama buraya seninle aynı sebeple gelen müşterilerim oldu."

"Çünkü bir erkeğin dikkatini çekmeye çalışıyorlar?"

"Evet."

En azından yalnız değildim.

"Yarın öğlen River'la görüşeceksin," dedi. "Sorun var mı?"

River mı? Bu ismi daha önce duymuştum. Ama nerede? Hafızamı yokladım ve hayır etkinliğindeki adamı hatırladım. Son derece yakışıklı ve tatlıydı. Acaba aynı kişi mi diye düşündüm. "Fotoğrafl var mı?"

"Elbette." Ekranı bana doğru çevirdi.

Yüzüne baktım, onu hemen tanıdım. "Orada olacağım."

NEHİR

Klasördeki ismi görünce gözlerim kısıldı.

Çayır.

Bu kadar sıra dışı bir ismin tesadüf olması çok garipti. Bu yüzden ehliyetindeki fotoğrafına baktım ve işte, yardım etkinliğinde tanıştığım aynı kızdı. Tuvalette ağlıyordu, kendisine çöp gibi davranan bir herif yüzünden çok üzgündü.

Hâlâ neden onu gördüğümde durduğumu anlamıyorum. Kolayca başka yöne bakıp, gözyaşlarının döküldüğünü fark etmemiş gibi davranabilirdim. Ama yapmadım. Ona yardım etmeye çalıştım. Ona yardım etmek istedim.

Onun benim hizmetlerime neden ihtiyacı olduğunu merak ettim. Aynı adam için ne anlamı vardı? Bu güzel kız neden kendisini umursamayan bir adamı etkilemek için bu kadar çok çaba gösteriyordu? Kadınlar bazen tuhaftı. Tüm güce sahiplerdi ve bunun farkında bile değillerdi.

Kahve dükkanına girdiğim anda onu köşedeki bir masada otururken gördüm. Gözlerinin hemen bana dönmesinden anladığım kadarıyla beni

bekliyordu. Danielle ona adımı söylediğinde, o da benimle bağlantı kurdu, tıpkı benim onunla bağlantı kurduğum gibi.

Kravatımı düzelttim ve masasına yaklaştım. Daha yakından baktığımda, çarpıcı yeşil gözlerinin görünümüne şaşırdım. Ağlamadığı için farklı bir görünümü vardı. O gece onu çirkin bulmamıştım, ama güzelliğini de fark etmeye vakit ayırmamıştım. Çok dalgındım.

Meadow bana tedirgin bir gülümseme verdi. Ama yine de görmek güzeldi. "Demek tekrar karşılaşıyoruz?"

"Evet." Elini sıkmak için elimi uzattım. "Ve bu bir zevk."

Elini indirmeden önce sıkıca kavradı.

Elimle tuttuğum ince bileğin nasıl hissettirdiğini fark ettim. Bunu analiz etmek için sadece bir saniyem vardı, ama yeterliydi. Sonra kucaklaşmayı bıraktım ve karşıdaki koltuğa oturdum.

Güzel gözleriyle beni kendine çekti. Kahverengi saçları yüzünü hafif kıvrımlarla çerçevesliyordu. Tırnakları, gözlerinin rengiyle aynı olan yeşil renkteydi. Kaslı bacaklarını sergileyen şort giymişti. Üstünde kol yoktu, bu yüzden yuvarlak omuzlarını görebiliyordum. Vücudu on üzerinden ondu. Yüzü on birdi. "İhtimaller ne kadar düşük?" Sanki gerginmiş gibi elleriyle oynadı.

"Evet," diye onayladım. "Bunlar ne?"

"Yani, sen bir eskort musun?" diye sordu.

"Evet," dedim. "Bunu yıllardır yapıyorum."

"Seni yardım etkinliğinde gördüğümde..."

"Çalışıyordum," dedim kendi kendime. "Kız beni işe aldı ama çok fazla içki içiyordu. Bütün gece sadece saçlarını topladım. Her iki durumda da kolay

paraydı, sadece benim imzaladığım iş bu değildi.”

"Eve sağ salim ulaştı mı?"

“Evet,” dedim. “Banyoda bayıldı, ben de onu daireme götürdüm. Ertesi gün öğleden sonra saat üçte uyandığında onu eve götürdüm.”

"İyi ki iyi bir insansın."

“Çoğu zaman işleri idare ediyormuş gibi hissediyorum.” Önünde bir kahve duruyordu ama ona dokunmadı. Kokuyu aldım ve havada belirgin bir fındık kokusu vardı. “Peki, size nasıl yardımcı olabilirim?”

Kollarını masaya dayadı. "Şey, sorunumun bir kısmını zaten biliyorsunuz..."

"Patronunuz mu?"

Başını salladı.

"Seni terk eden adam mı?" diye sordum ona, bu adam uğruna savaşılmaya değmeyecek biri olduğunu hatırlatmaya çalıştım.

"Maalesef."

Bu kadın bu saçmalık için fazla güzeldi. Adamın Brad Pitt'in ikizi olup olmaması umurunda değildi. Onu istememesi için hiçbir sebep yoktu. Belki de inanılmaz derecede sinir bozucu veya rahatsız ediciydi, ama onunla olan sınırlı etkileşimimden bunun böyle olmadığını anlayabiliyordum. Kesinlikle Theresa'ya hiç benzemiyordu. "Bana bu ilişki hakkında daha fazla bilgi ver."

Konuşmadan önce derin bir iç çekti. "Onu hayatımın büyük bir bölümünde tanıyorum ve erkeklerden hoşlanmaya başladığımdan beri ona deli gibi aşığım. Yani, çok uzun zamandır bu lanetle kutsanmış durumdayım."

"Ve bu durum hiç geçmedi mi?"

"Aslında pek sayılmaz," diye itiraf etti. "Ara sıra erkekler gördüm ama hiçbiri ciddi değildi. Ve o da beni hiç kimseyle görmedi."

"Bu korkunç bir şey," diye patladım.

Suçluluk duygusuyla omuz silkti. "Aksi bir şey söylemeyeceğim. Ama gerçek bu."

"Yani, onun neyi kaybettiğini anlamasını sağlamamı mı istiyorsun?"

"Özünde."

"İşinizi istemediğimden ya da size yardımcı olamayacağımdan değil, ama işinizden ayrılıp taşınmanız daha mantıklı olmaz mıydı?"

Yüzündeki ifadeye bakılırsa, bunu defalarca düşünmüştü. "Evet, gayet mantıklı. Ama her defasında onu unutmaya karar verdiğimde hiçbir şey olmadı. Ve hayır etkinliğinde beni terk ettikten sonra o kadar öfkelenim ki sonunda bunu yapacak gücü buldum. Ama sonra özür diledi ve çok nazikti... ve beni yemeğe götürdü. Bu son çarem ve denemek zorundayım. Eğer işe yaramazsa, başka bir eyalete taşınmak zorunda kalacağım ya da benzeri bir şey."

Daha önce hiçbir kıza bu kadar takılıp kalmamıştım, özellikle de böylesine. "Sanırım sana yardımcı olabilirim. Ama beni dinlemek zorundasın, canın acısa bile."

"Ne demek istiyorsunuz?"

"Bir erkek olarak diğer erkekleri anlıyorum. Ve eğer bunca zamandan sonra sana ilgi göstermediyse, muhtemelen asla göstermeyecektir. Sert konuşmak istemiyorum ama durumun gerçekliği bu."

Hiç de gücenmiş görünmüyordu. "Muhtemelen haklısınız."

"Bir erkeğin dikkatini çekmenin en iyi yolu onu görmezden gelmektir."

"Onu görmezden mi geleyim?" diye sordu inanmaz bir şekilde.

"Sana kaba davrandığı için özür dilediğinde, kızgın olduğunu biliyor muydu?"

"Şey... Onu görmezden geldim ve gözlerine bakmayı reddettim."

"Aynen öyle," dedim. "Onu görmezden geldin. Ve bu da onun dikkatini çekti."

Sözlerimi düşündü, sonra başını salladı.

"Ve bu muhtemelen kendinizi çok kötü hissetmenize neden olacak," dedi. "Ama bunu söylemek zorundayım."

"Üstesinden gelebilirim." Gözlerimin içine baktı.

"Eğer ona karşı bu kadar uzun süredir böyle hissediyorsan, onun bunu bildiğinden hiç şüphem yok."

Hiçbir tepki vermedi.

"Yani, senin ondan hoşlandığını biliyor."

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi, sonra bakışlarını duvara çevirdi, sanki bir şeye bakıyormuş gibi. Düşüncelerini toparlamak için birkaç dakika bekledi, sonra tekrar bana döndü. "Umarım yanılıyorsunuzdur. Yoksa çok utanacağım."

Yanılmamıştım. Ama bunu yüzüne vurmaya da gerek yoktu. "Utanmana gerek yok. Senin gibi güzel bir kadın yıllarca bana aşık olsaydı, gurur duyardım."

Gözleri hafifçe parladı. "Çok tatlısın."

"Sadece dürüst olmak gerekirse." Gözlerimiz bir an birbirine kenetlendi ve gözlerinin yoğun rengini fark etmeden edemedim. Neredeyse yapmacık

görünüyorlardı. “Yani, bunu başarmak için çok çalışman gerekiyor.”

"Ne gibi?" diye sordu.

“Erkekler, herkesi bekleyen kızlardan hoşlanmazlar. O zaman beklemeye değmezler.” Bunu onu kırmamak için nazik bir şekilde söylemeye çalıştım. Niyetim bu değildi.

"Evet, ben bir kaybedenim," dedi. "Anlıyorum."

“Sana kaybeden demedim. Sadece onun ne düşündüğünü açıklıyorum. Erkekler elde edemeyeceklerini düşündükleri kadınlardan hoşlanırlar. Bu da kadınları daha çekici kılar. Ve bir erkek onları elde ettiğinde, kıza daha çok değer verir. Bana güven.”

“Öyleyse ne yapmalıyım?”

“Öncelikle onu görmezden geleceksin ve ona karşı kayıtsız kalacaksın. İşini yap ama ona bakma. Fazladan çaba gösterme. Sanki kahvesine tam on iki küp şeker koymaktan daha önemli işlerin varmış gibi davran.”

"Pekala," dedi.

“Şimdi de gardırobunuzu değiştireceksiniz.”

Kendine baktı. "Kıyafetlerimde ne yanlış var?"

"Önemli değil," dedim. "O kıyafetle çok şirin görünüyorsun."

“Öyleyse sorun ne?”

Ellerimi masanın üzerine koydum ve kibarca söylemeye çalıştım: "Tüm saygımla söylüyorum, muhteşem bir vücudunuz var. Erkeklerin beline dolanmasını çok sevdiği uzun bacaklarınız ve kum saati figürünüz var. Göğüsleriniz ve dolgun dudaklarınızdan bahsetmiyorum bile."

“Teşekkürler...” Yanakları kızardı. “Ama bunun ne alakası olduğunu anlamıyorum.”

"Tüm bunları sergilemek için doğru kıyafetleri giymeniz gerekiyor."

"Açık saçlı mı giyinmemi istiyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla.

“Hayır. Kesinlikle hayır. Erkekler de bundan hoşlanmaz.”

"Öyle değil mi?" Kaşını kaldırdı.

"Yakışıklı olup da cinsel ilişkiye girmek isteyen erkekler genellikle herkese kendini teslim eden bir kız istemezler. Biraz da klas bir kız isterler. Bu, ilişkiyi daha keyifli hale getirir."

"İlişkiler konusunda uzman gibi konuşuyorsun."

Güldüm. "Öyleyim, değil mi? Sadece kendi deneyimimi paylaşıyorum. Ve tüm güzel özelliklerinizi öne çıkaran doğru kıyafetleri bulmanız gerekiyor. Bir nevi onları sergilemeniz lazım."

Bir an bana baktı. "Bu senin ilk deneyimin değil."

“Hayır. Ve sana yakışıklı prensi bulacağım. Neredeyse garanti edebilirim.”

"Kendinize güveniyorsunuz," diye belirtti.

“Keşke bu adam için fazla iyi olduğunun farkına varsasın.” Sandalyeye yaslandım ve ayak bileğimi diğer dizimin üzerine koydum.

"Aslında birçok iyi özelliği var," dedi. "Siz onu sadece en kötü yönleriyle görüyorsunuz."

Öyle düşünmemiştim. “Seni randevuya davet etti, sonra da daha iyi biri için seni terk etti. Başka birine saygısı veya düşüncesi yoktu. İkincisi, eve sağ salim ulaştığından bile emin olmadı. Seni hiç kontrol etmedi. Bu adam

zengin ve yakışıklı diye sana istediği gibi davranma hakkı yok. Bir insanı, eşitlerine değil, astlarına nasıl davrandığına göre değerlendir.”

"Ama özür diledi ve telafi etmeye çalıştı."

Bu kız aptaldı. "Ne dersiniz o." Beni bir iş için tuttu ve ben de onu yapacaktım.

Aramızda garip bir sessizlik oluştu. Bana, sanki bir reklam panosunda gördüğüm bir kız gibi bakıyordu; ben de ona bakıyordum, muhtemelen biraz fazla bakıyordum. Muhteşem bir kadının sıradan bir adamla birlikte olması kadar beni sinirlendiren bir şey yoktu. Ve bu durum tam olarak böyleydi. Neden onun sonsuz sadakatini hak ediyordu? Onda bu kadar harika olan neydi?

"İlk olarak ne yapalım?" diye sordu, sessizliği bozarak.

"Alışveriş."

BİRLİKTE KORİDORLARDA YÜRÜDÜK VE BEN ELBİSELERİ, ETEKLERİ VE bluzları inceledim. Meadow'a defalarca baktığım için vücudunu tanıyordum. Uzun, ince bacakları ve dik göğüsleri vardı. Ona uygun kıyafet bulmak kolaydı.

"Bunu sık sık mı yapıyorsunuz?" diye sordu.

“Hayır, pek sayılmaz.” Ona yakışacağını bildiğim kısa bir elbiseyi kaptım. “Bunu dene.” diyerek ona uzattım.

Onu aldı ve gözleri faltaşı gibi açıldı. "Vay canına... bu çok ilerici."

"Bunu başaracaksın, tatlım."

"Sevgilim?"

Ona döndüm. "Sana öyle seslenmemde bir sorun mu var?"

"Hayır... sadece beni şaşırttı."

Koridorlarda dolaştım ve daha fazla kıyafet buldum.

"Sana bir şey sorabilir miyim, River?"

"Elbette." Rafların arasında arama yaptım.

"Sen gay misin?"

Ona döndüm, eğlenerek, "Eşcinsel gibi mi davranıyorum?" diye sordum.

"Hayır...ama sen kıyafet seçiyorsun."

"Kızlarda neyin seksi durduğunu biliyorum. Bu beni eşcinsel yapmaz. Bu da yapmaz." Boynundan yakalayıp dudaklarından sert bir öpücük kondurdum. Sonra geri çekildim ve hiçbir şey olmamış gibi kıyafet aramaya devam ettim.

Meadow olduğu yerde mihlanmış gibi kaldı, dudakları aralık ve gözleri parıldıyordu. Sonra boğazını temizledi ve kendine geldi. "Şey... evet. İyisin."

Yüzümü göremese de gülümsedim. Sonra son elbiseyi alıp ona uzattım.

"Bunları dene ve bana göster."

"Evet, efendim." Elbise yığınının kaptı ve soyunma odasına yöneldi.

Oturup onun çıkmasını bekledim.

Meadow dakikalarca soyunma odasında kaldı. Çıkmadı ve gereğinden fazla oyalandığını düşündüm. Kapısına yaklaştım ve çaldım. "Neden bu kadar uzun sürüyor tatlım?"

"Bu kıyafet bana hiç yakışmıyor."

Bundan çok şüphe duydum. "Kapıyı açın."

"Hayır, bundan hoşlanmadığımı biliyorum."

"Kapıyı hemen aç yoksa kırarım." Şaka yapmıyordum.

Kapı açılmadan önce içeriden onun iç çektiğini duydum.

İçeri girdim ve kapıyı arkamdan kapattım. Ona bir baktım ve ağzım açık kaldı. Elbise vücuduna mükemmel oturuyordu. Belini olduğundan daha ince gösteriyor, göğüslerini daha belirgin hale getiriyordu. Bacakları sonsuz gibi görünüyordu. "Beğenmediğin ne var?"

"Bilmiyorum." Aynada kendine baktı. "Gerçekten... çok göze batıyor, anlıyor musun?"

Üzerinde gördüğüm iki kıyafete bakılırsa, süslenmeyi seviyordu ama belli bir ölçüde. Daha çok doğal bir kızdı, ki bu bana doğal olarak çekici geliyordu. Fazlası aşırıydı. Ama şu anda, ereksiyon halindeydim. "Çok güzel görünüyorsun."

Gözleri bana döndü ve hafif bir şaşkınlık ifadesiyle "Öyle mi?" diye sordu.

"Harika!" Bacaklarına baktım. "Bunu alacaksın. Benimle tartışma."

"Ne zaman bu kadar otoriter oldun?"

"Kendine çok güvensiz hissettiğin zamanları hatırla. Şimdi diğerlerini dene." Dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan kapattım.

İçeriden onun iç çektiğini duydum.

Diğer kıyafetleri de benim için denedi ve tabii ki, çok güzel görünüyordu. Böyle giyinmiş olsa bu adamı kolayca etkileyebilirdi. Adam ona hayran

kalırdı. Ama eğer adam onun güzelliğini fark etmediyse, onu hak etmiyordu.

İşimiz bitince kasaya yöneldik.

"Uzun zamandır alışveriş yapmamıştım."

"Neden olmasın?" diye sordum ellerimi ceplerime koyarken.

"Alışveriş yapmayı sevmiyorum. Bu konuda biraz garip biriyim."

Bana sık sık alışveriş merkezine giden bir kız tipi gibi gelmedi. Aslında, görünüşüne hiç önem veren biri gibi de görünmüyordu. Bu benim için çekici bir özellikti.

Yeni kıyafetlerinin parasını ödedikten sonra dışarı çıktık.

Çantaları elinden aldım ve bana şaşkın bir bakış attı. "Seni eve kadar götürebilir miyim? Bu eşyalar şaşırtıcı derecede ağır."

"Sorun değil, hallederim." Çantaları geri götürmeye çalıştı.

Onları onun ulaşamayacağı bir yere çektim. "Şunu yeniden ifade edeyim. Seni eve kadar bırakacağım."

Bir an bana baktı, yüzümü inceledi. "İstedliğini alıyorsun işte, değil mi?"

"Evet, biliyorum. Bir ara denemelisin."

"Bunu başaramam."

"İnan bana, yapabilirsin," dedim.

"Tanımadığım bir adamı öpmeye asla cesaret edemezdim."

"İşte sorun bu," dedim. "Biraz özgüven kazanman gerekiyor. Sürekli çekingen davranıyorsun, kendinden veya neler sunabileceğinden emin değilsin. Bu değişmeli."

"Neden?"

“Çünkü can sıkıcı.”

ÇAYIR

Bir eskort için para ödediğimde, River gibi bir adamla karşılaşacağımı hiç beklemiyordum.

O, tatlı, ilgili ve şefkatli biriydi. İçten içe rahatlatıcı bulduğum bir inceliği vardı. Bana açık sözlü konuşurdu, ama sözleri asla hakaret edici olmazdı.

Ama aynı zamanda agresif ve ısrarcıydı. İstedini yapıyor ve aklından geçenleri açıkça söylüyordu. Beni öptüğünde tamamen hazırlıksız yakalandım. Çok yakışıklı bir adam olduğu için umursamadım. Kim umursardı ki? Adam 1.88 boyunda, geniş omuzları ve geniş göğsüyle çok etkileyiciydi. Güçlü çenesi ve belirgin elmacık kemikleriyle eski moda bir görünümü vardı. Ve özgüveni doğuştan seksiydi. Adam her kuruşuna değdi.

River, mükemmel bir erkeği oluşturan tüm özelliklere sahipti. Nazikti ve bir centilmen gibi davranıyordu. Ama aynı zamanda fikir sahibi ve sivri dilliydi. Adamı çok iyi tanıımıyordum ama onunla birlikte olmaktan zaten hoşlanıyordum. Nedense ona güveniyordum.

Her zamanki gibi Nathan'dan önce işe geldim. Ve yeni bir alışkanlık edinmeye başladığım gibi, kahvesini ofisindeki masasına bıraktım. Masamın yanından geçerken hızlıca "Günaydın" demesini istiyordum.

Etrafta durup konuşmasını istemiyordum. Ve kesinlikle onunla konuştuğum anlar için yaşadığımı düşünmesini istemiyordum.

River'ın söylediği bir şey canımı çok sıkıyordu. Nathan tam olarak ne hissettiğimi biliyordu. Bunun böyle olmamasını içtenlikle umuyordum. Eğer Nathan bunca yıldır ona aşık olduğumu bilseydi, utanmaktan da öte, mahcup olurdu. Benim acınası bir durumda olduğumu bilmem bir şeydi, ama onun bilmesi bambaşka bir şeydi.

Ama bilseydi de çok şaşırtıcı olmazdı. Onun yanında olduğum her an gergin olurdu. Sessizlik beni rahatsız ettiği için sürekli konuşur, dururdum. Ona sürekli bakar, takım elbiselerini över ve gününün sorunsuz geçmesi için elimden gelenin fazlasını yapardım.

Aslında, bilmemesi şaşırtıcı olurdu.

Asansör kata ulaştığında bip sesi çıkardı. Nathan'ın geldiğini sandım ve birdenbire kıyafetimin farkına vardım. Barbie bebeğine benzememi sağlayan dar siyah bir elbise ve çok yüksek topuklu siyah tasarım ayakkabılar giymiştim. Makyajım normalden daha ağırdı ve River'ın önerdiği gibi saçlarımı kıvrırmıştım. Eteğimi otomatik olarak düzelttim, ama sonra kendime güvenli ve kayıtsız olmam gerektiğini fark ettim; bu iki konuda da berbatım.

Asansörün kapıları açıldı ve Nathan dışarı çıktı. Masama yaklaştı ve bana baktı. Bilgisayarıma dalmış olduğum için onu iyi göremiyordum. Ama bana baktığını biliyordum. "Günaydın..." Sesi farklı, neredeyse büyülenmiş gibiydi.

Ona döndüm, tavırlarımı dengelemeye çalışarak. Hoş ve kibar olmak istiyordum ama aşırı coşkulu da olmak istemiyordum. Ve kaba görünmek de istemiyordum. "Günaydın Bay Maxwell. Kahveniz ofisinizde." Ona asla

Bay Maxwell diye hitap etmedim ama River bunun samimiyeti en aza indirmenin ince bir yolu olduğunu söyledi.

Nathan beni süzdü, gözleri gür saçlarıma, boyalı dudaklarıma ve dar elbiseme dikildi. "Güzel görünüyorsun..." Bana bakmaya devam etti.

İçimde patlamak istiyordum. Beni mi süzüyordu? Bu gerçek miydi? Ama sakın kalmalıydım. "Evet... Alışveriş merkezine gitme zamanının geldiğini biliyordum."

"Vay canına, gerçekten de mükemmel bir zevkiniz var." Boğazını temizledi ve masamda oturmaya devam etti.

Ona baktım ve uzaklaşmasını bekledim. Hareketsiz kaldı. "Sizin için yapabileceğim bir şey var mı?"

Nathan dalgınlığından sıyrılmış gibiydi. "Şey, hayır. Ama teşekkür ederim." Ofisine doğru yöneldi ve kapıyı kapattı.

Gülümsemeyi bir türlü durduramadan bilgisayarımın başına döndüm.

RIVER, ANLAŞTIĞIMIZ GİBİ TAM ÖĞLEN SAATİNDE ASANSÖRDEN ÇIKTI. Siyah pantolon ve rugan ayakkabılar giymişti. Yakalı mavi gömleği, geniş göğsüne mükemmel bir şekilde oturuyordu. Siyah kravatı göğsünden aşağı sarkıyor ve parıldayan mavi gözlerini ortaya çıkarıyordu. Ona bakar bakmaz, baştan aşağı süzdüm. Ona erkek arkadaşım olması için para ödüyor olmam, onun artılarını takdir edemeyeceğim anlamına gelmiyordu. Gerçekten de harcadığım her kuruşa değmişti.

Masama yaklaşırken bir eli cebindeydi. "Merhaba, güzelim."

Bana hayranlık duyması için para alıyor olsa bile, bu yine de içimi ısıttı.
"Hey, yakışıklı."

Beni baştan aşağı süzdü, hiç de gizli davranmadı. "Bu elbise sana çok yakışıyor."

"Teşekkürler... bir arkadaşım seçmeme yardımcı oldu."

"Bu arkadaşımın zevki mükemmel."

Başımı çevirip Nathan'ın ofisine bakmak istedim ama River'ın sesi beni durdurdu.

"Bakma."

Gözlerimi nehirden ayırmadım.

"İndirimsiz olmanın bir parçası da birinin tepkisini umursamamaktır.
Anladın mı?"

Başımı salladım.

"Peki, öpüşmek hakkında ne düşünüyorsun?"

"Şey... Danielle'in bunun doğru olmadığını söylediğinden oldukça eminim."

"Ya umursamadığımı söyleseydim?"

"Bilmiyorum... ne zaman sormaya başladın? Ben senin sadece istediğini yaptığını sanıyordum?"

Başını yana eğdi. "Haklısın. Masanın etrafından gel ve bana sarıl."

"Neden seni buradan öpemiyorum?"

"Dediğimi yap." Sesi tehdit doluydu.

Sandalyemden kalktım ve masanın etrafından dolaşarak Nathan'ın ofisine bakmamaya özen gösterdim. Sonra kollarımı River'in boynuna doladım ve ona yaklaştım.

River'ın elleri belime gitti ve beni kendine daha da yaklaştırdı, sanki sevgiliymişiz gibi. Sertleşmiş penisi pantolonunun altından belli oluyordu ve karnımın alt kısmına baskı yaptığını hissettim. Yüzündeki sırıtıştan, bunu hissettiğimi biliyordu. "Öğle yemeğinde ne istersin?"

Aklımdan geçen son şey yemekti, sosisli sandviç hariç. "Umurumda değil. Her şey olur."

"Tamam." Bana doğru eğildi ve dudaklarımdan nazıkçe öptü. Öpücük uzun süre devam etti, saniyelerce uzadı ve tam bir dakika geçti. İçimde bir sıcaklık hissettim ve dudaklarının dudaklarıma değmesi hoşuma gitti. Belki de River kadar çekici bir erkekle daha önce birlikte olmadığım içindi. Ya da belki de uzun zamandır bir erkekle birlikte olmadığım içindi. Ama o sıcaklığı hissettim. Ve sertleşmiş penisinden anlaşıldığı kadarıyla o da hissetmişti.

Geri çekildi ve yüzüme baktı. "İyi öpüşüyorsun."

"Teşekkürler. Ama bence bu tamamen senin sayende."

"Dans etmek için iki kişi gerekir, sevgilim. Hadi başlayalım."

Çantamı kaptım ve Nathan'ın ofisine göz atmaya karşı koydum. Bizi izliyor muydu? Bir şey görmüş müydü? Ama kayıtsız tavrımı sürdürdüm.

River belime kolunu doladı ve beni asansöre götürdü. Sonra lobiye giden düğmeye basmadan önce beni duvara yasladı. Beni öyle bir sıkıştırmıştı ki nefes alışverişim hızlandı. Göğsüm onun göğsüne çok yakındı ve ellerim hemen kollarına gitti. River bana döndü ve dudaklarını tekrar tekrar dudaklarıma değdirdi.

Bu durum beni sinirlendirmeye başladı. Öpüşmenin gerçekleşmesini isteyene kadar beni sürekli kışkırttı. Kapılar kapandı ve asansör hareket etmeye başladı. Ama ortada performans sergileyecek kimse olmamasına rağmen rol yapmaya devam etti.

"Ne konuşmuştuk?" diye fısıldadı. "Bir şey istiyorsan al." Bana baktı ve hareket etmemi bekledi.

Ama yapmadım. Yapamadım. Öpüşmenin gerçekleşmesini istiyordum ama doğru gelmiyordu. Ona erkek arkadaşım gibi davranması için para ödüyordum, asansörde beni öpmesi için değil.

River geri çekildi. "Eninde sonunda anlayacaksın." Ellerini ceplerine koydu, sonra asansörün karşı duvarına yaslandı. Ama bana bakmaya devam etti, gözleri bacaklarıma odaklanmıştı.

"Bizi gördü mü?"

Başını salladı. "Omuzunuzun üzerinden onu görebiliyordum. Ve tüm süre boyunca bizi izledi."

"Gerçekten mi?" Heyecanımı gizleyemedim.

River'ın keyfi kaçtı. "Evet, seni daha önce hiç fark etmeyen o ahmak sonunda hayatta olduğunu öğrendi. Tebrikler."

River, Nathan'ı sevmiyordu ve biliyordum ki asla da sevmeyecekti. "Gerçekten öğle yemeği yiyecek miyiz?"

"Neden olmasın ki? Açlıktan ölüyorum."

Binadan çıktık ve birkaç blok ötedeki bir pizzacıya gittik. River'ın hem kendi yemeğini hem de benim yemeğimi ödemesine şaşırdım. Sonuçta, benim yüzümden oradaydı. Bütün masraflarını ben karşılamalıydım diye düşündüm. "Bana öğle yemeği ısmarlamana gerek yok."

“Bunun farkındayım.” Karışık pizzasından bir ısırık aldı ve yarısını yedi bitirdi.

"Öğle yemeğinizin parasını ben ödemeliyim."

“Hayır,” dedi. “Ben öyle biri değilim.” Yemek yerken pencereden dışarı baktı. Sonra bana döndü. “Yemeğini beğendin mi?”

"Bu pizza," diye patladım. "Elbette seviyorum."

İkinci dilimine geçti.

"Peki, yaptığın işten hoşlanıyor musun?" diye sordum. "Biliyorsun, birinin erkek arkadaşymış gibi davranmaktan."

"Çok hoşuma gidiyor," dedi. "Çoğunlukla kendi kendimin patronuyum."

“Ama mutlaka bazı sapıklarınız olur...”

Gazozundan bir yudum almadan önce omuz silkti. "Daha önce de sapıklarım olmuştu. Hadi ama, bana bakın."

Güldüm. "Birinin egosu varmış."

"Ya da birileri kendi değerinin farkında; benim tanıdığım birinin aksine."

Bu iğneleyici sözü tekrar tekrar söylüyordu. "Nathan söz konusu olduğunda biraz aciz kaldığımı kabul ediyorum..."

"Biraz?"

Onu görmezden geldim ve yoluma devam ettim. "Ama diğer her durumda güçlü ve gururluyum. Özgüvenim tam ve kimsenin benim hakkımda ne düşündüğü umurumda değil."

"Tabii ki." Bana, söylediklerimin hiçbirine inanmadığını belli eden bir bakış attı.

“Eğer bu kadar önemseseydim seni işe almazdım. Dükkanına girip bir erkek arkadaş işe almanın kolay olduğunu mu sanıyorsun?”

"Ama bunu Nathan'ın senin hakkında ne düşündüğünü önemsedğin için yapıyorsun; bunun bir önemi yok."

"Biliyor musun, sen biraz kaba birisin."

Pizzasından bir ısırık aldı ve yavaş yavaş çiğnedi. "Nathan'ın seviyesinin çok üstünde olduğunu düşündüğüm için mi kaba davranıyorum?"

Tavadan bir dilim daha almaktan kendimi alıkoydum ve ona baktım. "Sence ben onun seviyesinin üstünde miyim?" Gerçekten mi? Ben mi? Nathan muhteşem bir milyarderd. Ben sadece bir sekreterdim.

"Evet, tatlım." Sesinde bir rahatsızlık seziliyordu.

"O adamı gördün mü?"

"Ne olmuş yani? Uzun boylu, yakışıklı bir adam. Onun benzerlerini her gün sokaklarda görebilirsiniz."

“Ama o başarılı. Şirketini sıfırdan kurdu. Henüz otuz yaşında bile değil. Bu inanılmaz değil mi?”

Omuz silkti. "Paraya önem veren bir kız olduğunu fark etmemiştim. Belki de seni yanlış değerlendirdim."

Sözleri canımı sıktı. “Hayır, para umurumda değil. Ama Nathan hedeflerine ulaşmak için gerçekten çok çalıştı. Buna hayranım. Çoğu insanın asla başaramayacağı bir şeyi başardı. Ve benim için önemli olan da bu.”

“Bence bir insanın sahip olduğu pozisyon, onun kimliğinin sadece küçük bir parçasıdır. Buna çok fazla değer vermemelisiniz.”

"Tekrar ediyorum, ben bunu söylemiyorum." Sanki kin besleyerek karşıt görüşü savunuyormuş gibiydi.

Pizzasını bıraktı. "Dinleyin beni. Belli ki anlamıyorsunuz. Bakın, zengin imparatorluğu ve güzel yüzü bir kenara bırakın. Geriye ne kalır?"

"Ne demek istiyorsun?"

Sinirle içini çekti. "Nathan'dan geriye ne kaldı? Hangi nitelikleri kaldı?"

"Çok tatlı biri—"

"Seni bırakıp başkasıyla birlikte oldu. Benim gözümde bu onu bir domuz yapar."

"O çok cömert—"

"Vergi indiriminden yararlanmak için para bağışladığı için mi?" diye sordu River. "Hayır, bu onu açgözlü bir pislik yapar."

River ile bu konuda asla aynı fikirde olamazdık. "Seni anlamıyorum. Sana bir iş yapman için para ödedim, neden sadece işini yapıp ağzını kapatmıyorsun? Benim sevgimi hak etmeyen bir adamdan hoşlanmamın ne önemi var? Seni hiç etkilemiyor."

Gazozunu kaptı ve bir yudum aldı. Tepkisizliği, tartışmaya devam etmek istemediğini gösterdi. Ama gazozu yere bıraktığında devam etti. "Bu benim sorunum."

Sabırla dinledim.

"Bu muhteşem kadınları beceriksiz erkeklerle görmek beni çıldırtıyor."

"Anlam?"

Bana delici mavi gözleriyle baktı. "Meadow, çok güzel bir kızsın. Seni ilk gördüğümde, gözlerinden yaşlar akarken bile bunu fark ettim. Tatlısın,

düşüncelisin ve kin tutan biri değilsin. Hak etmeyen insanları affediyorsun çünkü nefretini sürdürecektir karanlığa sahip değilsin. Bunlar takdire şayan özellikler. Ama yine de, bunların tam tersi olan bir adam istiyorsun. Bu beni çıldırtıyor.”

Hâlâ hiçbir anlam ifade etmiyordu. "Ama bu seni kişisel olarak nasıl etkiliyor? Seni istemeyen bir kadın mı istedin? Hayatının bir döneminde sen de ben miydin?" Buna inanmakta zorlandım. River'a bir bakışım bile onun her zaman istediğini elde ettiğini gösteriyordu. Hangi kadın ona hayır derdi ki? Beni öptüğünde kendimi güçsüz hissettim, üstelik onu tanı mıyordum bile.

Bir sonraki dilimi aldı. "Söylediklerimi unut. Artık sana zorluk çıkarmayı bırakacağım." Düşmanlığını da beraberinde götürerek geri çekildi. Sesi, yardım etkinliğinin yapıldığı geceki gibi yumuşak bir tona büründü.

Tartışma bittiği için, bu durumu değiştirecek bir şey söylemedim. River'ın durumumla ilgili kişisel ilgisini merak etsem de, konuyu kapatmadım. "Bunu yapan birçok çılgın kızla tanıştın mı?"

"Sayamayacak kadar çok," dedi gülerek. "Ama bu deliler işi ilginç kılıyor."

“Şimdiye kadar yaşadığınız en kötü şey neydi?”

Sırıttı, sonra çenesini ovuşturdu. “Kasayı açayım... Evet, bir tane buldum.” Bir elinde peçetesini buruşturdu. “Bu kızla çıktım, ama onunla karşılaştığımda onu tanıdım. Lisede birlikte okumuştuk. Farklı görünüyordu ve adını hatırlayamıyordum, ama onu tanıyordum. Ailesinin evlenmesi konusunda onu rahatsız etmeyi bırakması için bana eşlik etmem için para ödedi. Neyse, onu eve kadar götürdüğümde her şey yolundaydı. Kapısının önünde durduk ve iyi geceler dedik. Sonra birdenbire bana biber gazı sıktı. Geri çekildim ve gözlerimden solüsyonu çıkarmaya çalıştım. Sonra da bayılana kadar kafama tuğla vurdu.”

İştahım kaçmıştı. Elimde bir dilim pizza vardı ama ısırmadım. Çenem yerinden çıkmıştı ve nefesim kesilmişti. "Aman Tanrım... Bu da ne?"

"Daha iyi olacak." River benim gibi rahatsız olmuş görünmüyordu. Hikayeyi yüzünde bir gülümsemeyle, sanki bu olay travmatik olmamış gibi anlattı. "Uyandığımda yatağına bağlıydım. Ellerim ve ayaklarım o kadar sıkı bağlanmıştı ki derimi kesiyordu. Ve tabii ki çıplaktım."

O kadar iğrenmiştim ki, elimde tuttuğum dilimi yere düşürdüm. "Sanırım artık bunu duymak istemiyorum..."

"Bana zarar vermedi."

Yüzümü kapattım ama parmaklarımı aralayarak tek gözümle ona bakabildim.

"Benimle seks yapmak istiyordu ve benden bunu elde edemeyeceğini biliyordu. Yani... uzun lafın kısası... yine de bunu başardı."

Derin bir nefes aldım ve ciğerlerim acıdan yandı. "Bunu... kelimelerle ifade etmek mümkün değil."

"Şu an hapiste, yani her şey yolunda."

"Her şey yolunda değil." Ellerimi masaya sertçe vurdum. "Tecavüze uğradın. Bunu öylece halının altına süpüremezsın."

"Tecavüz, bir kız için olduğu kadar bir erkek için duygusal bir olay değildir."

"Bu da mı durumu kabul edilebilir kılıyor?" diye çıkıştım.

"Hayır, öyle değil," dedi sakince. "Ama benim için üzülmenizi istemiyorum. Beni bıraktı ve ben de hayatıma devam ettim. Dünyanın sonu değildi."

Tiksintiyle başımı salladım. "Bu kesinlikle yanlış..."

"Artık çok daha dikkatliyim."

Açlığım geçmiş bir halde pizzama baktım.

River bana bakmaya devam etti. "Özür dilerim. Hikayenin komik olmasını istemiştım..."

Gözlerim kıpırdamadı.

Masaya doğru eğildi ve elini benimkinin üzerine koydu. "Güzelim, bana bak."

Onun bana böyle seslenmesi dikkatimi çekti. Gözlerim onun gözlerine kaydđ.

River'ın yüzünde özür dileyen bir ifade vardı, sanki başına gelenlerden çok beni incitmekle ilgileniyordu. Başparmağı parmak boğumlarımin üzerinde gezindi, nazıkçe okşadı. "Her şey yolunda. Lütfen benim için üzölme. Bunu istemiyorum. Gerçekten iyiyim."

"Diğerlerinin de başına geliyor mu?"

"Neyse ki öyle değil."

"Sana asla böyle bir şey yapmazdım," diye patladım.

Bana hafifçe gülümsedi. "Bunu anladım." Elimi dudaklarına götürdü ve parmak boğumlarımı öptü. Sonra elimi masaya geri koydu. "Şimdi, devam edelim."

"Nathan'la aramda bir sorun çıkacağını düşünsen bile beni öpmemelisin."

Sandalyesine yaslandı ve bana anlamlı bir bakış attı. "Seni öpmemem gerektiğini biliyorum. Seni öpmek zorunda olmadığımı da biliyorum. Seni

öpüyorum çünkü seni öpmeyi seviyorum. Bu yüzden benim için endişelenme."

"Emin misin?"

"Bak, güzel bir kadını öpebiliyorum ve bunun için para alıyorum. Hayatım harika." Tabağımı bana doğru itti. "Şimdi fazla düşünmeyi bırak ve ye."

Sonunda rahatladım ve dilimimi elime aldım.

"Hep sekreter olmak istemiş miydiniz?"

"Hayır. Grafik tasarım okudum ama iş bulmakta zorlandım. Kredilerimi ödemeye başlamak gerektiğinde, Nathan'ın babası bana oğlunun yanında iş verdi."

"Onu şahsen tanıyor musunuz?"

"Ailelerimiz gerçekten çok yakın," dedim. "Ne yazık ki ondan asla uzaklaşamıyorum."

"Yani bu geçici bir durum mu?"

"Bu böyle olması gerekiyordu."

Kollarını masaya dayadı. "Ama Nathan'ı her gün görmek, hayatınızı zorlaştırıyor olmalı, değil mi?"

"Biraz," diye itiraf ettim.

River her zamanki argümanını öne sürmedi. "Ne tür tasarım yapıyorsunuz?"

"Çeşitli şeyler yapıyorum, ağırlıklı olarak web siteleri. Bilgisayarlarla her zaman iyiydim, ama aynı zamanda yaratıcıyım da. Bu benim için işe yaradı."

"Bu çok harika," dedi.

"Nasıl eskort oldunuz?"

"Şey, bu uzun bir hikaye," dedi yemeye devam ederken.

Yapacak başka bir şeyim yok.

“Arkadaşlarım ve ben üniversiteden mezun olduk ve kendi alanlarımızda çalışmaya başladık. Çoğu zaman, hepimiz bu işten nefret ediyorduk. Arkadaşım Rhett, sahte randevular için çok fazla talep almaya başladı. Bu o kadar sık oldu ki, bizimle birlikte Beautiful Entourage'ı açmaya karar verdi. Ve işte buradayız.”

"Güzel bir ofisiniz var," dedim. "Başarılı görünüyor."

“Beklediğimizden çok daha popüler. Manhattan'daki neredeyse her kadının erkek arkadaş problemi yaşadığını söylemek yanlış olmaz.”

"Ve Süper Nehir imdada yetişiyor," diye takıldım.

"Pelerinim bile var," dedi gülerek.

"Yani, tüm müşterilerinizi öpüyor musunuz?" diye sordum. "Çünkü Danielle bunun yasak olduğunu söyledi."

"Sadece beğendiklerim." Bana göz kırptı.

“Peki, genellikle kaç kişiden hoşlanıyorsun?” Neden sorduğumdan emin değildim. Sadece merak etmişim. Herkesi öpüyor muydu acaba? Bu oldukça iğrençti.

Dilimini çiğnemeyi bitirdikten sonra yuttu. "Bir."

Bir tane mi? Bu nasıl mümkün olabilir?

River kafamda nasıl düşündüğümü izledi. "Evet, tatlım. Öptüğüm tek müşterim sensin."

Bunun bir anlamı var mıydı? "Neden böyle?"

"Bence çok tatlısın." Omuz silkti. "Başka bir nedene ihtiyacın var mı?"

"Şimdiye kadar sahip olduğunuz en sevimli müşteri olamam." Bu imkansız görünüyordu.

"Aslında haklısın," dedi. "Gözlerin beni her baktığımda etkiliyor."

"Benim mi?" diye birden sordum.

Gülümseyerek, "Biliyor musun, sende en çok neyi seviyorum?" dedi.

Omuz silktim.

"Çok güzelsin ama bunun farkında bile değilsin. Çoğu kız sahip olduklarının farkında ve bu konuda kibirli ve burnu havada davranıyor. Tek gecelik ilişki için iyiler ama ondan sonra değersizler. Sanki ruhları yokmuş gibi."

"Tek gecelik ilişkiler sık sık yaşıyor musun?" Bu soruyu neden sorduğumu tam olarak anlayamadım ama sordum. River hayatı hakkında açık sözlü görünüyordu. Gözünü bile kırpmadan bana inanılmaz derecede trajik bir şey anlatmıştı. Ve bana güzel olduğumu söylemişti. Her şeyin mübah olduğunu düşünüyor gibiydi.

"Maalesef."

Ne yazık ki mi? River çok yakışıklı olduğu için, olabildiğince uzun süre flört etmek istediğini varsaydım. Süper modeller ve aktrislerle birlikte oldu. Baş edebileceğinden daha fazla kız arkadaşı oldu. Ama sesinde bir hayal kırıklığı tonu vardı, sanki klasik yakışıklılığının getirdiği avantajları sevmiyordu. "Sonsuz sayıda güzel kadınla birlikte olmak neden talihsizlik olsun ki? Sanki her erkeğin istediği bu gibi."

“Böylesi anlatıldığı kadar iyi değilmiş.” Yemeğini bitirdikten sonra sandalyesine yaslandı. Gözleri pencereye kayd ve geçen sokak kadınlarını izledi.

Ona daha fazla soru sorabilir miyim? "Öyleyse neden yapıyorsunuz?"

Sanki hâlâ orada olduğumu fark etmiş gibi bana döndü. "Yatağı paylaşacak birisi olmadığında insan oldukça yalnızlaşıyor. Ve açıkçası, benim ihtiyaçlarım var. Ve elimle dokunmaktansa gerçeği tercih ederim."

Onun mastürbasyon yapma fikri beni tahrik etti. Birdenbire aklıma geldi ve yanaklarımın kızardığını hissettim. Daha da büyüüp yoğunlaşmadan önce bu düşünceyi hızla uzaklaştırdım. Düşünülmesi son derece uygunsuz bir şeydi. "O zaman neden ciddi bir ilişkiniz yok? Eminim istediğin herkesle birlikte olabilirsin."

Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Sence ben çekici miyim, tatlım?"

“Ben öyle demedim...” Yanaklarım tekrar kızardı.

"İstediğim kişiye sahip olabilirim mi? İlginç bir kelime seçimi..."

Beni köşeye sıkıştırmıştı. "Pekala. Bence çok çekicisin. Ama bu zaten apaçık ortada."

"Bu bana pek açık görünmüyor."

“Çekici olmasaydınız profesyonel bir eskort olamazdınız.”

"Çekicilik öznel bir şeydir," dedi basitçe. "Bir kadın beni çekici bulabilir, diğeri hiç ilgilenmeyebilir. Bunu herkes biliyor. Ve senin de bana karşı bir şeyler hissettiğini bilmekten mutluluk duyuyorum." Bana göz kırptı.

"Sana karşı hiçbir şey hissetmiyorum."

“Bilmiyorum... bana çok kişisel sorular soruyorsunuz.”

“Sadece merak ettim,” dedim. “Hiçbir anlamı yok.”

Masaya doğru eğildi ve sesini alçaltarak, "Öyleyse yanaklarınız neden kızarmış?" diye sordu.

Lanet olsun, fark etti mi? "Sadece biraz üşüyorum..."

“Öyle mi?” Parmakları çenemi buldu ve yüzümü dik tuttu. Sonra dudaklarımdan nazıkçe öptü. Öpücük kısaydı ama elektrikleyiciydi. Geri çekildi ve yüzümdeki şaşkın ifadeye baktı. “Bana çok düşkünsün.”

Sözleri beni gerçekliğe geri döndürdü. "Senden hoşlanmıyorum."

“Öpüşmenin tadını çıkardığın anlaşılıyordu...”

“Eh, çok çekicisin. Hangi kız bundan hoşlanmaz ki?” Kollarımı göğsümde kavuşturdum ve rahat davranmaya çalıştım. Bacaklarım birbirine yapıştı ve gevşemelerine izin vermeyi reddettim.

Gülümseyerek, "Beni işe almak muhtemelen en iyi fikir değildi," dedi.

"Neden?" diye sordum. "Çünkü beni öpmeye devam edeceksin?"

“Hayır. Çünkü Nathan seni istediğinde sen artık onu istemeyeceksin bile.”

RIVER VE BEN ASANSÖRE BİNDİK. KAPILARIN KAPANMASINI BEKLERKEN kalbim hızlandı. River beni iyice sinir ediyordu. Bu iyi ya da kötü bir şey değildi. Ne olduğunu bilmiyordum.

Elleri cebinde yanımda durdu ve ara sıra bana baktı. "Dizlerin titriyor mu?"

"Affedersin?"

"Hâlâ o öpücüğü düşünüyorsun, değil mi?"

Gözlerimi devirdim ve dümdüz ileriye baktım.

“Sorun değil. Ben de aynısını düşünüyordum.”

En üst kata çıkarken rakamların yanıp söndüğünü izledim. "Yakışıklı olduğunu biliyorum ama gerçekten çok kendini beğenmişsin."

"Çünkü birçok kız benimle birlikte olmak istiyor."

Başımı hafifçe salladım.

Yan tarafıma hafifçe vurdu. "Şaka yaptığımı biliyorsun, tatlım."

“Ama gerçekten öyle misiniz?”

Omuz silkti ve yanımda durmaya devam etti.

Asansör yavaşlayıp kapılar açılmak üzereyken, River beni yakaladı ve göğsüne çekti. Dudakları benimkileri buldu ve yüzümü avuçlarının arasına alarak beni öptü, bu da tutkulu ve yoğun bir öpüşmeye dönüştü. Kapılar açıldığında bip sesi duyuldu ve River bir süre daha öpüşmeye devam etti. Sonra yavaşça geri çekildi.

Yıldızları ve gezegenleri gördüm. "Şey..."

Gülümseyerek, "Olağanüstü, değil mi?" dedi.

O kadar sıcaklamıştım ki söylediklerine tepki veremedim.

Eli belime dolandı ve beni asansörden çıkarıp masama doğru çekti. Masaya vardığında beni kendine yaklaştırdı ve yüzünü yüzüme dayadı. "Benimle öğle yemeği yediğin için teşekkürler."

“Şey...evet.”

Gülümsemesi daha da genişledi. "Kendine gelmen biraz daha uzun sürüyor, değil mi?"

"Beni hazırlıksız yakaladın."

"Seni birkaç kez öptüm zaten. Buna hazırlıklı olmalısın."

Buna asla hazırlıklı olmazdım.

Sesini alçalttı. "Konuştuklarımızı hatırla. Eğer beni sorarsa, bana ilgi duyuyormuş gibi ama delicesine aşık değilmiş gibi davran. Mesafeli görünmek istiyorsun, sanki sana takıntılı olan benmişim gibi ve sen bana karşı kayıtsızmışsın gibi."

"Cinsellik politikası kafa karıştırıcıdır..."

"Sadece tavsiyemi dinle." Beni tekrar kendine yaklaştırdı. "Hazır mısın? Sana bir öpücük daha konduracağım."

"Hiçbir zaman hazır değilim."

Gözleri bir gülümsemeyle parladı, sonra dudaklarını benimkine bastırdı. Bu sefer dudaklarımı kendi dudaklarıyla okşadı, ağızlarımız kapalı kalsa da şehvetli bir dokunuş sergiledi. Sonra geri çekildi.

"Öpüşme dersi mi aldın yoksa?"

"İyiym, değil mi?" Şakayla karışık kalçama vurdu. "Şimdi işe koyul."

"Dudak nemlendiricisi aldıktan sonra yapacağım."

O kıkırdadı ve uzaklaştı. Asansörde arkasını dönene kadar pantolonunun içindeki kalçalarına bakakaldım. Kapılar kapanana kadar beni izlemeye devam etti.

Derin bir nefes aldım, sonra masama oturdum ve az önce bana verdiği, iç çamaşırlarımı ıslatan öpücüğün etkisinden kurtulmaya çalıştım. Bunu

detaylıca düşünürken telefonum çaldı. Tanımadığım bir numaradan arıyordu, ama mesajı okuduktan sonra kimden geldiğini anladım.

Kalçalarımı bakıyordun, değil mi?

Gözlerimi devirdim ve aynı anda güldüm. Kendine aşırı güvenmekten hiç sıkılıyor musun?

Asla.

Telefonumu bıraktım ve kiraladığım, cilveli ve sevecen eskort River'ı düşünmemeye çalıştım. Sınırı defalarca aştı, sonra geri adım attı, uygun olanla uygun olmayan arasında gidip geldi. Ama sınırda durması beni hiç rahatsız etmedi. Ve bunun ilginç olduğunu düşündüm.

"Çayır?"

Nathan'ın sesi kulağıma geldi ve ona baktım. "Bay Maxwell, size ne verebilirim?" River'ı aklımdan çıkardım ve iş yerinde olduğumu kendime hatırlattım.

"İyi misin?" diye sordu. "Adını birkaç kez söyledim ama tepki vermedin..."

Aklım tamamen sapık düşüncelerdeydi. "Özür dilerim, Bay Maxwell. Uzun bir gündü."

Nathan, sözlerimin ardındaki anlamı hemen kavrayan zeki gözlerle beni süzdü. "Demek biriyle görüşüyorsun?" Sesinde heyecan ya da sevinç yoktu. Ama sinirlilik de yoktu. Bu konuda ne hissettiğini hiç anlamadım.

"Evet, birkaç haftadır görüşüyoruz." River'ın bana söylediği gibi cevaplarımı belirsiz tuttum. River'ın Nathan'ın bana onun hakkında soru soracağını nasıl bildiğinden emin değildim. Tam isabet etmişti. Üstelik bu şaşırtıcıydı çünkü River Nathan'la hiç tanışmamıştı bile.

Nathan yavaşça başını salladı. "Görünüşe göre oldukça ciddi bir ilişki içindesiniz." Bana, hiç sormadığı bir soruya cevap bekliyormuş gibi baktı.

Buna nasıl cevap verdim? River'ın bana söylediklerinin hepsini hatırlamaya çalıştım. "Sadece takılıyoruz... yavaş yavaş ilerliyoruz."

Nathan beni dikkatle izledi.

Daha önce bana hiç böyle bakmamıştı. Odadaki tek kişi benmişim gibi hissettim. Aslında, binadaki tek kişi benmişim gibi hissettim. Bana hafiften soğuk bir bakışla baktı. Bunun altında başka bir şey daha vardı ama tam olarak ne olduğunu anlayamadım.

"Anlıyorum..."

Bu durum tuhaf bir hal alıyordu. Nathan'la daha önce hiç böyle bir durumda kalmamıştım. Kıskanıyor muydu? Yoksa isteyken River'la öpüştüğüm için mi sinirlenmişti? Ne düşündüğüne dair hiçbir fikrim yoktu.

"Onunla nerede tanıştınız?"

Neden bilmek istiyordu? "Bir barda." Başka ne diyeceğimi bilemedim. Onu sevgilimmiş gibi davranması için tuttuğumu mu söylesem? Eminim bu iyi karşılanırdı.

"Görünüşe göre senden gerçekten hoşlanıyor."

Cidden, bu çok garipti. Daha önce hiç böyle bir konuşmamız olmamıştı. "Şey, bence sadece sevecen. Bunu fazla abartma."

Gülümseyerek, "Sana sıırıslıklam aşık ve sen bunu fark bile etmiyorsun," dedi.

Omuz silktim. "Sanırım pek dikkat etmiyorum." Bunu söylediğim için kendimi çok kötü hissettim. River'ın duygularını hiç umursamıyormuş gibi davranmak zorundaydım. Bu asla yapacağım bir şey değildi. Birinin

duygularını umursamamak beni neden daha çekici kılıyordu ki? Cinsel politikayı asla anlayamayacaktım.

"Ya da belki de körsünüzdür."

Dilimde tek bir kelime bile yoktu. Buna ne diyecektim ki? Nathan'ın ilgisine fazla kapılmamaya çalıştım. Son seferinde hareketlerini fazla abartmıştım ve o tüm hafta sonunu sarışın bir kadınla geçirirken ben şık bir hayır etkinliğinde terk edilmişim. Bu hatayı bir daha yapmayacaktım. Nathan'ın bana net bir işaret vermesi gerekiyordu ki gardımı indireyim. "Neyse, işime geri dönmeliyim. Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Aslında, tek bir şey var."

"Nedir?"

"Bana Bay Maxwell demeyin," dedi. "Nathan demeyi tercih ederim."

"Elbette," dedim başımı sallayarak.

"Teşekkür ederim."

Ofisine geri döndü.

Ben de orada oturup neler olup bittiğini anlamaya çalıştım.

NEHİR

"Yeni müşterin nasıl?" diye sordu Jett, karşımda otururken. Üçüncü birasını içiyordu.

"Fena değil," dedim. Ayrıntıların çoğunu kendime sakladım.

"Tuhaf mı? Rahatsız edici mi?"

"Hayır," dedim. "Aslında çok hoş bir kız. Ve çok güzel gözleri var."

"Mavi?"

"Yeşil."

Başını salladı. "En azından iyi birini buldun." Jett bana karşı dikkatli davranıyordu. Beni Theresa denen o korkunç kızla tanıştırdığında beni kızdırdığını biliyordu. Bunu düşündükçe hâlâ sinirlerim bozuluyordu. O velet beni sanki küçük kölesiymişim gibi çantasıyla dövdü. Eğer erkek olsaydı, yüzü betona çarpardı.

"Bu kız bir erkeğin dikkatini çekmek için beni kullanıyor. Ama o adam tam bir pislik. Onun aptallığı bazen beni sinir ediyor."

"Bu adam neden bu kadar kaba?"

“Tipik bir apkın milyarder. Onu bir hayır etkinliğine davet etti, sonra başka bir kızla birlikte olunca onu terk etti. Kibirli, kendini beğenmiş ve tanrı olduğunu sanıyor. Bu kızın onda ne bulduğunu anlamıyorum.”

"Kızların genellikle berbat bir zevki olur," dedi. "Ophelia'ya bakın. Benimle yetindi - ki buna da hiç itirazım yok."

"Evet, bunun nasıl olduğunu hala anlamadım." Bıramı içtim ve ona zehirli bir bakış attım.

Sözü duymazdan geldi. "Bu kızın hiç umudu olduğunu mu düşünüyorsun?"

“Evet, öyle. Yakında onu elinden alacak.”

“Eğer bu adam daha önce ilgilenmemişse neden birdenbire fikrini değiştirsın ki?”

“ünkü ona birkaç şey öğrettim,” dedim. “O doğal güzelliklerden biri, seksi olmak için makyaj yapmasına gerek olmayan türden. Ama kıyafetlerini değiştirdim ve ona ağır makyaj yaptırdım. Adam onu görür görmez ereksiyon oldu.”

Jett, "Makyajsız görünümü tercih ediyorum," dedi. "Ophelia sabah uyandığında muhteşem görünüyor."

“Ben de öyle tercih ederim. Ve bu da onunla ilgili beni sinirlendiren başka bir şey. Bir aptal için kimliğini değiştirmeye razı.”

Jett birasını sıkıca kavradı ve bana baktı. "Bu işe karışmış gibisin..."

"Ben sadece müvekkilimi düşünüyorum," dedim hemen. "Ne elde etmeyi bekliyor ki? Onu elde etse bile mutlu olmazdı. Ve sonunda adam ondan sıkılıp onu bir kenara atardı. Böylesine güzel bir kızın en iyisini seçme hakkı olmalı, tersi değil."

Jett Ő pheyile bana bakmaya devam etti. "Bu kıza karşı bir Ő eyler mi besliyorsun?"

"Hayır," diye patladım. "Ama bence sevimli."

"Onun hakkında çok olumlu konuŐ uyorsunuz."

"Onu neredeyse hiç tanı mıyorum." Bir yudum bira içtim.

"Ama sen—"

"Theresa fıyaskosu yüzünden hâlâ sana çok kızg  nım. Beni daha fazla kızdırma."

Jett dudaklarını sık  ca birbirine bast  rdı ve a z  nı kapatt  .

Kap   açıldı ve içeriye hoŐ  bir esmer kadın girdi. Vücudunun her kıvrım  nı saran, adeta fazladan bir deri tabakası gibi duran kısa bir elbise giymiŐ ti. Bana yaklaŐ tık a onun Meadow olduğunu anladım ve gülümsedim.

"Merhaba tatlım." Masadan kalkıp ona baktım. "Geldi ine sevindim."

Jett birasını içerken bizi izledi.

"Ő ey, bana buraya inmemi emrettin. Bu konuda pek bir se ene im yok gibiydi." Sesinde alaycılık vardı. Bunu kullanma Ő eklini sevdim. Hem tatlı hem de arsız olabiliyordu.

"Haklıs  n. Yapmad  n." Kolumu beline doladım ve onu masaya doğru yönlendirdim. "Otur."

Yanına doğru kayd   ve Jett'e bakt  . "Merhaba, ben Meadow."

Jett ona, sanki tanımlanamaz bir deniz canlıs  ym  Ő  gibi bakt  . "Meadow? Ad  n bu mu?"

"Evet..." KaŐ ını kald  rd  .

"Mesela, doğum adınız mı?" diye sordu.

"Evet, salak herif," dedim. "Adı bu." Meadow'a döndüm. "Özür dilerim, biraz yavaş zekalı."

Jett tersleyerek, "Onun ismiyle dalga geçmiyorum," dedi. "İkinizin de hippie isimleri olması ironik."

"Harika isimler bunlar," dedim. "Sen sadece kıskanıyorsun."

"Evet," dedi Meadow. "Çok havalılar."

Jett gözlerini devirdi. "Pekala. Hadi bakalım, birleşin bana karşı."

"Beni bir canavarla bir araya getirdiğin için bunu hak ettin." Kabine yaslandım ve kolumu sandalyenin arkasına atarak Meadow'un omuzlarının üst kısmına dokundum. Hareket anlık bir karardı.

Jett hareketlerimi dikkatle izledi.

"Hangi canavar?" diye sordu Meadow.

İçimden bir ah çektim. "Jett bana tam bir kâbus gibi bir randevu ayarladı."

Jett, "Dostum, onun psikopat olduğunu bilmiyordum," diye itiraz etti. "Rahat bırak beni."

"Ne yaptı ki?" diye sordu Meadow.

"Öncelikle, domuz gibi yedi," dedim. "Hatta birkaç kez homurdandı. Sonra yüzeysel, kaba davrandı ve aman Tanrım, bir türlü susmuyordu. Sonra onu eve kadar bıraktığımda, sadece iyi niyetli olduğum halde benimle yatmak istediğini söyledi. Ve ben sinirlendiğimde, sonunda taksiye binene kadar çantasıyla beni dövdü."

Meadow, sanki gülmemeye çalışıyormuş gibi dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı. "Bu gerçekten korkunç geliyor."

Derin bir iç çekerek, "Tam bir kabustu," dedim.

"Anlayabiliyorum."

"Onun yanında sen bir şeftali gibisin, biraz sinir bozucu olsan bile."

"Ben rahatsız edici değilim," diye karşı çıktı. "Rahatsız edici olan sensin."

"Seni öperken ve kendinden geçirirken seni rahatsız ettiğimi düşünmedim."

Meadow gözlerini devirdi. "Belki de kendimden geçmiyordum. Belki de sadece şoktaydım."

Hayır. Eğer külotuna dokunsaydım sıırılsıklam olurdu.

Koluma vurdu. "İnanılmazsın."

"Biliyorum," dedim. "Bunu sık sık duyuyorum."

Bana tekrar vurdu.

Tokatları o kadar güçsüzdü ki, komik görünüyordu. "Umarım gerektiğinde daha sert vurabilirsin."

"Öğrenmek mi istiyorsun?" diye meydan okudu.

Gözleri öfkeyle parlıyordu ve dudakları, sanki başka bir hakaret savurmak üzereymiş gibi hafifçe aralıktı. Bu bakışı doğal olarak seksi ve çekici buldum. Yumuşak saçları yüzünü çerçeveliyordu ve göğüsleri elbise içinde güzel görünüyordu. Hareketlerimi yapmadan önce düşünmedim. Hızla yaklaştım ve ona sert bir öpücük verdim. "Sen bir savaşçıdan çok bir aşıksın."

Meadow bana boş gözlerle baktı, sanki nefesini kesmişim gibi.

"İddian kanıtlandı." Jett'e döndüm ve ağzı açık kalmıştı.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye mırıldandı.

Onun sessiz sözlerini duymazdan geldim.

Meadow sonunda sözlerini bulduğunda, "Şanslısın ki çok çekicisin," dedi.

"Ve ben iyi öpüşen biriyim."

"Sen de kibirli bir herifsin," diye çıkıştı.

"Vay canına, o zaman ben de tıpkı Nathan gibiyim," dedim. "Tam da istediğin şey bu."

Kollarını göğsünde kavuşturdu ve bana öfkeyle baktı.

Jett masadan kalktı. "Gitmem gerekiyor. River, sonra konuşuruz." Bana "Bunu sonra konuşacağız" der gibi bir bakış attı.

"Görüşürüz," dedim hafifçe el sallayarak.

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Meadow kibarca.

Jett uzaklaşmadan önce, "Sen de," dedi.

O gittikten sonra Meadow'a döndüm. "Peki, ben gittikten sonra ne oldu?"

Yüzünde geniş bir gülümseme belirdi ve gözleri belirgin bir şekilde parladı. Kendi enerjileriyle ışıldıyorlardı, bana güneşin doğduğu ve ışınlarının yeşil yaprakların uçlarına değdiği anı hatırlatan görkemli bir meşe ağacını anımsatıyorlardı. Beni hayranlık veya sevinçle doldurmak yerine, sinirlenmiştim. Güzelliğini bile takdir edemiyordum. "Ofise ilk girdiğimizde ve beni yeni halimle gördüğünde, kendi ofisine gitmeden önce bana uzun uzun baktı. Ve sen gittikten sonra da bana seni sordu."

Sesimdeki rahatsızlığı belli etmemeye çalıştım. "Peki, ne sordu?"

"Eğer ilişkimiz ciddiye, nasıl tanıştığımız gibi şeyler."

Şaşırmadım. Meadow'un kalçalarını ve göğsünü saran dar bir elbise giymesi ve yakışıklı bir adam tarafından hayranlıkla izlenmesi, herhangi bir erkeğin neyi kaçırdığını merak etmesine neden olurdu. "Peki, ne dedin?"

"Rahat davrandım, sanki senden hoşlanıp hoşlanmadığımdan emin değildim."

"Güzel." Hayal kırıklığımı gizlemek için bir yudum su içtim.

"Nathan bana daha önce hiç bu kadar ilgi göstermemiştir." Gözlerini kaçırıp uzaktaki bir şeye baktı. Zihni geçmiş anılara odaklanmış gibiydi. "Bana aşk hayatımla ilgili hiç soru sormamıştı. Ama sonra masamın başında durup bütün o soruları sordu. Bu... hoştu. Bana ilgi duyup duymadığından ya da kıskanıp kıskanmadığından emin değilim ama... en azından fark etti. Hareketlerine çok fazla anlam yüklememem gerektiğini acı bir şekilde öğrendim."

"Bu akıllıca olurdu."

"Onun beni benim onu gördüğüm gibi görebileceğine dair umut beslememeye çalışıyorum... ama bazen zor oluyor. Ofiste kendimi yalnız hissettim."

Cidden, bu palyaçoda ne gördü ki? Tam bir pislikti. Hakaretimi geri tuttum çünkü bunun onu rahatsız ettiğini ve daha da önemlisi fikrini değiştirmeyeceğini açıkça belli etmişti. Evlenip yuva kurabileceğim bir kız arıyordum ve tanıştığım ilk havalı kız, onu istemeyen bir pisliğe talip oldu. Bu, aramayı bırakıp bekar hayatımı kucaklamam gerektiğinin bir işareti miydi? Belki de öyleydi. "Olacak Meadow. Eşcinsel olmadığı sürece olacak."

"Neden bu kadar eminsiniz?"

“Bana güven yeter.” Onu sanki suyu sıkılacak bir portakalmış gibi elleyip tuttuğumu gördüğü anda ereksiyon olduğuna hiç şüphem yoktu. Onu tutarken gözlerinin sıkı kalçalarına kaydığını gördüm. Kesinlikle onu inceliyordu. Ama Meadow’un anlamadığı şey, onun ilgisinin tamamen şehvet dolu olduğuydu. Onu elde etse bile, mutlu son olmayacaktı.

"Güven kazanmak benim için kolay değil," dedi. "Ama sanırım kazanacağım."

"Size bir şey sorabilir miyim?" dedim ona dönerek. "Ciddi anlamda."

“Sanırım öyle.” Yüzünü bana çevirdi. Dışarıdan bakan biri için sanki birlikteymişiz gibi görünürdü.

“Nathan’ın ilgisini çekmeyi başarırsan...bunun nereye varacağını düşünüyorsun?”

Cevabını bulmadan önce bir an gözlerimin içine baktı. "Bilmiyorum. Ama gerçekten bilen var mı ki? İşin güzelliği de bu değil mi?"

“Eğer sadece bu hoşlanma duygusundan kurtulmak için onunla yatmak isteseydin sana katılırdım. Ama o adamın tek eşli bir adam olmadığı oldukça açık. Ve bu tür insanlar asla istisna yapmazlar. Ona aşık olduğun için, seni inciteceğinden korkuyorum. Sadece senin yıkılmanı izlemek istemiyorum.”

"Belki fikrini değiştirir..."

Söylediklerimin hiçbirini fikrini değiştirmeyecekti. "Sanırım öyle."

Kadın arkasını döndü ve konuyu değiştirdi. "Peki, Jett sizinle mi çalışıyor?"

"O da bir eskort."

"Tahmin etmiştim," dedi. "Gerçekten çok tatlı."

"Onun bir ilişkisi var," diye patladım.

Gülerek, "Onun peşinden gitmeyi düşünmüyordum. Sakin ol, River," dedi.

"Sadece sizi uyarıyorum. Bu kadının sevgilisi oldukça hırçın."

"Öyle olmadığımı mı düşünüyorsun?" diye sordu.

"Bence seni alt edebilir."

"Merhaba, ben kickboks yapıyorum."

"Öyle mi?" diye sırtarak sordum. "Bu gerçekten çok seksi."

"O yüzden benimle uğraşma. Seni kelimenin tam anlamıyla dövebilirim."

Gülerek, "Bunu bilmiyorum. Ama tamam, peki." dedim.

"Yapabilirim," diye ısrar etti.

"Şey, bana karşı kullanacağınız her şeyi alt edebilecek bir hamlem var."

Gözleri merakla kısıldı. "Bu nedir? Bu hareket nasıl işliyor?"

Elim saçlarının arasına daldı, sonra bir öpücük daha çaldım. Bu sefer, diğerlerinden daha uzun sürdü. Dudaklarım onun dudaklarına dokundu ve dilimi ağzına soktum. Dilim buluştu ve birlikte dans ettiler.

Onu öptüm çünkü bunu yapmayı çok seviyordum. Bu konuda olağanüstü yetenekliydi ve beni çok heyecanlandırdı. Bana tam da istediği kadarını verdi ama abartmadı. Bazı kızlar ne yaptıklarının farkında değildi. Ama Meadow farkındaydı. Dolgun dudakları, tutkulu ama yoğun olmayan bir şekilde dudaklarımı okşadı.

Her zamanki gibi ilk ayrılan ben oldum.

Gözleri sersemlemiş gibiydi, sanki güzel bir rüyadan yeni uyanmıştı.

"Neden beni hep öpüyorsun?"

"Neden hep karşılık vererek öpüyorsun?"

Gözlerimi süzdü ama suskunluğunu korudu.

Dürüst olmak gerekirse, ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sanırım onu kendime aşık edip o pislik Nathan'ı unutturabileceğimi umuyordum. O herif Nathan'a zaten uzun zamandır aşıktı, bu yüzden zamanımı boşa harcadığımı biliyordum. Ama bu beni durdurmadı. "Akşam yemeğine gelmek ister misin?" diye düşünmeden ağzımdan kaçırdım.

"Bu duruma bağlı. Akşam yemeğinden ne kastediyorsunuz?"

"Yani, ev yapımı bir yemek. Başka ne anlama gelebilir ki?"

"Beniöpme şekline bakılırsa, akşam yemeğinin ya kanepedeöpüşme seansı ya da tutkulu bir seks seansı olduğunu sandım."

"Eğer bunu istiyorsanız... hayır demeyeceğim."

Bana dik dik baktı ama gözlerinin derinliklerinde bir eğlence gizliydi.

Gülümseyerek, "Aslında akşam yemeğini kastetmiştim. Yemek yapmak benim hobim." dedim.

"Öyle mi?" Etkilendiği anlaşılıyordu.

"Evet. Peki, ne diyorsunuz?"

"Ücretsiz yemeğe hayır demeyeceğim."

"Güzel. Şimdi oraya gitmek ister misin?"

"Elbette. Ama bir sorum var."

Ona baktım, gözlerinin yeşil rengini fark ettim. "Öyle mi?"

"Beni neden davet ediyorsunuz ki?"

Omuz silktim. "Senden hoşlanıyorum. Bunda bir sorun mu var?"

"Peki, bu tam olarak ne anlama geliyor?" diye sordu, tepkimi izleyerek.

"Olayı fazla abartıyorsun."

"Beni öpmeye devam etmeseydin buna katılırdım."

"Seni rahatsız ediyor mu?" diye sordum. Etmediğini biliyordum.

"Hayır...ama biliyorsun ki başka birine aşığım. Ve onu elde etmeme yardım etmen için seni işe aldım. Umarım bunun bir yere varacağını düşünmüyorsundur." Yüzümü izledi. "Bunu kaba veya kırıcı olmak için söylemiyorum ve hiçbir şey varsaymıyorum. Ama, tedbirli olmak her zaman iyidir."

"Bence gerçekten çok havalı ve güzelsin. Fiziksel olarak bir yere varılmasına da itiraz etmem. Nathan ile hiçbir şey olmayabilir de. Benim de ihtiyaçlarım var, senin de. Bir yere varırsa, buna karşı çıkmam."

"Yani, bu da senin için tek gecelik bir ilişki mi?"

Buna nasıl cevap verecektim? Eğer cevabım hayır olsaydı, suçluluk duygusuyla beni itebilirdi. Ama evet deseydim, beni bir domuz sanabilirdi. Her iki cevap da beni mahvedebilirdi. "Sanırım."

"Çünkü bunun bir yere varacağını sanmıyorum, River. Yani, seni öpmeyi seviyorum çünkü inanılmaz derecede güzelsin—"

"Teşekkür ederim."

Devam etti. "Ama ciddi bir ilişki aradığınızı söylemiştiniz. Size yanlış bir izlenim vermek ve sizi incitmek istemiyorum. Dürüst olmak gerekirse, yıllardır Nathan'a aşığım ve bunun asla değişeceğini sanmıyorum. Eğer sonsuza dek mutlu bir ilişki arıyorsanız, bu benimle olmayacak."

Sözleri canımı yakmıştı ve nedenini tam olarak anlayamamıştım. Sanırım daha önce hiçbir kız bana benimle ciddi bir ilişki istemediğini söylememişti. Her zaman tam tersi olurdu, kadınlar tek eşli bir ilişki için yalvarırlardı. Meadow'u gerçekten iyi tanıımıyordum, bu yüzden onunla böyle bir şey istemem mümkün değildi. Ama yine de canım yandı. "Fazla abartıyorsun Meadow. Sadece akşam yemeğine gel."

Rahatladı. "Tamam. Bence kendini beğenmiş bir pisliksin ama aynı zamanda çok tatlısın da. Seni incitmek istemiyorum."

"Ben titanyumdan yapılmışım," dedim. "Bana zarar veremezsiniz."

"Peki, akşam yemeğinde ne var?"

KUŞKONMAZLARI DOĞRAMASINI İZLERKEN, "NE YAPIYORSUN?" DİYE sordum.

"Şey, doğrama ve dilimleme mi?"

"Sebzelerinizi yemeden önce yıkamıyor musunuz?" diye şaşkınlıkla sordum. "Böylece hastalanabilirsiniz. Tıpkı çiğ et gibi." Suyu açtım ve kuşkonmazları suyun altından geçirdim.

"Bakın, ben pek yemek yapmam. Top Ramen hariç tabii."

"Bu yiyecek değil." Kuşkonmazı kurulayıp tekrar kesme tahtasına koydum.

"Paranız olmadığında olur."

Tavuğun yanına geri döndüm ve sosla karıştırdım.

"Peki, biz ne üretiyoruz ki?"

"Tayland usulü tavuklu erişte."

“Kulağa havalı geliyor...”

"Eğer eskortluk yapmasaydım muhtemelen aşçı olurdum."

"Belki ikisini de yapabilirsiniz," diye önerdi.

“Hayır, bunun için vaktim yok.” Tavayı karıştırdım, sonra kuşkonmazları ekledim.

Her şey cızırdamaya başlayınca Meadow havayı kokladı. "Vay canına, ne güzel kokuyor."

"Ben?"

O kıkırdadı. "Yemeklerden bahsediyorum, River."

"Emin misin?" diye sordum. "Armani giyiyorum."

"İkisi de güzel kokuyor."

Ocağı kapattım ve yemeği iki tabağa boşalttım. "Sana birkaç şey öğrettiğime sevindim. Şimdi yemek yaparken o berbat şeyi yapmayacaksın."

"Top Ramen'e karşı nefret beslemeyi bırakın," dedi. "Şu anda milyonlarca üniversite öğrencisi onunla geçiniyor."

Masayı hazırladım ve karşısına oturdum. "Ve hepsinin tuz seviyesi yüksek, ayrıca kolesterolleri de yüksek."

"Sen de o sinir bozucu sağlık takıntılılarından biri misin?"

Kendime aşağıdan baktım. "Sence ben bu hale sağlıksız şeyler yediğim için mi geldim?"

“Hayatın olmadığı ve tüm vaktini spor salonunda geçirdiğin için böyle görüldüğünü varsaydım.” Sesindeki alaycı tondan şaka yaptığını anladım.

"Sen de ne konuşuyorsun? Bir kızın böyle bacakları ancak aktif bir yaşam tarzı sürdürürse olur."

"Şehir dışında bisiklet sürmeyi seviyorum."

"Harika." Bir şey yaptığını biliyordum.

"Spor salonuna üyeyim ama hiç gitmiyorum," dedi. "Her zaman çok kalabalık oluyor ve yan taraftaki bara gidip bir içki sipariş edebilirim... bana daha eğlenceli geliyor."

Gülerek, "Bu daha iyi bir seçenek gibi görünüyor," dedim.

"Ve tahmin bile edemezsin, spor salonumun diğer tarafına ne koydular!" Gözlerinde sinirli bir ifade vardı.

Omuz silktim. "Başka bir bar mı?"

"Hayır. Lanet olası bir fırın."

Gülmemeye çalıştım.

"Pencerede kekler ve tatlılar sergileniyor. İnsanların kilo vermesi zaten yeterince zor değilmiş gibi, bir de spor salonunun yanına pastane mi açıyorsunuz?" Gözlerini devirdi. "Kim böyle bir şey yapar ki?"

"İçine girdiniz mi?"

Yüzünde suçluluk ifadesiyle omuz silkti.

"Seni yargılamıyorum."

"Dünyanın en iyi cevizli turtasını yapıyorlar," diye birden söyledi. "Bir de mini cevizli turtaları var. Çok lezzetli."

Kıkırdadım. "Bu çok tatlı."

"Ne? Küçük turtalar mı?"

“Hayır. Sen.”

Yemek yerken kaşını kaldırdı. "Kendimi kontrol edemediğimi mi?"

“Hayır. Seni küçük bir pastanede hayal etmek bile bana sevimli geliyor.”
Nedenini tam olarak açıklayamadım.

Yemeye devam etti. "Vay, bu gerçekten çok güzel, River."

"Teşekkürler," dedim. "Ama yardım etmiştin, hatırlıyor musun?"

"Kuşkonmazları yıkamadım," dedi gülerek. "Yıkasaydım kendimizi öldürebilirdik."

"Hayır, benim midem ayı gibi sağlam. Her şeyi yiyebilirim."

"Eğer bir gün senin için Top Ramen pişirirsem, işte o zaman içim rahatlayacak."

Başımı salladım. "Bana para verseler bile o berbat şeyi yemem."

"Bunu hiç denediniz mi?" diye sordu tabağının üzerinden bana bakarak.

"HAYIR."

"Öyleyse denemeden eleştirmeyin."

"Ben geçiyorum," dedim.

"Eninde sonunda sana da denettireceğim," dedi. "Bekle ve gör."

"Bu ancak dizlerinizin veya sırtınızın üzerindeyken işe yarar."

Bana bakarken kaşını kaldırdı. "Yani...?"

O kadar cahil olduğu için gülümsedim. "Bu, sahte yemeği yemeden önce bana oral seks yapman ya da benimle sevişmen gerekeceği anlamına gelen kibar bir ifadeydi."

“Ah...” Yanakları kızardı. “Anladım.”

Masumiyeti çok tatlıydı. Sürtük olmaması hoşuma gitti. Kızlar çok kolay teslim oluyor gibiydi. "Sana kişisel bir şey sorabilir miyim?"

"Hayır desem bile yine de soracaksın."

"Haklısın," dedim hafifçe gülerek. "Bu adama bu kadar uzun süre bağlı kaldıysan, pek fazla ortalıkta görünmediğin anlamına mı geliyor?"

“Hayır, öyle söylemezdim,” dedi. “Birkaç erkekle birlikte oldum. Seks... fena değildi. Ama sanırım unutulmaz değildi çünkü aramızda gerçek duygular yoktu.”

"Sence Nathan'la seks yaparsan sihirli bir şey olur mu?" diye sordum.

"Umarım öyledir," dedi. "Gerçekten değer verdiğim tek erkek o."

Tanımadığım bu adamdan gerçekten nefret etmeye başlamıştım. Güzel bir kadının sevgisine sahipti ama onu istemiyordu bile. Bunu nasıl başarabiliyordu? Eğer milyarder olsaydım, beni fark eder miydi? Onu görmezden gelseydim, bana dikkat eder miydi? Neden umursadım ki?

"Peki ya sen?"

"Peki ya ben?" diye sordum, ne hakkında konuştuğumuzu unutarak.

"Fetihleriniz nasıl gidiyor?"

"Sayamayacağım kadar çok var," dedim dürüstçe.

"Tahmin edebiliyorum," dedi. "Kadınlar kendilerini ayaklarınızın dibine atıyor olmalı."

Gözlerinin içine baktım. "Hepsi değil."

"Seni ciddi bir ilişki istemeye iten neydi?" diye sordu.

Bunu bana daha önce de sormuştu ama ona gerçekten bir cevap vermemiştim. "Sadece yalnızım. Arkadaşlarımın şu an sahip olduklarını görüyorum ve çok mutlular. Eve döndüğümde beni karşılayacak bir eşim ve çocuklarım olsun istiyorum. Eşim olmadan çocuk sahibi olamam. İkisi birbirine bağlı."

Başını salladı. "Doğru."

"Ve anlaşılan o ki, gerçekten önemseydiğiniz biriyle seks yapmak daha keyifli oluyor. Ama ben henüz böyle birini bulmakta başarılı olamadım. Ve her defasında bir kıza bunu aradığımı söylediğimde, bana kendilerini atıyorlar. Dürüst bir istek, bir flört taktiğine dönüşüyor."

Gülümseyerek, "Bu sorunu tahmin edememişim," dedi.

"Bazen acaba sorun bende mi diye düşünüyorum," dedim. "Tanıştığım her kız neden benim için doğru kişi olmuyor? Belki de evlilik için uygun biri değilimdir. Belki de mümkün olmayan bir şeyi zorluyorumdur."

Şakacı tavrını bir kenara bırakıp ciddileşti. "Bu doğru değil, River. Birini bulamamanın tek sebebi, yetinmemen. Ve bu kötü bir şey değil. Doğru kıyı bulduğundan emin olana kadar bekle. Herhangi bir şüpheden varsa, peşinden koşma. Ve bu tür şeyler zaman alır. Bir gecede olmazlar. Sabırlı ol."

"Şey, neredeyse otuz yaşımdayım. Zamanım tükeniyor."

"Her zaman zaman vardır," dedi. "Bu konuda strese girmeyin."

Yemeğimi bitirene kadar yemeye devam ettim.

Alaycı tonu geri geldi. "Gerçi... belki de birini bulamıyorsun çünkü gördüğün her kıyı öpen kibirli bir herifsin."

Gülerek, "Belki. Ama sanmıyorum," dedim.

Tabağını bitirdikten sonra içini çekti. "Aman Tanrım, doydum. Gerçekten çok lezzetliydi."

"İyi bir ekip oluşturuyoruz." Tabakları topladım ve lavaboya bıraktım. Meadow suyu açtı ve süngeri aldı. Suyu kapattım ve elini tuttum. "Hayır. Bırak onları."

"Sen yemek pişir, ben de temizliği yaparım."

"Buyurun benim." Dirseğinden tutup onu lavabodan uzaklaştırdım. "Boş ver."

"Her zamanki gibi otoriter..."

"Ben sadece ne istediğimi biliyorum. Arada fark var." Onu oturma odama götürdüm ve televizyonu açtım.

"Dairenizi beğendim," dedi. "Kesinlikle erkeksi ama tamamen erkek mağarası gibi değil."

"Teşekkürler. Ben de beğendim." Deri koltuğa oturdum.

Yanımda oturan kadın, "Ama televizyonunuz daha büyük olabilir miydi?" diye sordu.

"Hayır," dedim dürüstçe. "En büyüğünü ben aldım."

Gülümseyerek, "Bir sonraki model çıkana kadar..." dedi.

"Erkek arkadaşlarım sık sık evime geliyor, bu yüzden büyük ekran bir televizyon gerekliydi."

"Çok tatlı," dedi. "En yakın arkadaşların mı?"

Gözlerimi devirdim. "Erkeklerin en iyi arkadaşları olmaz. Sadece arkadaşları olur."

"Peki, biri sana sorsa onları en iyi arkadaşların olarak görür müydün?" diye ısrar etti.

"Ben bir kız değilim."

Yan tarafıma hafifçe vurdu. "Hadi ama. Onları seviyorsun."

"Şimdi de beni eşcinsel gibi göstermeye çalışıyorsun."

"Kız arkadaşlarımı çok seviyorum ve bunu itiraf etmekten çekinmiyorum."

"Ama eğer eşcinsel olsaydın bu çok çekici olurdu," dedim dürüstçe. "Ve bunu kendi gözlerimle görmek isterdim."

"Tipik," dedi kendi kendine.

Kanalları hızlıca değiştirdim. "Ne izlemek istersin?"

"Bunu sormanıza şaşırdım."

"Neden?" diye sordum. "Ben bir beyefendiyim."

"Tüm süre boyunca benimle öpüşeceğini tahmin ediyordum."

Yüzümde muzip bir gülümsemeye ona döndüm. Sonra kumandayı diğer kanepeye fırlattım. "Pekala, madem ısrar ediyorsun..."

Güldü, sonra saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. Belli ki gergindi.

Onu yakaladım ve kucağıma çektim. Sertleşmiş halimi hissedebileceğini biliyordum ama umurumda değildi. Muazzam büyüklüğümle gurur duyuyordum. Ondan çok daha büyüktüm, bu yüzden onu göğsüme doğru çektim. Havadan bile hafifti. Sonra dudaklarını benimkine yaklaştırdım ve yavaş bir öpüşmeye başladım.

Ellerim kalçalarını kavradı, sonra yanlarına doğru ilerledi. Uygun bölgelerde kaldım çünkü biliyordum ki o masum bir kucaklaşmadan

fazlasını istemiyordu. Göğsü benimkine yaslandı ve dolgun göğüslerini hissedebiliyordum. Umarım bunu bütün gece yapardık. Belki de bu yeterince uzun sürerse Nathan'ı unutturdu. Açıkça doğru kimyamız vardı. Hayatımda birçok iyi seks yaşamıştım ama on beş yaşımdan beri bir kızla sadece öpüşmekle yetinmemiştim.

Kapıma gelen bir tıkırtı öpüşmemizi böldü.

"Misafir mi bekliyorsun?" diye sordu, beni öpmeye devam ederken.

Umarım müdavimlerimden biri değildir. Bu, her iki taraf için de garip olurdu. "Hayır..."

Meadow dudaklarını boynuma götürdü ve derimi emdi.

İyi hissettirdi, bu yüzden başımı geriye yasladım ve dokunuşun tadını çıkardım. Kapıda kimin olduğu kimin umurunda ki?

Tekrar kapıyı çaldılar. "River, şu lanet olası kapıyı aç!" Sesindeki gerginlikten kim olduklarını hemen anladım.

Meadow beni öpmeyi bıraktı ve geri çekildi. "Çok istekli görünüyorlar..."

Kız kardeşimin Meadow ile geçireceğim geceyi mahvetmesine sinirlenmiştim. "Şundan kurtulayım." Meadow'u üzerimden itip kapıya yöneldim. Yüzümde öfkeli bir ifadeyle kapıyı açtım. "Şimdi en uygun zaman değil, Sarah."

Gözleri ağır ve kapalıydı, zar zor ayakta durabiliyordu. Giysileri boldu ve pantolonu neredeyse düşüyordu. Ablam, arkadaşlarıyla dışarı çıkıp eğlenmek için sarhoş olan türden bir kız değildi. Sürekli sarhoş olmak zorunda olan, aksi takdirde işlevini yerine getiremeyen türden bir insandı. İşsiz, aşırı alkolikti. Sokakta geçen insanlardan para isteyen, aşağılık bir tipti. Ve tam bir baş belasıydı. "Burada kalabilir miyim?" diye sordu güçsüz bir sesle. "Sevgilim beni evden kovdu. Gidecek başka yerim yok."

Artık bundan bıkmıştım. Her defasında dairemi terk ettiğinde, dışarı çıkıp tekrar kendini mahvediyordu. Yaptığım hiçbir şey işe yaramıyordu. Onu birkaç kez rehabilitasyona yatırdım ama bu da bir işe yaramadı. Serbest kaldığı anda içkiye boğuluyordu. "Hayır. Artık sana yardım etmeyeceğim. Başka yere git." Kapıyı kapatmaya başladım.

"River, lütfen." Gözleriyle ve gözyaşlarıyla bana yalvardı. "Gidecek başka yerim yok..."

"Bir yolunu bulursun." Ablam sadece bir şey istediğinde beni görmeye gelirdi. Aramızda hiçbir ilişki yoktu. O bir asalaktı. Ona otelde veya dairede kalması için para verirdim ama paranın asla o amaçla kullanılmayacağını biliyordum.

"River, lütfen." Yere yığıldı. "Sahip olduğum tek şey sensin. Annemle babam artık bana bakmıyor bile."

"Çünkü senin saçmalıklarından bıktılar," diye tersledim. "Ve onları suçlamıyorum."

Ellerini yüzüne kapatarak hıçkırdı. "Lütfen..."

Ablamın ağlamasını orada izlemeye dayanamadım. Onu geri çevirecek gücüm olduğunu düşündüğüm her seferinde başaramadım. Her seferinde acıma duygusuna yenik düştüm. "Pekala, bu gece burada kalabilirsin, hepsi bu."

"Çok teşekkür ederim. Her zaman çok iyi bir kardeş oldun."

Kapıyı daha da açtım ve içeri girmesine izin verdim.

Meadow sendeleyerek giriş kapısına ulaştığında, çantasını kaptım ve Meadow'a uzattım. "Bunu gözünün önünden ayırma."

Meadow aldı ama hiçbir şey söylemedi.

"Akşamınızı mahvetmek istemedim," dedi Sarah.

Her seferinde aynı şeyi söylerdi. "Hadi yat."

Koridordan aşağı indi ve yatak odasının kapısını kapattı.

Kolay kolay utanmazdım ama kız kardeşim beni rezil etti. Meadow'un benim bu yönümü görmesini istemedim. Ne zaman içkiyi bırakacağını bilmeyen zavallı bir kız kardeşim vardı. Kimsenin benim de onun gibi olduğumu düşünmesini istemedim.

Meadow'un yanındaki kanepeye oturdum. "Özür dilerim." Bunu söylerken ona bakmadım. Onaylamayan, acıyan ya da sinirlenen bakışlarını görmek istemiyordum. Öpüşmek artık bana cazip gelmiyordu, bu yüzden televizyonu açtım ve bulabildiğim ilk şeyi izlemeye başladım.

Meadow kanepede bana daha da yaklaştı, sonra başını omzuma yasladı. Kolunu belime doladı ve bana sarıldı.

Kollarının beni sarması çok hoştu. Saçları omzuma dökülmüştü ve saçlarının kokusu burnuma geliyordu. Bana hindistan cevizini hatırlattı. Televizyon izlemek yerine onu izledim. Bana gösterdiği bu teselli benim için çok şey ifade ediyordu.

"Özür dilerim." Sadece bunu söyledi. Ve kolları hâlâ sıkıca etrafımdaydı.

"Bu senin suçun değil."

"Yine de özür dilerim," diye fısıldadı. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Kız kardeşim hakkında kimseye bir şey anlatmadım. Erkekler bile bilmiyordu. "Uzun zamandır böyle devam ediyor. Kız kardeşim kötü bir adamla tanıştı ve ciddi sorunlara bulaştı. Ben durdurmaya çalışsam da hayatı kontrolden çıktı. Bir noktada, asla geri dönemeyeceği bir çizgiyi aştı.

Şimdi sadece sosyal yardımla geçinen ve parasını içkiye harcayan, dolaşan bir alkolik. Aramızda geçen konuşmaların çoğunu bile hatırlamıyor. Yarın uyandığında, buraya nasıl geldiğini anlamayacak.”

"Belki onu rehabilitasyona veya AA'ya götürmelisiniz."

“Birçok kez denedim. Ama gerçek şu ki, yardım istemeyen birine yardım edemezsiniz. Bu yüzden pes ettim. Yapabileceğim hiçbir şey yok. Kendime artık burada kalmasına izin vermeyeceğimi söylemiştim ama her zamanki gibi pes ettim. Bu beni zayıf gösteriyor ve bunun farkındayım. Ama o hala benim kız kardeşim ve onu kapının önünde bırakmak çok zor.”

“Bu seni zayıf yapmaz,” dedi. “Duygular bir güçtür. Umarım bu duygular bir gün ona yardımcı olur. Kendisini seven ve önemseyen bir kardeşi olduğunu ve davranışlarının onu incittiğini anlar.”

"Açıkçası, mantıklı düşünme yeteneğinin pek olmadığını düşünüyorum..."

“Umutsuzluğa kapılma.” Başını omzumdan kaldırdı ve yüzüme baktı. “Sen iyi bir insansın, River. Senin gibi birine sahip olduğu için şanslı.”

“Annem ve babam onu görmek istemiyorlar. Onu evlatlıktan reddettiler.”

"Bu çok acımasız..."

"Artık bıktılar. Dürüst olmak gerekirse onları suçlamıyorum. Gerçekten de onun sahip olduğu tek şey benim."

Kolumu okşadı. "Keşke yardım etmek için yapabileceğim bir şey olsaydı."

"Zaten bunu yapıyorsun," diye fısıldadım. "Kendimi daha iyi hissediyorum."

O güzel yeşil gözleriyle bana bakarken kolumu okşamaya devam etti. "Bunu her zaman benimle konuşabilirsin. En karanlık sırlarımdan birini biliyorsun ve şimdi ben de seninkilerden birini biliyorum."

"Bunun için beni yargılamadığınıza sevindim."

"Hakim Bey?" diye sordu. "Sizin hakkınızda daha çok şey düşünüyorum."

Bu gibi şeyler Meadow'u sevmemi sağladı. Tatlı ve ilgiliydi, aynı zamanda anlayışlıydı. Bu durumu hiç yaşamamış olsa da, benim için ne kadar zor olduğunu biliyordu. Herkes bana katlanmamı ve kız kardeşimi evden atmamı söylerdi. Ama Meadow bunun ne kadar zor olduğunu anlıyordu. Meadow'u ilk kez farklı bir şekilde gördüm. O sadece öpmek istediğim bir kız değildi, sadece müşterim de değildi.

Artık o benim arkadaşımdı.

ÇAYIR

River için çok üzüldüm. Kız kardeşinin alkol problemi olduğu açıldı ama çok ciddiye. Gerçekten de umutsuz görünüyordu. Gözlerindeki acı ve utanç apaçık ortadaydı ve bunu görmek hoşuma gitmedi. Ayrıca, tamamen kendi kontrolü dışında olan bir şey için onu yargıladığımı düşünmesinden de hoşlanmadım.

Bu durum ona olan saygımı daha da artırdı.

Ofisteki hafta diğerlerinden farklıydı. Nathan ofisinden çok daha sık çıkıyordu. Normalde bir şeye ihtiyacı olduğunda beni arar veya e-posta gönderirdi. Ama şimdi benimle yüz yüze konuşmak için özel çaba gösteriyordu. Fazla mı düşünüyordum yoksa olmayan şeyleri mi hayal ediyordum emin değildim ama bir şeyler farklı görünüyordu.

River'ın tavsiye ettiği yeni kıyafetleri giymeye devam ettim. Sürekli göz önündeymişim gibi hissettiğim için rahatsız ediciydi. Topuklar alıştığımından çok daha yüksekti, bu yüzden mümkün olduğunca masamda oturmaya çalıştım. Kalkmam gerektiğinde ise bir daha kalkmak zorunda kalmamak için ihtiyacım olan her şeyi yanıma aldım.

Nathan o gün beşinci kez masama geldi. "Albert'ten gelen faksı aldın mı?"

Bunu bana üç kez sordu. “Hayır, sormadım. Onu arayıp gelişmeleri kontrol edeceğim. Belki bir şey çıkmıştır.” Normalde bu kadar ısrarcı olmazdı. Ama belki bu faks önemliydi.

"Hayır, sorun yok," dedi hemen. "Sadece kontrol ediyordum."

Kontrol etmekten daha önemli işleri yok muydu? Bunun bir önemi yoktu. Ona bakmak için her türlü bahane geçerliydi. Yakışıklı yüz hatlarına karşı kayıtsız görünmeye çalıştım. O dudakları öpmeyi defalarca hayal ettim. Muhtemelen her gün yüzümdeki arzuyu görebiliyordu. Umarım artık duygularımı daha iyi kontrol altında tutuyordum.

"Peki, senden ne haber?" diye sordu.

Bana hiç böyle bir şey sormadı. En azından ofiste olduğumuz zamanlarda işle ilgili konulara bağlı kaldı. "Aslında hiçbir şey. Ya sen?"

“Kickboks dersi nasıl gidiyor?”

Hatırladı mı? "Güzel." Sonra fark ettim ki, muhtemelen Danielle yüzünden hatırlıyordu. Eşcinsel olup olmamasına bakmaksızın onunla birlikte olmakta kararlıydı. Hâlâ bunun peşinde olmasına şaşırdım. Belli ki istediğini elde edememeye alışkın değildi.

"Formda görünüyorsun," dedi. "İşe yarıyor olmalı." Bana gülümsedi.

Bana iltifat mı etti?

Öğle yemeği için planınız var mı?

“Hayır. Sadece fıstık ezmeli ve reçelli sandviçimle bir randevum var.”

Gülümseyerek, "Bugün benimle öğle yemeği yemek ister misin?" dedi.

Daha önce hiç teklif etmemişti. "Şey, tabii." Bunu sadece hayal mi ediyordum yoksa benimle vakit geçirmek için bahane mi arıyordu? Kalbimi

kontrol altında tutmalıydım yoksa Nathan onu tekrar paramparça ederdi. Kalabalığın ortasında durup barda sarışın bir kıza kur yapmasını izlemenin nasıl bir his olduğunu asla unutmayacağım. Kendimi terk edilmiş hissettim.

"Harika," dedi. "Bir saat sonra görüşürüz."

NATHAN VE BEN BİNANIN HEMEN KARŞISINDAKİ BİR ŞARKÜTERİYE gittik. Yemeklerimizi sipariş ettik ve Nathan'ın yemeğimin parasını ödemesi beni şaşırttı.

"Ben hallederim," dedim. "Ama teşekkürler."

"Israr ediyorum." Kartı kasiyere uzattı.

Tartışmanın aptalca olduğunu biliyordum, bu yüzden sadece "Teşekkür ederim" dedim.

Pencere kenarına oturduk ve sandviçlerimizi açtık.

Nathan yemek yerken beni izledi, gözleri sadece yüzümü değil, vücudumun her santimini taradı. "Bugün çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler." İçimde bir sıcaklık dalgası hissettim, her yerim ısındı. Önce ofiste benimle konuşuyordu, şimdi de benimle öğle yemeği yiyordu. River bir dahiydi. Planı gerçekten işe yarıyor olabilir.

"Saçlarına yaptığın şeyi beğendim."

Saçımı kestiğimi fark etti mi? "Teşekkürler."

Yemeğini çiğnedi ve bir süre sessiz kaldı.

Bakışlarımı kaçırdım ve her zamanki gibi gergin hissettim. Ne diyeceğimi bilmiyordum. Nathan korkutucu değildi ama sürekli beni

endişelendiriyordu. Her cümleyi söylemeden önce düşündüm, söyleyip söylememem gerektiğini merak ettim. Kalp atışlarımın çılgınlığını sürekli hissediyordum. Onunla vakit geçirmek zevkli olmaktan çok bunaltıcıydı.

Sandviçinin yarısını bitirdi, sonra diğer yarısını sardı. "Eee... o çocukla işler nasıl gidiyor?" diye sordu, sanki cevabım umurunda değilmiş gibi.

"Güzel." Başka ne diyeceğimi bilemedim. River, olabildiğince az konuşmanın önemli olduğunu söyledi.

"Yani, hâlâ birlikte misiniz?"

"Birlikte değiliz," dedim. "Ama görüşüyoruz."

Başını salladı. "Yani başka erkeklerle de görüşüyorsun demek oluyor?"

Peki, buna nasıl cevap vereyim? "Hayır." Umarım sorun olmaz.

"Bu adam ne iş yapıyor?"

Adını hiç sormadığını fark ettim. "Bir şirkette bilgisayar programcısı." Aklıma gelen en belirsiz şey buydu.

"Üniversiteye gitti mi?"

"Evet." Ne önemi vardı ki?

"İşler ciddileşiyor mu?"

"Aynı seviyedeler." Nathan benden hoşlanıyor muydu? Daha önce hiç bu kadar ilgi göstermemişti. Bundan sonra ne yapmam gerektiğini River'a sormam gerekecekti. Ama eğer Nathan gerçekten benden hoşlanıyorsa, neden beni dışarıya davet etmiyordu? Yoksa durumu fazla mı analiz ediyordum, ki bu benim meşhur olduğum bir şeydi?

"Harika." Bu kelimeyi hiç kullanmadı.

Yemeğimi bitirdim ve kendimi rahatsız hissettim. Nathan bana bakıyordu ama ben ona bakamayacak kadar gergindim. Ona karşı kayıtsızmış gibi davranmak zorundaydım. Bunu yapmak çok zordu. Keşke kendim olabilseydim ama onun yanında asla kendim olamıyordum. Çocukluğumuzdan beri onun yanında hep sessizdim. "Biriyle çıkıyor musun?"

"Şu an değil." Boğazını temizledi.

"Sende yeni bir haber var mı?"

"Hayır, pek sayılmaz," dedi. "İş asla durmaz. Ama bunu zaten biliyordunuz."

Söyleyecek sözüm kalmamıştı. Onunla konuşmak zordu. Yanında bu kadar gergin olmasaydım ilişkimizin ne kadar farklı olacağını merak ettim. Ya da hiç farklı olur muydu? "İşten bahsetmişken, geri dönmeliyiz."

Gitmek istemediği belliydi çünkü irkildi. "Evet, tabii."

Masayı temizledikten sonra binanın içine geri döndük.

Masama oturduktan sonra Nathan yanıma geldi ve gözlerimi dikti.

Ona baktım. "Bir şeye mi ihtiyacın vardı, Nathan?"

Bir elini cebine koydu ve çenesini ovuşturdu. "Ben..."

Ona baktım ve sonsuza dek duymayı arzuladığım sözleri söylemesini bekledim.

"Ben... boşver." Arkasını dönüp ofisine geri yürüdü.

Orada oturup hayal kırıklığına uğradım. Ne soracaktı acaba?

RİVER'LA İLK TANIŞTIĞIMIZ KAHVE DÜKKANINDA KARŞILAŞTIM. "ARTIK bana karşı tamamen farklı davranıyor. Beni öğle yemeğine davet etti, günümün nasıl geçtiğini sordu ve yine seni sordu."

River hiç de şaşırmış görünmüyordu. Sıkılmış gibi kahvesinden bir yudum aldı. "Neden şaşırdın? Bunun olacağını söylemiştim."

"Bu..." Gerçek olamayacak kadar güzeldi. "Ona seninle görüşmeyi bıraktığımı söylemeli miyim? Belki o zaman beni dışarıya davet eder."

"Hayır." Başını salladı.

"Hayır mı? River, hedeflediğimiz şeyi başardık."

"Tam olarak değil," dedi. "Bu hâlâ çok kolay bir yakalama."

Onu takip etmiyordum.

"Bu adamı sadece bir gecelik ilişkiyle yetinmek istemiyorsun, değil mi?"

"Evet..."

"O zaman bu kadar erken pes edemezsin. Onun ne kadar ulaşılmaz olduğunu anlamasını sağlamalısın. Sonunda her erkeğin istediği, arzulanan bir kadın olduğunu anladığında, seni elde ettiğinde bırakmak istemeyecektir."

Bu düşündüğümünden daha karmaşıklaşmış. "Emin misin?"

"Kesinlikle," dedi. "Bu işleri biliyorum canım. Uzun zamandır yapıyorum."

"Çok fazla iş gibi görünüyor..."

Uzun süre bana baktı. "Öyle." Sonra kahvesinden bir yudum daha aldı. "Şimdi bizi iş dışında da birlikte görmesi gerekiyor. Yakın zamanda bir aile etkinliğiniz var mı?"

Zihnimde takvime baktım. "Ailem gelecek hafta bir araya geliyor. Tabii ki Nathan ve ailesi de davetli."

"Mükemmel. Beni oraya götürüyorsunuz."

"Ailemle tanıştırmak için mi?" diye şaşkınlıkla sordum. Daha önce hiç bir erkeği ailemle tanıştırmak için eve getirmemiştim. Bunun tek sebebi, hiç ciddi bir erkek arkadaşım olmamış olmasıydı, bu yüzden bunun bir anlamı olmadığını düşünüyordum.

"Onlara sadece çıktığımızı söyleyebilirsin, böylece düğün planlamaya ve bebek isimleri seçmeye başlamazlar."

"Nasıl tepki vereceklerini gerçekten bilmiyorum."

"Sorun yok," dedi hemen. "Ama sana karşı son derece şefkatli olacağım. Umarım bu sorun olmaz."

"Şey, bu benim için sorun değil..."

"Aileniz yüzünden demek istedim." Dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı.

"Yeter ki masanın altında bana dokunma, gerisi sorun olmaz."

Güldü. "Lanet olsun, tam da bunu yapacaktım."

"Kot pantolon giymeye özen göstereceğim."

Kahvesinden bir yudum daha aldıktan sonra arkasına yaslandı.

Muhtemelen konuşmak istemediği konuyu açtım. "Kız kardeşin nasıl?"

Derin ve rahatsız edici bir gülümsemeyle, "Hâlâ benim dairemde. Tüm değerli eşyalarımı bankadaki bir kasa dairesine taşımak zorunda kaldım." dedi.

"Hırsızlık mı yapıyor?"

"Evet," dedi. "İçki almak için her şeyi yapar. Çok acınası bir durum."

Öyleydi. "Özür dilerim."

"Sorun değil. Onu buradan atmak istiyorum ama bunu yaparken vicdansızca davranıyormuş gibi hissediyorum. Hatta ona ayrı bir daire kiralamak bile istiyorum ama bu da beni bu durumun içine daha da hapsedecek."

Dairesinin görünümüne ve kız kardeşi için bir yer kiralama teklifine bakılırsa, oldukça varlıklıydı. Eskortluktan iyi para kazanıyor olmasına sevindim. Yaşadığı onca şeyden sonra bunu hak ediyordu.

"Ve tabii ki, hiç mahremiyetim yok, bu da bir sıkıntı."

"Kızlarınız yüzünden mi?"

"Hayır, son zamanlarda senden başka misafirim olmadı. Televizyonu ve kanepeyi ele geçiriyor, mutfagımı dağıtıyor. Tam bir baş belası. Kendimi yeniden çocuk gibi hissediyorum."

"Bu gerçekten de sinir bozucu geliyor."

"Evde hiç alkol bulundurmuyorum ama o bir şekilde bulup eve getiriyor. Her gece sarhoş uyuyor."

River bu saçmalığı hak etmiyordu ama onu daha da kötü hissettirmemek için söylemedim. "İstediğin zaman gelebilirsin. Fazladan bir yatak odam var ve televizyonda istediğin her şeyi izleyebilirsin."

Bana gülümsedi. "Çok nazik bir teklif."

"Sana hazır noodle da yapabilirim." Kaşlarını oynatarak ona baktım.

Yüzünü buruşturdu. "McDonald's yemeyi tercih ederim. Bu da çok şey ifade ediyor."

"Yani, gelmek istiyor musun?" diye tekrarladım.

Kaşını kaldırdı. "Ciddi misin?"

"Evet. Neden olmasın ki?" River benim arkadaşımdı. Onun için her şeyi yapardım.

"Ve gerçekten de orada uyumama izin verecek miydiniz?"

"Ondan bir süre uzaklaşman gerekiyor, değil mi?" diye sordum. "Eğer uzaklaşmazsan, onu boğarsın."

Tekrar sırtıttı. "Son zamanlarda bu isteği çok sık duyuyorum."

"Peki, geliyor musun?" Bu teklifi daha önce hiçbir erkeğe yapmamıştım. Ama endişelenmiyordum. Onun yanında kendimi rahat hissediyordum. Ancak o gece kanepede olduğumuzdan beri beni bir daha öpmediğini fark ettim. Birkaç fırsat olmuştu ama hiçbirini değerlendirmemişti.

"Şey...bilmeniz gereken bir şey var."

"Hmm?"

"Çıplak uyuyorum."

Hem güldüm hem de gözlerimi devirdim. "Ben de öyle düşünüyorum. Yani, sorun yok."

Gözleri kocaman açıldı. Ve gülümsemesi daha da genişledi. "Senden hoşlandığımı her zaman biliyordum."

KAPIYI AÇIP RİVER'IN İÇERİ GİRMESİNE İZİN VERDİM. ÇANTASI omzundaydı ve koyu renk kot pantolon ve gri bir tişört giymişti. Gözleri, giydiği koyu renge karşı daha parlak görünüyordu. Böyle rahat giyindiğinde hoşuma gidiyordu çünkü vücut hatlarını ön plana çıkarıyordu. Kasları belirgin görünüyordu. Sadece kolları bile dikkat çekiciydi. "Mütevazı evime hoş geldin."

Etrafına bakındı ve onaylayarak başını salladı. "Güzel."

"İstersen buzdolabında bira var."

"Harika," dedi. "Kendi dairemde içki içemiyordum." Çantasını duvara yaslayarak yere koydu. "Pekala, madem bu bir pijama partisi, bir ricam var."

"Elbette."

"İç çamaşırlarımızla yastık savaşı yapmalıyız."

Güldüm. "Erkekler neden buna bu kadar takıntılı?"

"Hava sıcak," dedi hemen. Buzdolabından bir bira kaptı ve anında içti.

"Adamım, bu çok güzel."

"Siz gelmeden önce dondurucudaydılar."

Yüzünde şok olmuş bir ifadeyle bana baktı. "Benimle evlenir misin?"

Güldüm. "Çünkü erkeklerin birayı soğuk sevdiğini biliyorum?"

"Evet, tam da bu yüzden."

"Peki, ne yapmak istersiniz?" diye sordum. "Pizza mı sipariş edelim?"

Yanımda kanepeye oturdu ve televizyonuma baktı.

"Seninkinden çok daha küçük olduğunu biliyorum ama gayet iyi çalışacaktır."

Gülümseyerek, "Hayır, baktığım şey bu değildi," dedi.

"Peki sonra ne olacak?"

"Bu bir PS4 mü?"

Konsoluma döndüm. "Evet. Neden?"

"Video oyunlarını sever misin?" Sesinde şaşkınlık vardı.

"Birkaç tane," dedim. "Arkadaşımla Grand Theft Auto oynamayı seviyoruz çünkü fahişelerle ilişkiye girmeyi seviyoruz."

Bira bardağını neredeyse düşürüyordu. "Tanıştığım en havalı kız sensin, tartışmasız." Dizlerinin üzerine çöktü ve dramatik bir şekilde eğildi. "Yaşasın Meadow!"

Güldüm, sonra da şakayla karışık omzuna vurdum. "Ne olursa olsun. Birçok kız oyun oynar zaten."

"Sıcak olanlar değil."

"Cinsiyetçi olmayın."

"Hayır," dedi hemen. "Bu bir gerçek." Koltuğa geri döndü. "Oynamak ister misin?"

"Tabii," dedim. "Bu arada bir pizza sipariş edeyim mi?"

"Evet, iyi fikir."

Siparişi telefonumdan verdim, sonra oyunu kurdum. Çok geçmeden oynamaya başladık ve kendimizi tamamen kaptırdık.

"Yeni Mercedes'i alabilmek için bu işi halletmemiz gerekiyor," dedi.

"Neden onu çalmayalım ki?"

Bana döndü ve "Düşünme tarzını beğendim, Bonnie." dedi.

"Bonnie mi? Ben Meadow..."

"Bonnie ve Clyde'daki gibi," dedi gülerek.

"Ah." Alnıma vurdum. "Aklımı kaçırdım işte."

Kapı çalınana kadar oynadık. "Bu kesin pizza olmalı." Durdurma tuşuna bastım.

"Bu şimdiye kadar geçirdiğim en iyi pijama partisiydi."

"Çünkü ben bir kıyım?"

"Hayır. Çünkü sen havalısın." Bunu söylerken gözlerimin içine baktı.

Bakışları sertleşince ayağa kalktım ve kapıyı açmadan önce cüzdanımı kaptım.

Ama pizzacı değildi. Danielle'di. "Hey, burada ne yapıyorsun?"

"Şey, merhaba?" diye sordu. "Ne zamandan beri neden burada olduğumu açıklamak zorundayım?"

"Genellikle önceden ararsınız. Hepsi bu."

"Şey, iPod'umu burada unuttum ve onsuz deliriyorum."

"Ah evet." Kapıyı daha da açıp içeri girmesine izin verdim. "Sanırım mutfakta."

Masaya doğru ilerlerken River'ı görünce durdu. "Şey... merhaba." Bana "Bu kim?" der gibi bir bakış attı.

“Ah, özür dilerim.” Koltuğa geri döndüm. “Danielle, bu River. River, Danielle.”

Elini sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum." Sonra tekrar yerine oturdu ve ona bakmadı.

Sırtı bize dönük olduğu için Danielle bana döndü ve sessizce, "Çok yakışıklı!" dedi.

"Biliyorum," diye fısıldadım.

"Onunla yatsan iyi olur. Ciddi söylüyorum," diye tekrar fısıldadı.

"O, benim kiraladığım eskort."

"Ne?" diye fısıldadı.

"Eskort servisi." River'ın duymaması için onunla karşılıklı konuşurken kendimi aptal gibi hissettim.

"Şey, bayanlar... Televizyonda yansımalarınızı görebiliyorum," dedi River.

Hem Danielle hem de ben durduk ve yüzlerimizde suçluluk duygusuyla dolu ifadeler belirdi.

“Hemen iPod’umu alayım,” dedi Danielle. Masadan kaptı ve sesini alçalttı. “Ne diyordun?”

"Onu o eskort şirketinden işe aldım."

"Gerçekten mi?" diye sordu. "İyidir."

River'ın sesi bize ulaştı. "Ve seni hâlâ duyabiliyorum..."

Sinirle iç çektim ve sesimi kısımaya zahmet etmedim. "Evet, çok yakışıklı olduğunu biliyorum. Zaten bu konuda büyük bir egosu var."

River kıkırdadı.

"Bekar, değil mi?" diye sordu Danielle.

Vay be, ne kadar cesurmuş. "Sanırım öyle."

"Güzel." Saçlarını çevirdi, sonra omzunun üzerinden ona baktı. "Numaramı ona ver, tamam mı?"

İstemiyordum ve nedenini de bilmiyordum. River'ın Danielle ile birlikte olması fikri... beni rahatsız ediyordu. Tam olarak ne olduğunu anlayamıyordum. "Tamam." Ama yapabileceğim bir şey yoktu. River onun ne dediğini açıkça duymuştu.

"Eğer o sizin refakatçinizse, şimdi neden burada?" diye sordu.

"Uzun bir hikaye..." River'ın sırlarını paylaşmak istemedim.

"Pekala, ben de sizi rahat bırakayım." iPod'unu cebine koydu ve kapıya yöneldi. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Sen de," dedi River.

Sonra dışarı çıktı.

İçimden bir ah çektim, sonra numarasını yazdım ve ona uzattım. "İşte numaraları." Tabii ki River bunu isteyecekti. Muhtemelen Nathan gibi o da River'ı çekici buluyordu. Neden bu konuda bu kadar bunaldığımı anlamadım.

Kağıda baktı ama almadı. "Aramayacağımı bildiğim halde arayacakmış gibi davranan biri değilim aslında."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Arkadaşını aramayacağım, o yüzden numarasını istemiyorum." Kumandayı eline aldı. "Başlayalım mı?"

“Sen... onun numarasını istemiyor musun?” Bunu bir türlü anlayamadım. Her erkek Danielle'e bir bakışta onun büyüüne kapılıyordu.

Omuz silkti. "Benim tipim değil."

"Tipin değil mi?" diye şaşkınlıkla sordum. "Çok güzel."

Alaycı bir kahkaha attı. "O iyi. Meadow, asıl güzel olan sensin."

Kalbim hızla atmaya başlarken kağıdı ellerimde hissettim. "Ne...?"

"Tatlım, aynaya daha sık bakmalısın. Güzellik anlayışın çarpık."

Kağıdı buruşturup sehpanın üzerine koydum.

"Şimdi oyuna devam edelim mi?"

Yanına oturdum ve kumandamı aldım. Birdenbire çok daha iyi bir ruh halindeydim. Sanki her erkek Danielle'i güzel buluyordu. Bir kere de güzel olmak güzeldi. Belki de bu yüzden içimde bir sevinç dalgası hissettim. Ya da belki de River beni güzel bulduğu içindi. Gerçekten bilmiyordum. Ama tek bir şey biliyordum. River kendimi iyi hissetmemi sağlıyordu.

PİZZA KUTUSUNU PARAMPARÇA ETTİK VE PS4'TE ÇOK UZUN SÜRE oynadığımız için parmaklarımız kramp girdi, bu yüzden ara verip televizyon izledik.

"Ne izlemek istersiniz?" diye sordu.

"Umurumda değil." Koltuğa iyice yaslandım ve yorgun hissettim.

“Jimmy Fallon Show mu? Bununla asla yanılmazsınız.”

“Onu seviyorum. Çok tatlı.”

"Sence Jimmy Fallon sevimli mi?" diye sordu.

"Bu yüzden?"

"Ben ondan daha yakışıklıyım..."

Gülerek, "Kendini herkesten daha yakışıklı sanıyorsun, değil mi?" dedim.

"Çünkü öyleyim." Kanepeye uzandı, sonra göğsüne vurdu. "Buraya gel."

"Üzerine yatmamı mı istiyorsun?"

"Tıpkı bir kedi gibi."

Düşünmeden üzerine çıktım. Oraya vardığımda beni öpecek mi diye düşündüm. Ama öpmedi. Sanki bunu düşünmüyordu bile. Başımı sert göğsüne yasladım, sonra üzerimize bir battaniye örttüm.

Kolunu otomatik olarak belime doladı, diğer eliyle de saçlarımı kavradı. Dokunuş samimiydi ama bundan rahatsız olmadım. Aslında hoş geldi. Diziyi izlerken parmakları saçlarımla nazikçe oynadı.

Daha önce hiç kimseyle böyle sarılmamıştım. Kimseyle aynı yatakta yatmayı sevmezdim. Çok rahatsız ediciydi. Ama River'la yatmak aynı hissi vermiyordu. Sanki ben onun üzerinde yatmak için, o da benim altımda yatmak için yaratılmıştım.

Sessizce televizyonu izledik.

Gözlerim ağırlaşmaya başlayınca onları kapattım. Ritmik nefes alışverişi beni uykuya daldırdı. Çok geçmeden rüyalarım beni ele geçirdi. Ne kadar uyuduğumu bilmiyordum, ta ki beni uyandırıp kanepeden kaldırıana kadar. Beni yatak odama taşıdığını ve yatırdığını hissettim. Başım yastığa değdiği anda uyuyakaldım.

ERTESİ SABAH UYANDIĞIMDA, BÜYÜK VE SICAK BİR ŞEYLE sarılıyordum. Elim çıplak tenindeydi ve parmak uçlarımın altında sert karın kaslarını hissediyordum. Bacağım onun bacağına dolanmıştı ve o kadar yakındık ki tek bir kişi gibiydik.

Gözlerim aralandı ve sabah ışığını içime çektim. Pencereden süzülen ışık odayı aydınlatıyordu. Gözlerim odaklandığında, yüzümün River'inkine çok yakın olduğunu fark ettim. Çenesi tıraş olmadığı için sakallıydı ve saçları sanki yuvarlanmış gibi dağınıktı.

Üstsüz olduğunu fark edince göğsüne baktım ve ne kadar biçimli olduğunu inceledim. Sanki güç ve kuvvet dolu büyük bir canavarla yatıyordum. Rahat olduğu zaman bile vücudu kaslarla doluydu. Görmek istediğim tek şey kolları değildi. Geniş bir göğsü ve dar kalçaları vardı. Çarşaf belini örtüyordu ve ince bir kıl izi altında kayboluyordu.

Esnedim ve bu güzel manzarayı takdir ettim. Göğsünün derisini öpme ve onu tatma isteği duydum. Ama kendimi tuttum.

River uyandığımı anlamış gibiydi, çünkü kıpırdandı. "Günaydın, tatlım." Sesi derin ve boğuk çıktı. Derin bir nefes aldı, sonra verdi.

"Sabah."

Uykulu gözlerle bana döndü. Bakışı seksiydi ve bunu bilerek yapmıyor olması onu daha da seksi kılıyordu. Saçları, sanki defalarca parmaklarıyla taramış gibi dağınıktı. "Sabahları çok güzel görünüyorsun."

Söylediği şey çok tatlı ve hiç beklemediğim bir şeydi. "Teşekkür ederim... tişörtsüz çok güzel görünüyorsunuz."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve hafifçe kıkırdadı. "Teşekkür ederim."

"İyi uyuyor musun?"

“Yatağın rahat. Ama sen daha rahatsın.” Bana doğru hafifçe döndü, kolları belime dolandı. Vücudunu yana yatırdığında, kalçalarının benimkine bastığını hissettim.

Sonra onu hissettim.

Uzun ve sert penisi tam bana yapışmıştı. Ve çarşafın altında hiçbir şey olmadığı apaçık ortadaydı.

Gözlerim faltaşı gibi açıldı ama hiçbir şey söylemedim.

"Ne?" diye sordu sessizce.

“Çıplak mı uyuyorsun?”

Sırıttı. "Yeni mi fark ettin tatlım?"

"Şey... bunu neden yapıyorsunuz?"

"Sana böyle uyuduğumu söylemiştim. Sen de aynı şeyi söylemiştin."

“Ama şaka yapıyordum.”

"Bu seni gerçekten bu kadar rahatsız mı ediyor?" diye sordu. "Çünkü dün gece bana çok yakın davrandın ve hiç de umursamıyor gibiydin."

“Uyuyordum işte...”

Çarşafı geri çekti ve kendini gösterdi. "Şimdi sakıncası var mı?"

Bakmadım. Yüzüne baktım.

"Hadi ama. Biliyorum, bir göz atmak istiyorsun."

Bunu yapmama ne sebep oldu bilmiyorum ama yaptım. "Aman Tanrım... çok büyük bir penisiniz var."

"Teşekkür ederim." Tekrar üzerini örttü. "Şimdi, tekrar birlikte uyumamız ihtimaline karşı bu konuyu hallettik."

Hâlâ şoktaydım. "Bu çok büyük..."

Güldü. "Bunu sık sık duyuyorum." Beni göğsüne çekti ve cinsel organı tam bana değdi. "Biliyorsun, vibratörünü kullanmaktan sıkılırsan, o tamamen senin."

"İnanılmazsın."

"Denemeden nasıl bileceksin ki?"

"Söz bulamıyorum..." Yatağımdan kalkmaya çalıştım ama beni yakaladı.

Beni geri çekti. "Gerçekten rahatsız mı oluyorsun?" Gözlerimin içine baktı ve tepkimi ölçtü. "Hayır, öyle olduğunu düşünmemiştim."

Dürüst olmak gerekirse, bu beni çok tahrik etti. River'ın içimde olmasını istedim. Ve boğulacak olsam bile, onu ağzımda istedim.

Tekrar rahatladı. "Sonsuza kadar uyuyabilirim..."

"Benim işe gitmem gerekiyor."

"Ah evet. İnsanların sabahları işe gittiğini unutuyorum."

Yataktan kalktım ve dolaptan bir kıyafet buldum.

"Pijama partisi için teşekkürler," dedi. "Çok eğlendim."

Ona bakakaldım, yatağımda çıplak yatan, kusursuz bir vücuda sahip muhteşem bir adam gördüm. Onunla birlikte yorganın altına girip aramızdaki fiziksel çekime teslim olmayı çok istiyordum. Ama bunun kötü bir fikir olacağını biliyordum. "Ben de öyle düşünüyordum."

Bu akşam bir şeyler yapmak ister misin?

"Ne gibi?"

"Kuzeyde bir karnaval var. Eğlenceli olmalı."

"Tamam." Hiç düşünmeden kabul ettim. "Gitmem gerekiyor. Çıkarken kapıyı kilitleyin."

"Belki de sen döndüğünde burada olurum." Bana göz kırptı. "Ve tıpkı böyle olurum. Senin istediğin gibi."

Dışarı çıkarken ona orta parmağımı gösterdim.

NATHAN BANA KARŞI İLGİLİ OLMAYA DEVAM ETTİ. DÜZENLİ OLARAK ofisinden çıkıyor, benimle kısa sohbetler ediyor ve beni öğle yemeğine davet ediyordu. Ama ben hala onun yanında gergindim, bu yüzden konuşmalar bir türlü akıcı olmuyordu. Beni dışarıya davet edip etmeyeceğini merak ediyordum ve davet etmeyince de sinirleniyordum.

Belki de her şeyi fazla analiz ediyordum.

Belki Nathan beni hiç istemiyordu ama bir ay önceki yardım etkinliği yüzünden kendini suçlu hissediyordu. Keşke ona sorabilseydim. O güzel kafasının içinde neler olup bittiğini bilmek için her şeyimi verirdim.

Eve geldiğimde River oturma odasında yoktu. Çantası da orada değildi, bu yüzden ayrılıp ayrılmadığından emin değildim. Ama odama girdiğimde onu yatağında yatarken gördüm. "Şaka yaptığını sandım."

"Sevgilim, ben asla şaka yapmam."

"Bütün gün orada mı yattın?"

"Hayır. Kahvaltımı hazırladım ve duş aldım."

“Ne kadar da verimli...” Topuklu ayakkabılarımı çıkardım ve yatağın kenarına oturdum. “Ve sen hâlâ çıplaksın?”

"Öğrenmek ister misin?" diye sordu seksi bir ses tonuyla.

"Dün neredeyse gözümü çıkaracaktın, o yüzden hayır."

Kıkırdadı ve çarşafı aşığı çekti. Neyse ki ve ne yazık ki, boxer şortu giyiyordu. "Hayal kırıklığına uğradın, değil mi?"

Ayağı kalktım ve dolabımı karıştırdım.

"Hâlâ karnavala katılmak istiyor musun?"

“Patlamış mısır ve pamuk şeker olacak mı?”

"İstedığın kadarını alırım."

"O zaman bunu asla kaçırmazdım."

Gülümseyerek yataktan kalktı. "Hadi, acele et. Yola çıkmamız gerek."

Banyoda üzerimi değiştirdim ve makyajımı tazeledikten sonra yer altı otoparkına doğru yola koyulduk. İnci beyazı bir Jaguar'a yaklaştık. "Bunu siz mi kullanıyorsunuz?"

"Buna kesinlikle inanabilirsin, tatlım." Yolcu kapısını benim için açtı.

"Bana daha çok kamyon meraklısı bir adam gibi geliyor sun."

“Hayır, gösterişli bir spor araba.” İçeri girdikten sonra kapıyı kapattı ve sürücü koltuğına geçti. “Kemerini bağladın mı tatlım? Çünkü bu çok heyecanlı bir yolculuk olacak.”

Tekrar kontrol ettim. "Belki de yürüyerek gitsek daha iyi olur."

Sırıttı. "Benimle olduğun sürece her zaman güvende olacaksın."

Şehrin kenarına doğru ilerledik ve arabayı kaldırıma park ettik. Ardından karnavalın içine girdik. Parlak renkli ışıklarla dönen bir atlıkarınca vardı, çocuklar kazandıkları peluş oyuncakları ellerinde tutarak ebeveynleriyle birlikte yürüyorlardı ve insanlar parmaklarından damlayan büyük dondurma külahlarıyla geçiyorlardı.

River telefonunu çıkardı. "Neredesin Allah aşkına? Tamam." Telefonu kapattı.

"Birisıyla mi buluşacağız?"

"Arkadaşlarım," dedi. "Ve onların bayan arkadaşları."

"Ah." Birilerinin bize katılacağını bilmiyordum.

"Merak etme," dedi. "İyiler." Kolunu genişgüzel bir şekilde belime doladı.

Dokunuş beni rahatsız etmedi. Bu noktada artık normalleşmişti.

Çeşitli satıcıların ve oyunların yanından geçtikten sonra, dört erkek ve dört kızın bir araya toplanmış olduğunu gördük. Erkeklere baktığımda, hemen eskort olduklarını anladım. Aksi takdirde hepsi çok yakışıklıydı. Ve kadınları da güzeldi.

"Merhaba arkadaşlar." River beni sıkıca kucaklayarak yaklaştı. "Bu da Meadow."

Tanışma faslını yaptık ve elbette herkes, River ile benim ikimizin de alışılmadık ama çarpıcı derecede benzer isimlere sahip olmamıza hayran kaldı.

Jett, "Sizin Hintçe isimleriniz var," dedi.

"Evet, biliyorum," dedi River. "Geçen sefer konuştuğumuzda bunu açıkça belirtmiştin."

"O zamandan beri konuşma fırsatımız olmadı." Jett ona anlamlı bir bakış attı.

"Şimdi zamanı değil." River beni peşinden sürükledi. "Dönme dolap mı?"

"Elbette."

"Yükseklik korkunuz yok, değil mi?"

"Seninle her zaman güvende olduğumu sanıyordum?" diye karşılık verdim.

"Doğru söylüyorsun," dedi gülümseyerek. Biletlerimizi aldı, sonra Jett ve Ophelia karşımızda otururken biz de koltuğa sıkıştık. Ophelia'nın benimki gibi uzun kahverengi saçları vardı ve gözleri bile benzerdi. Jett'in ona nasıl baktığını fark ettim, sanki dünyada önemli olan tek şey oymuş gibi. River'a döndüğümde, o da bana bakıyordu. Ve o da bana çok benzer bir bakış atıyordu. "Hiç dönme dolapta öpüştün mü?"

"Sekizinci sınıftayken."

"Peki, bunu tekrar yapmak ister misin?"

Kaşımı kaldırdım. "Uzun zamandır beni öpmemiştin. Ne zaman tekrar olacağını merak ediyordum."

"Yani, kaçırdın mı?" diye sordu öne eğilerek.

Omuz silktim. "Az önce fark ettim."

"Sen benim arkadaşımısın. Ve arkadaşımı benden uzaklaştırmak istemem."

"Yani, bana cinsel organını göstermenin böyle bir şeye yol açacağından endişelenmedin mi?"

Jett bize doğru döndü ve River'a tehditkar bir bakış attı.

"Burada özel bir konuşma yapmaya çalışıyorum," diye hırladı River.

Jett, Ophelia'ya döndü.

River içini çekti ve bana döndü. "Özür dilerim. Jett benim cinsel organıma biraz takıntılı."

Jett ona bakmadan, "Git kendini becer, River," dedi.

River onu görmezden geldi. "Beğenmediğini mi söylüyorsun?"

"Hayır... Kesinlikle takdir ettim."

Tekerlek dönmeye ve bizi tepeye doğru çekmeye başladı.

"Öpüşmek mi istiyorsun yoksa ne?"

"Bana ne istediğimi sormaya ne zaman başladın?"

Başını salladı. "Haklısın." Sandalyeye yaslandı. "Kararı sana bırakıyorum." İskelenin üzerinden manzaraya baktı. Yukarı çıktıkça rüzgar daha da şiddetleniyordu. Saçlarım yüzümde uçuşuyordu ve esinti serindi. Jett ve Ophelia sanki ilk randevularındaymış gibi sevişmeye başlamışlardı bile.

River manzaraya bakmaya devam etti. "Keşke bazen bir kuş gibi uçabilseydim. O zaman çok daha fazla şey görebilirdim."

"Keşke bir köpekbalığı olsaydım da okyanustaki besin zincirinin en tepesindeki her şeyi görebilseydim."

"Bu da güzel olurdu." Bana döndü. "Ve ilginç bir bakış açısı." Kolu omzumdaydı ama beni öpmek için yaklaşmadı. İstiyorsam benim başlatmam gerektiğini söyledi. Ama emin değildim. Yani, onu öpmek istediğimi biliyordum. Her öpüştüğümde içim ateşle doluydu. Omurgam ürperiyor, parmak uçlarım uyuşuyordu. Kalbim göğsümde sanki öpüşmenin süresine dayanamayacakmış gibi hızla çarpıyordu. Ama sonra analitik tarafım devreye girdi ve ne yaptığımızı inceledi. Sadece eğlendiğimizi biliyordum ve Nathan'ın bana istediğimi asla vermeyeceğini hissediyordum.

River'la birlikte olmak dünyanın sonu değildi ve o da açıkça bunu umursamıyordu.

Saçları hafif esintiyle dalgalanıyor, gözlerini kısarak gün batımına bakıyordu. Güneş ufuktan neredeyse tamamen kaybolmuş, bizi karanlıkta bırakmıştı.

Fazla düşünmeyi bırakmaya karar verdim ve avuçlarımın içine alıp yüzünü kendime çevirdim. Yüzünde, bunun olacağını biliyormuş gibi bir sırıtış vardı. Onun egosunu ve küstahlığını görmezden geldim ve dudaklarımı hafifçe onun dudaklarına bastırdım.

River beni kendine daha da yaklaştırdı ve hemen tutkuyla öpüştü. Eli saçlarıma daldı ve sıkıca kavradı, sanki beni asla bırakmak istemiyordu. Her öpüşünde yoğun bir tutku ve özlem vardı. Sanki benden asla bıkmıyordu. Ağzıma nefes verdi ve alt dudağımı emdi, sonra dili benimkine değdi. Dönme dolap tekrar hareket etmeye başladı ve yavaşça yere doğru döndük. Ama öpüşümüz, ayrılmak zorunda kaldığımız son saniyeye kadar devam etti. Kafes durup hafifçe sallandığında, yolculuğun bittiğini anladık.

"Ne zaman cesaretini toplayıp bunu yapacağını merak ediyordum," dedi ayağa kalkarken.

"Erkek gibi davran?"

Elimi tuttu ve beni ayağa kaldırdı. "Evet. Bu konuda çok kız gibi davranıyordun."

"Sen bir kızsın," diye karşılık verdim.

"Güzel espri," dedi alaycı bir şekilde.

Lunapark aracından indik ve yerdeki diğerlerine katıldık.

Rhett, "Bence bayanlarımıza bazı ödüller kazandırmalıyız," dedi.

"Yani, paranızı boşa harcamak mı demek istiyorsunuz?" dedi Aspen.

River kolunu belime doladı ve yüzünü yüzüme yaklaştırdı. "Oyuncak ayı ister misin?"

"Ben aslında peluş oyuncaklara pek düşkün bir kız değilim."

"Evet öylesin."

"Yatağında herhangi birini gördün mü?"

"Hayır. Ama sanki ben de bir çocukmuşum gibi bana sokuldun."

PAMUK ŞEKER VE PATLAMIŞ MISIRLA KARNİMİZİ DOYURDUKTAN SONRA karnavalda dolaştık. River'ın kazandığı oyuncak ayı kolumun altındaydı ve River da kolunu belime dolamıştı.

"İyi vakit geçirdin mi?" diye sordu.

"Evet. Artık sarılabileceğim gerçek bir ayım var ve o çıplak uyumuyor."

"İkimiz de bundan hoşlandığını biliyoruz, Meadow."

"Belki..."

Yüzünü bana çevirdi ve burnunu benimkine sürttü. "Çok hoşuna gitti."

"Büyük bir penisin bana teşhirde bulunması benim yaşam amacım." Sesim alaycı bir tondaydı.

"Biliyorsun, o sadece iyi görünmüyor, aynı zamanda iyi hissettiriyor." Bana anlamlı bir bakış attı.

Sözleri, olmaması gerekse bile, beni tahrik etti. "Eğer sığabilseydi belki."

“Ah, sığar. Sadece yolun kaygan olduğundan emin olmamız gerekiyor. Onu da ben halledebilirim.”

"Tanıdığım en ukala adamsın gerçekten."

“Biliyorum.” Utanmış gibi görünmüyordu. “Yani, arkadaşlarımı seviyorsun?”

“Evet, iyiler. Ama Jett benden hoşlanmıyor gibi görünüyor.”

"Sorun sende değil," dedi. "Şu anda benden nefret ediyor."

"Neden?" diye sordum.

"Erkek işleri," dedi üstü kapalı bir şekilde.

Karnaval alanını terk edip arabasına doğru yöneldik.

"Peki, pijama partisinin ikinci günü mü?" diye sordu River.

"Kız kardeşini kontrol etmen gerekmez mi?"

İçini çekti. "Sanırım yapmalıyım... şu aptal velet."

Güldüm. "Özür dilerim."

"Sanırım bunu başka bir zamana erteleyeceğim."

Arabaya bindik ve o da motoru çalıştırdı.

"Yani, cumartesi günü anne babanızın evine mi gideceğiz?" diye sordu.

"Evet."

“Çok eğleneceğiz.”

“Öyle diyorsan,” dedim. “Umarım anne babam sana aşık olmazlar.”

Gülümsedi. "Sevgilim, yapacaklar. Her zaman yaparlar."

NEHİR

"Cidden, bu saçmalığın bir an önce durması gerekiyor."

Sarah o kadar akşamdan kalmaydı ki uyanamıyordu bile. Sadece inleyip yatakta dönüp duruyordu. Çarşafların etrafında boş içki şişeleri vardı. Oda bayat hava kokuyordu. Her yer dağınıktı, kıyafetleri ve ayakkabıları etrafa saçılmıştı.

"Sen tam bir asalaksın Sarah. Artık bıktım usandım."

O sadece inledi, bir top gibi büzüldü.

"Tekrar rehabilitasyona gideceksin."

Bu durum onda bir tepkiye yol açtı. "Hayır... Oraya gidemem."

"Çok kötü." Kıyafetlerini kaptım ve bir bavulun içine tıktırdım. Katlamaya bile zahmet etmedim. Bulabildiğim her şeyi kaptım. "Bu saçmalık hayatını tamamen mahvetti. Artık buna katlanmayacağım. Artık bir kız kardeşim bile yokmuş gibi hissediyorum."

Saçları dağınık, yüzü cansız bir halde doğruldu. "River, hayır."

"Evet." Çantayı fermuarla kapattım ve bileğinden tuttum. "Hadi gidelim."

“Hayır.” Sesi daha güçlü çıktı. “Gitmiyorum.”

"Çok yazık." Onu yataktan çekip çıkardım.

Ani bir enerji patlamasıyla elimden kurtuldu. "Beni hiçbir şey yapmaya zorlayamazsın."

“Evet, yapabilirim.” Onu tekrar yakalayıp öne doğru çektim.

Bütün yol boyunca bana karşı koydu, tekmeledi, bağırdı. Ben yerimden kıpırdamadım. Bunu yapıyordu. Ne istediği umurunda değildi. Bu şekilde yaşamak olmazdı. Acınası ve üzücüydü.

Sonunda onu arabaya bindirdiğimde biraz sakinleşti. Ama bence bunun sebebi tüm enerjisini tüketmiş olmasıydı. Çok az yemek yediği, sadece alkol içtiği için gerçek bir mücadele verebilecek yeterli besini almamıştı.

Onu şehirdeki rehabilitasyon kliniklerine götürmüştüm ama hiçbiri işe yaramamıştı. Onu başka bir yere, dikkatini dağıtacak şeylerden uzak bir yere götürmem gerektiğini biliyordum. Hamptons'ta lüks bir rehabilitasyon merkezi vardı. Pahalıydı ama izole bir yerdi. Belki Sarah orada daha şanslı olurdu.

JETT GÜNLERDİR TELEFONUMU ARAYIP DURUYORDU.

Konuşmamız gerek, aptal herif.

Ara beni.

Seninle Waterfall arasında neler oluyor Allah aşkına?

Nehir, benimle konuş.

Artık onu görmezden gelemez hale gelmiştim. Daireme gelmiş ve neredeyse kapıyı kırmıştı. Jett'in ne diyeceğini zaten biliyordum, bu yüzden konuşmadan çok korkuyordum. Artık daha fazla erteleyemezdim. Barda görüşürüz.

Nihayet, aptal herif.

On dakika sonra bara vardım ve Jett çoktan oradaydı. Her zamanki masamıza oturmuş, önünde dokunulmamış bir bira duruyordu. Beni görür görmez süzdü ama her zamanki gibi el sallamadı. Sanki beni kasıklarımın tekmelemek istiyormuş gibi dik dik baktı.

Derin bir iç çekerek karşısındaki masaya oturdum. Jett'in beni inanılmaz derecede sinirlendirmek üzere olduğunu düşünerek önce bir bira sipariş etmeyi düşündüm. Dakikalarca sessizlik oldu. Sadece bana baktı. "Bütün hafta peşimi bırakmadın ve sonunda buradayım. Söylemek istediğin her şeyi söyle."

"Ne söyleyeceğimi zaten biliyorsunuz, o yüzden neden söyleyeyim ki?" Kollarını göğsünde kavuşturdu.

Meadow ile olan samimi ilişkimden bahsediyordu. "Sen de ne konuşuyorsun? Ophelia nasıl? Eski müşterin?"

"Çalışırken onunla hiçbir şekilde ilişki yaşamadım. İkincisi, o hiçbir zaman benim müşterim olmadı. Müşterim kardeşiydi."

"Ne olursa olsun," dedim. "Diğerlerinin hepsi yaptı. O yüzden peşimi bırak."

"Bu, bu kızı gerçekten sevdiğin anlamına mı geliyor?"

Omuz silktim. "Sanırım iyi biri."

Gözlerini kıstı. "River, hadi ama. Seni onunla gördüm."

"Nasıl hissettiğimi biliyorsan neden soruyorsun?"

İçini çekti. "Eğer bu iş bir yere varacaksa, onun için çalışmayı bırak. Sadece bunu söylüyorum."

"Ama hiçbir yere varmayacak." Bunu düşünmek bile içimi acıttı. Meadow ile birlikte vakit geçiriyorduk ve aramızda bir kimya vardı. Hem bir arkadaş hem de bir sevgili gibiydi. Onu tanıdıkça, onu daha çok tanımak istiyordum. Kendimi hayal kırıklığına uğratmaya hazırlamıştım ve bunun farkındaydım. Ama yine de yaptım.

"Ne demek istiyorsun?"

"O bana karşı aynı duyguları beslemiyor, benim ona duyduğum gibi değil."

Kaşını kaldırdı. "Dönme dolapta ve barda seninle öpüşürken de öyle görünüyordu..."

"Sadece şakalaşıyoruz. Onun için hiçbir anlam ifade etmiyor."

"Nereden biliyorsun?" dedi Jett. "Sordun mu?"

"Başka bir adamın onun ne kadar değerli biri olduğunu anlamasını sağlamak için beni tuttu. Yıllardır o adama aşık. Ben o adamdan çok daha yakışıklıyım ve kaba biri değilim. Ama yine de onu istiyor. Bununla asla rekabet edemem."

"Öyleyse neden onunla flört etmeye devam ediyorsun?"

İyi soru. "Duramıyorum." Bunu ifade etmenin en kolay yolu buydu.

Jett, bana bakmaya devam ederken parmaklarıyla bardağına dokundu.

"Sanırım bu adam hakkındaki fikrini değiştireceğini umuyorum... Gerçekten de tam bir pislik. Bunu nasıl göremiyor anlamıyorum."

"Kusura bakma ama sen de tam bir pisliksin."

“Ama aynı şekilde değil. Elbette, ben de zaman zaman kırıcı şeyler söylüyorum. Ama bu adam bencil, kibirli bir herif.”

“Demek sonunda gerçekten hoşlandığın bir kız buldun ama o başkasını istiyor?” Başını salladı. “Ne kadar da kötü bir şans, River.”

“Biliyorum.” Bu durum beni son derece öfkелendirdi.

“Ama böyle devam edersen, fikrini değiştirebilir. Ya da bu adam onu hiç fark etmeyebilir ve o da yoluna devam etmek zorunda kalabilir.”

“Hayır, o zaten onu fark etti,” dedim hemen. “Yakında harekete geçecek. Ve Meadow onunla kaçacak, ben de sonuçsuz arayışına devam edeceğim...” Bunu düşünmek bile iç karartıcıydı. Meadow ile video oyunları oynadığımızda ve onun dairesinde takıldığımızda, onun özel biri olduğunu biliyordum. Arkadaşı Danielle uğrardı ama ona kıyasla bir trol gibiydi. Meadow'u çok istiyordum, sadece bir gece için değil. İstedğim her şeye sahip olabilirdim ama kalbimi çalan kıza asla.

"Belki de onun sandığı kadar iyi biri olmadığını anlayacaktır."

"Eğer öyle olsaydı, bunu çoktan fark ederdi."

"Öyleyse ne yapacaksınız?" diye sordu.

"Bir planım varmış gibi mi görünüyor?" diye çıkıştım. "Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok."

"Sanırım onu kazanmaya çalışmaya devam edebilirsin, tıpkı bu herife dikkat ettiği gibi sana da dikkat etmesini sağlayabilirsin."

“Bu o kadar kolay değil...”

Jett düşüncelerini toparlamak için bir an durdu. “Bana göre... Meadow seni öpüyor, seninle vakit geçiriyor ve hatta seninle yatıyor. Bana göre o, öyle

sıradan biriyle böyle şeyler yapacak türden biri değil. Bence sandığından daha fazla şansın var.”

"Eğer öyle olsaydı bana ödeme yapmaya devam etmezdi."

“Belki henüz bunun farkında değil. Seni öpüp de ateşli hissedip de seni istememesi mümkün değil.”

“Kızlar aptaldır,” dedim. “Kim bilir ne düşünüyor?”

Jett, "İşini korumak zorundasın," dedi. "Ya bu fiziksel ilişkiyi sonlandıracaksın ya da onun için çalışmayı bırakıp onunla ilişki kurmaya çalışacaksın."

Bu seçeneklerin hiçbiri işe yaramadı. "Eğer istifa edersem, onu bir daha göremeyeceğim. Benimle ilişki istemiyor."

"Eğer bu doğru olmasaydı, seni geceyi birlikte geçirmeye davet eder miydi?"

“Biz sevişmedik.”

“O zaman bu, ilişkiyi daha da samimi kılıyor,” diye savundu Jett. “Seninle mi yattı? Ben de Ophelia ile aynı şeyi yaptım ve bu sadece ona daha çok aşık olmama neden oldu. Ve aynı şey onun başına da geldi.”

Kafamı tuttum. "Dostum, bu o kadar basit değil."

"Dostum, bence senden hoşlanıyor. Ama belki bunun farkında değil. Onunla flört etmeye, öpmeye falan devam et, belki de anlar."

"Bana istifa etmem gerektiğini söyledin."

İçini çekti ve ensesini ovuşturdu. "Bu kız ne kadar seviyorsun? Dürüst olmak gerekirse?"

Omuz silktim.

Jett ısrarla, "River," dedi.

Başımı salladım. "Çok."

"Yani, belki de evleneceğin kız bu olabilir?"

Daha önce hiçbir kıza karşı böyle hissetmemiştim. Gerçekten ondan hoşlanıyordum. Cinsel ilişki yaşamıyordum ama yine de onun yanımda olmasını istiyordum. Bu, kelimelerden daha güçlüydü. Aşk, daha önce deneyimlediğim bir şey değildi ve şu an hissettiğim şeyin aşk olup olmadığından emin değildim. Ama bir şey vardı. "Bunu görebiliyorum..."

Jett bir an beni izledi, sonra içini çekti. "Öyleyse hadi yap. Hepimiz kadınlarımız için kuralları çiğnedik. Şimdi sıra sende."

"İkisini zaten kırdım."

"Şimdi hepsini kır."

MEADOW'U ALMAYA GİTTİĞİMDE, SARI BİR YAZLIK ELBİSE VE MAVİ BİR hırka giymişti. Parlak renkler gözlerini daha da belirginleştiriyor, saçları ise yumuşak buğday taneleri gibi görünüyordu. Her zamanki gibi büyülenmiş bir şekilde ona baktım. "Çok güzel görünüyorsun." Aklıma gelen ilk şey buydu, bu yüzden de ilk söylediğim şey bu oldu.

"Teşekkür ederim." Utandığında veya gergin olduğunda her zaman yaptığı gibi, bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Peki ya ben?" diye kendimi işaret ettim.

Utangaçlığı kayboldu ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Her zamanki gibi yakışıklısın."

“Teşekkür ederim.” Otomatik olarak kolumu beline doladım. “Gitmeye hazır mısın?”

"Evet."

Onu kaldırımdaki arabama kadar götürdüm ve ikimiz de içeri girdik. Özellikle sessiz ve içine kapanık olduğunu, sanki aklında bir şey varmış gibi davrandığını fark ettim. "Seni ne rahatsız ediyor?" diye doğrudan sordum.

“Sadece...gerginim.”

“Neden?” diye sordum. “Anne baban beni sevecek.”

"Gergin olmamın sebebi bu değil," diye fısıldadı. "Nathan'ın yanında her zaman gergin oluyorum."

Kaşımı kaldırdım. Abartıyor muydu? "Yani, sürekli mi?"

"Her zaman," dedi. "Ne diyeceğimi ya da nasıl davranacağımı asla bilemiyorum."

“Ama onunla birlikte çalışıyorsunuz...”

“Genellikle bana e-posta gönderiyor ve neye ihtiyacı olduğunu söylüyor. Yüz yüze çok sık görüşmüyoruz. Görüştüğümüzde de oldukça sessiz kalıyorum.”

Şaşkınlıktan ileri gidemedim. “Öyleyse nasıl bir ilişki kurabileceğinizi düşünüyorsunuz? Belli ki onun yanında rahat değilsiniz. Sizi biraz da olsa tedirgin eden biriyle birlikte olmalısınız. Ama daha da önemlisi, kendiniz olabileceğiniz, kendinizi rahatsız hissetmeden istediğinizi söyleyebileceğiniz biriyle birlikte olmalısınız.” Neden katı ve hiç kişiliği olmayan bir adamla birlikte olmak istesin ki? Ben ve o harika bir ikiliydik. Bunu fark etmiyor muydu?

“Evet, pek mantıklı gelmiyor, değil mi? Ama bu sadece benim düşüncem. Bu şekilde davranmayı bırakmalıyım.”

“Hayır, o,” dedim. “Seni açıkça rahatsız ediyor.”

"Beni çok geriyor..."

Pes ediyorum. Meadow zeki bir kızdı ama, gerçekten de aptaldı. Motoru çalıştırdım ve bana verdiği adrese doğru yola koyuldum. "Aileniz hakkında bilmem gereken bir şey var mı?"

"Siyasetten bahsetmeyin," dedi. "Babam bu tür şeylere çok takıntılı."

"Tamam aşkım."

"Organik gıdalardan hiç bahsetme," dedi. "Annem bu konuda çok tuhaf."

“Birbirlerine çok yaklaşıyorlar gibi görünüyor.” Arabayı kenara çekip evin önüne park ettim. “Güzel bir yer,” dedim eve bakarken.

"Evet," dedi. "Ben burada büyüdüm."

Meadow'un çocukken etrafta koşuşturduğunu hayal etmek beni gülümsetti, nedenini tam olarak bilmesem de. "Hadi gidelim mi, tatlım?"

“Yapacağız.”

O ve ben kapıya doğru yürüdük ve çaldık. Elim beline dolandı ve onu sıkıca kendime çektim. "Gösteri zamanı."

Kapı açıldı ve annesi bizi karşıladı. "Merhaba tatlım. Çok güzel görünüyorsun." Meadow'a sarıldıktan sonra bana döndü. "Vay canına... eve bir adam getirmişsin, hem de çok yakışıklı bir adam."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Elini sıktım. "Şimdi Meadow'un güzelliğini nereden aldığını anlıyorum."

“Ah, durun artık.” Sözümlü önemsemedi. “İçeri gelin.” Beni Meadow’un babasıyla tanıştırdı; kalın sakallı, yuvarlak gözlüklü, iri yapılı bir adamdı. Zeki bir görünümü vardı ve Meadow’un zekâsını ondan miras aldığını düşündüm. Sonra da Nathan’ın annesi Candice ile tanıştık.

"Memnuniyetle," dedim elini sıkarken.

"Aynı şekilde," dedi. Meadow'a döndü. "Sonunda birini ikna ettiğine sevindim. İyi bir genç adama benziyor."

"Öyle," dedi Meadow sevgiyle.

Nathan'ın nerede olduğunu merak ediyordum. Onu kasıklarından tekmelemek istiyordum. Adamla tek bir konuşma bile yapmamıştım ve ondan nefret ediyordum.

"Nathan nerede?" diye sordu Meadow kayıtsızca.

"Patronunuz mu?" diye sordu Candice. "Şimdiye kadar ondan nefret edeceğinizi tahmin etmişim."

Biliyorum, öyleyim.

"Arka tarafta," dedi Cameron. "Jeremy de onunla birlikte."

Jeremy kim?

Meadow beni verandaya doğru yönlendirirken, "Selam vereceğiz," dedi.

"Jeremy kim?" diye sordum.

“Cameron’ın yardımcı yönetmeni,” diye açıkladı. “Üniversiteden arkadaşlar.”

Bir başka adi herif daha.

Arka tarafa doğru ilerledik ve Meadow'un attığı her adımda daha da gerginleştğini fark ettim. Kasıldı ve gerildi. Sanki neredeyse hiç hareket edemiyormuş gibi kaskatı kesilmişti. Bir dönüşüm geçirmiş gibi, bambaşka bir insana dönüştü.

Sürgülü cam kapıyı açtık ve verandaya doğru ilerledik.

Nathan, elinde bir bira ile Jeremy ile birlikte duruyordu. Pantolon ve yakalı gömlek giymiş, sessizce konuşuyorlardı. Onlara yaklaştık ve kısa süre sonra sadece bir adım ötedeydim. Kafamda bir alarm zili çalmaya başladı ve bu adamın dudağına sert bir yumruk atmak isteğimi zorlukla bastırdım.

Nathan'ın gözleri hemen Meadow'a kaydı ve onu baştan aşağı süzdü. Bakışları bir süre bacaklarında oyalandıktan sonra tekrar yüzüne döndü. Bakış inceydi ama ben fark ettim. "Uzun zamandır görüşmedik." Ona doğru eğildi ve tek koluyla ona sarıldı.

Meadow, dokunuşuyla anında gerildi, sanki bunu istemiyor ya da beklemiyormuş gibiydi ve garip bir şekilde kucaklaşmaya karşılık verip geri çekildi. "Biliyorum, değil mi?" diye garip bir şekilde kıkırdadı.

Jeremy de ona göz atmıştı ama bunu o kadar da gizlemeye çalışmadı.

Şimdi ikisine de yumruk atmam gerekiyordu.

"Bu akşam harika görünüyorsun," dedi Jeremy.

Kim böyle konuşur ki?

"Teşekkürler." Meadow bir saç tutamını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sen de. Seni görmek güzel."

"Her zaman bir zevk," dedi.

Cidden, bu adamlar daha da iğrenç olabilirler miydi?

"Arkadaşlar, bu River." Meadow beni tanıtırken elini sevgiyle göğsüme koydu.

Nathan beni baştan aşağı süzdü ve gözlerindeki rahatsızlık ifadesinden benden pek hoşlanmadığını anladı.

Aynı duyguları paylaşıyorduk.

"Tanıştığımıza memnun oldum." Nathan elimi sıktı.

Bu adam kendini beğenmiş yaşlı bir adam gibi davranıyordu. Meadow onda ne görmüştü ki? Ben dünyanın kralı olması gerektiğini düşünen kibirli bir herif gördüm. Ben de kibirli olabilirim ama bu heriften çok daha az kibirliydim. "Ben de öyle." Elini sıktım. Jeremy'ye kendimi tanıtırken o da aynı derecede soğuktu.

Bu eğlenceli olacak.

Nathan gözlerini tekrar Meadow'a çevirdi ve sanki ben yokmuşum gibi ona baktı. Saygısızlığı beni sinirlendirdi. Meadow'u kendime daha da yaklaştırdım ve dudaklarına sıcak bir öpücük kondurdum.

Otomatik olarak geri gönderdi.

Nathan'a döndüğümde, yüzünde hoşnutsuz bir ifadeyle bir yudum bira içti.

"Pekala, içeri girip akşam yemeğinin hazır olup olmadığına bakalım." Onların cevabını beklemeden Meadow'u da yanıma çektim.

Eve girip kapıyı kapattıktan sonra dudaklarım kulağına yaklaştı. "Çok daha iyisini hak ediyorsun." Cevap vermeden önce arkamı döndüm. Adama karşı duyduğu aptalca hislerini haklı çıkarmaya çalışmasını dinlemek istemiyordum. Belli ki sadece fiziksel bir çekimdi, çünkü o adamın hiçbir kişiliği yoktu.

Akşam yemeği hazırđı, bu yüzden masanın etrafında toplandık. Doğal olarak, elim Meadow'un bacağına gitti ve ona sevgiyle yaklaştım. Annesi bize baktı ama hiçbir şey söylemedi. Başlangıçta, Nathan'ın neyi kaybettiğini anlaması için Meadow'la bu kadar çok ilgileniyordum. Şimdi ise ondan uzak durması için bunu yapıyordum.

Masada otururken kısa bir sohbet ettik ve ailesi bana işim ve özel hayatım hakkında sorular sordu. Onlara bilgisayar programcısı olduğuma dair uydurma bir hikaye anlattım. Oldukça belirsizdi ve çoğu insan bu konuda hiçbir şey bilmiyordu. Çoğu zaman, konuşmayı kendimden uzaklaştırıp Meadow ile olan ilişkimizden bahsettim. "Aslında video oyunlarında çok yetenekli."

Babası kıkırdadı. "Bunu benden almış."

"Grand Theft Auto'yu birlikte oynadığımızda onun doğru kişi olduğunu anlamıştım," dedim gülerek.

Nathan bana soğuk bir bakış attı.

"Bir kıza yenilmek hoşuna gitti mi?" diye sordu Meadow.

"Sana aldığım oyuncak ayıyı beğendin mi?" diye karşılık verdim.

"Konuyu değiştirmeyin."

"Hayır," dedim. "Sadece size pamuk şeker ve patlamış mısır gibi güzel şeyler alan adama hakaret etmemenizi hatırlatıyorum."

Annesi kıkırdadı. "Meadow abur cuburu çok seviyor. Neyse ki metabolizması hızlı."

"Bunu senden almış," dedi babası annesine.

Gece ilerledi ama Nathan ve ailesi pek konuşmadı. Jeremy de sessizdi. Sadece Nathan'ın kulağına bir kuş gibi fısıldarken konuştu.

Yemek bittikten sonra kahve ve tatlı ikram edildi. Nathan'ın annesi sigara içmek için dışarı çıktı, Nathan ve Jeremy ise verandaya geri döndüler. Sanki orada olmak bile istemiyorlardı.

Meadow'un annesi ve babası bize işleri ve hobileri hakkında konuştular. Ben de başımı sallayarak ve sohbete katılarak, kendi nedenlerimden dolayı ailesini etkilemeye çalıştım. Beni sevmiş gibiydiler. Meadow'un annesi en az beş kez elimi tuttu.

"Affedersiniz," dedim. "Tuvaletinizi kullanabilir miyim?"

"Elbette canım," dedi annesi. "Koridorun sonunda, sağda."

Masalarından ayrılıp koridorda ilerledim. Duvarda resimler vardı, durup baktım. Meadow'un küçük bir kızken çekilmiş birkaç fotoğrafı vardı. Sanki bir kostüm gösterisinden yeni çıkmış gibi kabarık bir elbise giymiş ve bisiklet sürmeye çalışıyordu. Resme bakarken gülümsedim, çok sevdiğim aynı gözleri gördüm. Küçük bir kızken çok sevimliydi. Ve şimdi güzel bir kadındı.

Banyoya doğru ilerledim ve tam ihtiyacımı giderecekken sesler duydum. Küvetin üzerindeki pencere aralıktı ve Nathan ile Jeremy'nin durduğu verandaya açılıyordu. Ne dediklerini dinledim.

"Ciddi olduklarını mı düşünüyorsun?" diye sordu Jeremy.

"Söyleyemem." Nathan'ın sesi gergindi.

"Eğer onu ailesiyle tanıştırmaya getirmişse, öyle düşünebilirim."

Nathan'ın sözleri öfke doluydu. "Ne zaman ona bu konuda soru sorsam, neredeyse kayıtsız gibi davranıyor. Ondan gerçekten hoşlanıp hoşlanmadığını anlayamıyorum."

"Şey, iyi birine benziyor."

Nathan cevap vermedi.

Jeremy sözlerine şöyle devam etti: "Kendini çok iyi toparlamış. Sonunda saçını taramayı ve topuklu ayakkabı giymeyi öğrenmiş."

"Biliyorum," dedi Nathan. "Onu masamın üzerine yatırıp onunla sevişmek istiyorum."

Onun kaba sözleri karşısında irkildim.

"Öyleyse neden sen yapmıyorsun?" diye sordu Jeremy kayıtsızca.

"Çünkü bu adamla tek eşli olup olmadığını anlayamıyorum."

"Onu dışarı çıkmaya davet et ve gör."

"İşte sorun da bu," dedi Nathan. "Onu dışarıya davet etmek istemiyorum. Sadece onunla birlikte olup yoluma devam etmek istiyorum."

Hareketsiz kaldım ve dinledim. İdrar yapma ihtiyacımı unuttum.

"Neden ona bunu söylemiyorsun?" diye sordu Jeremy. "O zaten sonsuza dek sana aşıktı." Güldü. "Onun bu aşktan vazgeçmesi epey zaman aldı."

"Evet, oldukça acınası bir durumda."

Yanlarımda yumruklarımı sıktım.

"Tek gecelik ilişki arayan bir kız olmadığını anlayabiliyorum," dedi Nathan. "Önce akşam yemeği isteyecektir."

"Bu en fazla bir saat sürer."

"Ama sonra ilişki falan isteyecek. Bununla uğraşmaktansa serçe parmağımı kesmeyi tercih ederim."

"Görünüşe göre sıkıştın," dedi Jeremy.

"Bilmiyorum," dedi. "Onu dışarıya davet edip cinsel ilişkiye girebilirim. Sonrasında garip davranırsa da onu kovabilirim."

"Nathan, ailelerinizin birbirine yakın olduğunu unutma," dedi Jeremy. "Bu durum garip olurdu."

"Aramızda olanları ailesine asla anlatmaz. Bu durum hem benim hem de onun için garip olabilir ama kimse fark etmeyecek çünkü o her gün benim önümde kendini rezil ediyor."

Kafatasını betona çarpmak istedim. Meadow çok tatlı bir kızdı. Kim ona zarar vermek isterdi ki?

"Doğru," diye onayladı Jeremy. "Ama hâlâ bir sorun var."

"Ne?" diye sordu Nathan.

"River—ya da her neyse adı."

"Ondan kurtulacağım," dedi Nathan. "Meadow'la biraz daha flört edeceğim ve o da onu bir kenara atacak. Herkes onun sonsuza dek bana aşık olduğunu biliyor, hatta ailesi bile."

"Mantıklı bir plan gibi görünüyor."

AKŞAMIN GERİ KALANINDA SÖYLEYECEK PEK BİR ŞEYİM YOKTU. İÇİMDE birçok duygu vardı. Nathan'ın söylediklerine kızgın ve öfkeli olmak yerine, acı hissettim. Meadow'a duyduklarımı anlatmak istemedim. Bunu söylemek, belli etmese de onu daha çok üzecekti, biliyordum ki onu yıkacaktı.

Nathan'ın Meadow'a olan ilgisizliğini anlamak zordu. Bir erkeğin isteyebileceği her şeye sahipti. Yatağından kalkıp saçını taramadan bile

muhteşem görünüyordu. Doğru yerlerde doğru kıvrımlara sahipti ve gözleri, içine bakmaktan kendimi alamadığım kuyular gibiydi. Ve ruhu daha da güzeldi.

Onun derdi neydi öyle?

"İyi misin?" diye sordu arabada.

"Sadece yorgunum." Oyalama taktiği uyguluyordum. Bunu olabildiğince uzun süre ertelemek istiyordum.

"Ailemi beğendin mi?"

"Anne baban iyi insanlardı." Nathan ve Jeremy ise tam birer sapıktı.

"Evet, anne babam oldukça iyiler," dedi. "Beni çok iyi yetiştirdiler."

"Seni yetiştirirken harika bir iş çıkarmışlar." Elini tuttum ve başparmağımla parmak boğumlarının üzerinden geçtim.

Parmakları benimkileri sanki sadece benim tutmam için yaratılmış gibi kavradı.

Dairesine vardığımızda arabayı park ettim ve onu kapısına kadar götürdüm. Her adımda kalbim daha da hızlı atıyordu. Onu incitmeden gerçeği nasıl söyleyecektim? Bunu yapmanın en nazik yolu neydi? Ne kadar çok düşünürsem, nazik bir yolun olmadığını o kadar çok anladım.

Kapısına vardığımızda, "İyi olduğunuzdan emin misiniz?" diye sordu.

Ellerimi ceplerime koydum ve iç çektim. "Hayır, iyi değilim."

Bana duygusal gözlerle baktı. "Sorun ne?"

Ensem arkasını gergin bir şekilde ovdum. "Tuvalete gittiğimde küvetin üzerindeki pencere açıktı. Nathan ve Jeremy'nin konuşmalarını net bir şekilde duyabiliyordum."

"Evet?"

Başımı salladım. "Ve seni üzecek bazı şeyler söylediler. Sana söylemek istemiyorum ama söylemem gerektiğini biliyorum."

Boğazındaki yumruyu yuttu, sonra bir an yere baktı. Ardından bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Üstesinden gelebilirim."

Onun zayıf bir maske taktığını biliyordum. Sözlerim onu çok incitecekti. Ama onun yanında olacaktım. "Nathan, ona sonsuza dek aşık olduğunu biliyor. Jeremy de biliyor. Seninle birlikte olmak istiyor ve seninle benim ilişkimizin ne kadar ciddi olduğunu merak ediyor. Ama tek gecelik bir ilişki istiyor. Bundan fazlasını istemiyor ve seni kandırmaktan başka nasıl elde edebileceğinden emin değil."

Bana boş boş baktı, sanki söylediklerimden hiçbir şey anlamamış gibiydi.

"Sana saygı duymuyor ya da seni umursamıyor. Sadece seninle birlikte olmak istiyor... Üzgünüm."

Bir an yere baktıktan sonra gözlerini bana çevirdi. "Bazılarına inanabilirim... ama hepsine değil."

Ne?

"Belki de onu doğru duymadınız. Banyodaydınız."

İnkar mı? Bunu mu yapacaktı? Her şeyi mi inkar edecekti? "Hayır, onu gayet net duydum."

"Nathan muhtemelen uzun zamandır ondan hoşlandığımı biliyordur. Ama beni kandıracak türden bir adam değil. Her zaman dürüştür."

Bu durum ters tepti. "Ne duyduğumu biliyorum, Meadow. Sana yalan söylemek için hiçbir sebebim yok."

"Sana yalancı demiyorum," dedi hemen. "Sadece onu yanlış duyduğunu düşünüyorum. Belki de Jeremy'nin söylediklerini duymuşsundur."

"Ne duyduğunu biliyorum," diye tersledim. "Kafam karışık değil. Sesleri radyo programı sunucusununki kadar netti. İstedigine inanabilmek için bunu bir kenara atma. Aptal olma, Meadow." Bu kadar kaba davranmak istememiştim ama beni çok sinirlendiriyordu.

"Biliyorum, sadece yardım etmeye çalışıyorsun," dedi. "Ama ben Nathan'ı senden daha iyi tanıyorum. Onu tüm hayatım boyunca tanıyorum. Beni asla bilerek incitmezdi. Ben onun metreslerinden ve sürtüklerinden farklıyım. O bana gerçekten saygı duyuyor."

Bunu dinlediğime inanamıyordum. "Seni kandırdı, Meadow. Kendisinden ve cinsel organından başka kimseyi umursamıyor. Seni hiç umursamıyor. Onunla yatmak konusunda garip davranırsan seni kovmakta bir sakınca görmeyeceğini söyledi."

Gözlerinde hâlâ inanmazlık vardı.

"Meadow, sen bundan daha zekisin."

Kapıyı açıp içeri girdi. "Yanlış anladın River. Şimdi bu konuyu kapat."

Ne yapmam gerekiyordu ki? Bana inanmıyordu ve asla inanmayacağı da belliydi. Tamamen inkâr halindeydi, bir aptala takılıp kalmıştı. Onu ondan nasıl koruyacaktım? Ne yapabilirdim? "Pekala. İyi geceler." Öfkeyle titreyen kollarımı hissederek uzaklaştım.

Eğer onun gerçekte kim olduğunu görmesini istemiyorsa, sorun değildi. Çünkü ben onun yerine beni istemesini sağlayacaktım.

REHABİLİTASYON MERKEZİNE KAYDIMI YAPTIRDIKTAN SONRA, ŞÖMİNESİ yanan büyük bir salona götürüldüm. Pencerelerden okyanus manzarası görünüyordu. İnsanlar rahat koltuklarda sessizce kitap okuyorlardı. Hiç de rehabilitasyon merkezi gibi hissettirmiyordu. Bir otel gibiydi.

Hemşire Sarah'ı merdivenlerden aşağı indirdi ve karşımda oturan koltuğa oturttu. Saçları yıkanmış ve temizlenmişti. Gerçekten taramış gibi ipeksi bir görünümü vardı. Haki pantolon ve beyaz tişört giymişti. Ayık olması onu neredeyse tanınmaz hale getirmişti.

Hemşire, "Bir saat sonra gelip onu alacağım," diye açıkladı.

"Teşekkür ederim."

O uzaklaştı ve bizi ateşin önünde yalnız bıraktı.

Sarah bana baktı, gözleri yıllar sonra ilk kez maviydi. Sanki beni gerçekten tanımış gibi baktı. Bakışlarında ne bir saldırganlık ne de bir şaşkınlık vardı.

"Nasılsın?" Aklıma gelen tek şey buydu.

Omuz silkti.

"Gerçekten çok güzel görünüyorsun." Bunu gerçekten kastetmiştim. Çok güzel hazırlanmıştı.

Gözleri samimiyet aradı. Şaka yapmadığımı anlayınca rahatladı.

"Teşekkürler..."

"Burayı nasıl buluyorsunuz?"

"Alkollü içecek yok..."

Başımı salladım. "Zaten mesele de bu, Sarah."

"Gerçekten çok güzel... Eminim pahalıdır."

“İyileştiğin sürece fiyatın önemi yok.” Burası zaten her kuruşuna değiyordu. Onu ayık ve sakın görmek başlı başına bir lütuftu. Burası huzurluydu ve diğer hastalar da sakın görünüyordu. “Sana iyi davranıyorlar mı?”

"Herkes gerçekten çok iyi," diye fısıldadı.

"Nasıl uyuyorsunuz?"

“Ara sıra...”

İlk defa kız kardeşime karşı sempati duydum. “Şu an zor olduğunu biliyorum ama iyileşeceksin. Ve gerçekten iyileşene kadar gitmene izin vermeyeceğim. Gerekirse hayatının geri kalanını burada geçirebilirsin.”

“Burada sonsuza kadar yaşamak istemiyorum...”

"Şey, alkolü bırakana kadar buradan ayrılmayacaksın. O gün geldiğinde ve danışmanın hazır olduğunu onayladığında, konuşacağız."

Başını salladı. "Öyleyse neden buradasınız?"

"Seni ziyaret etmek için geldim... Nasılsın diye."

“Ah.” Gerçekten şaşırmış gibiydi. “Sana yaptıklarımın ardından benden nefret ettiğini düşünmüştüm.”

"Eğer umursamasaydım seni buraya koyar mıydım?"

Bakışlarını kaçırdı. "Sen bana, benim sana davrandığımdan çok daha iyi davrandın."

“Ben senin ağabeyim,” dedim. “Her zaman sana sahip çıkacağım.”

“Senden hırsızlık yaptım... cüzdanından para aldım.”

Sırıttım. "Fark etmediğimi mi sandın?"

"Sen hiçbir şey söylemedin..."

"Böyle bir şeyden paçayı sıyırdığını düşünmene izin verdim." Dirseklerimi uyluklarıma yasladım. "Ama hiçbir şey gözümde kaçmaz."

"Ah... özür dilerim, ne kadar önemli olduğunu bilmiyorum."

"Biliyorum, Sarah."

Elleriyle oynadı. "Annemle babam benimle hiç ilgilenmek istemiyorlar. Onları çok fazla zorladım... ama sen hep yanımda oldun."

"Biz bir aileyiz." Bundan daha fazlasını açıklamaya gerek duymadım.

"Beni buraya koyduğun için senden gerçekten nefret ediyorum ama... bana baktığın için teşekkür ederim. Minnettarım." Gözleri yaşardı ve fark etmemem umuduyla gözyaşlarını hızla sildi.

"Arkandayım, Sarah."

Bir süre ateşe baktı. "Bu kız kim?"

"Hangi kız?"

"Dairenizdeki," dedi.

Evimde ağırladığım tek kız Meadow'du. Ve kız kardeşimin de iletişim kurduğu tek kız oydu. "Meadow."

"Onunla işler nasıl gidiyor?"

Ablam genellikle özel hayatımla ilgili soru sormazdı. "Nasıl biri olduğumu biliyorsun. Eğlence bitince onları kendi hallerine bırakırım."

Sarah başını çevirip bana baktı. Eski benliği derinlerde yeniden canlandı. "Seni tanıyorum. Bütün hayatım boyunca biliyordum. Ama o diğer kızlara benzemiyor."

Bunu nereden anladı? Onu gördüğünde sarhoştı. "Bunu nereden çıkardın?"

"Çünkü o bir fahişeye benzemiyor," diye patladı.

Hafifçe kıkırdadım. "Kesinlikle öyle değil."

"Bu da demek oluyor ki ondan gerçekten hoşlanıyorsun."

Konuyu değiştirmeye çalışarak omuz silktim. "O sadece bir arkadaşım."

"River, ben senin kız kardeşinim. Bana yalan söyleyip de bunun yanına kar kalmasının mümkün değil." Dudaklarında hafif bir gülümseme vardı.

Yakalandığımı biliyordum. "Pekala, itiraf ediyorum. Ona karşı bir şeyler hissediyorum."

"Çok tatlı."

"Fark ettiğine şaşırdım," diye takıldım. "Bir şey fark edecek kadar ayık görünmüyordun."

"Olayların farkındayım... Ciddi bir durum mu?"

"Dediğim gibi, biz sadece arkadaşız."

"O zaman neden arkadaşlığınızı bitirmiyorsunuz?" diye sordu. "Gözüne kestirdiğin her kızı elde ediyorsun zaten."

"Şey, o başka bir adamdan hoşlanıyor, o da tam bir pislik."

"Onu kendine benzet."

"Sence denemedim mi?" diye çıkıştım. "Ve biliyorum ki benden hoşlanıyor. Sadece o herif yüzünden gözü kör olmuş."

"Adam kaba biri mi?" diye sordu.

"Gerçekten çok kaba bir adam."

"O zaman onu kazan."

"Niyetimi belirttim."

"Pes etme," dedi. "Kardeşim aslında bir kızdaki hoşlanıyor... demek ki o kız özel biri."

"O çok özel biri." Meadow'un Nathan hakkında bana inanmamasına hâlâ çok kızgındım. Adam tam bir pislikti. Neden bunu göremiyordu? Onu tüm hayatı boyunca tanıyordu ama bu onun gerçekten kim olduğunu bildiği anlamına gelmiyordu.

"Onu seviyor musun?"

Gözlerimi devirdim ve ateşe baktım. "Kızlar neden hemen böyle bir sonuca varıyorlar?"

"Çünkü bu, alışkanlıklarına bağlı bir adamı değiştirebilecek kadar güçlü tek duygudur."

ÇAYIR

River yalan söyleyecek türden bir adam değildi. Acımasızca dürüsttü ve kimi gücendirdiğini umursamazdı. Ona inanmak sorun değildi. Bence Nathan'ın söylediklerini yanlış anladı.

Nathan mükemmel değil ve bunun farkındayım. O yardım etkinliğinde beni terk etti ve sarışın bir kızla birlikte oldu. Çevresindeki insanlara her zaman dikkat etmiyordu. Ama asla bilerek birine, özellikle de bana zarar vermezdi.

O ve ben arkadaştık ve birbirimizi çok uzun zamandır tanıyorduk. Bana asla saygısızlık etmezdi. Bana yalan söyleyip beni yatağa atıp sonra bir daha aramazdı. Eğer sadece benimle yatıp bir daha asla bundan bahsetmemek istiyorsa, bunu yüzüme söylerdi.

İş günü boyunca bana dikkat ediyordu ama asla agresif bir şekilde flört etmemişti. Bu yüzden Nathan'dan farklı olacağımı düşünmüştüm. O, bir aptal kızla istediğini yapıp sonra onu sokağa atabilirdi. Ama ben aptal bir kız değildim ve bana bunu yapamazdı.

Öğle yemeğinden önce Nathan masama yaklaştı. "River iyi biri gibi görünüyordu." Konuşmalara her zaman böyle başlardı, aslında soru sormadan konuya girerdi. Temelde beni ince bir şekilde sorguluyordu.

“Harika bir adam.” River’ın bana söylediği gibi rolümü sürdürdüm. Tüm tavsiyeleri işe yaradığı için, bana söylediği son sözler biraz tuhaf olsa bile, ona uymaya devam ettim. “Birlikte çok güzel vakit geçiriyoruz.”

“Onu anne babanızla tanıştırmaya getirdiyseniz, ciddi olmalısınız.” Yine soru sormadı. Her zaman analitik ve zekiydi. Ama konuların etrafında dolandır, asla niyetini belli etmezdi.

“Bunu söyleyemem...”

Nathan, sanki bir mali raporu inceliyormuş gibi sert bakışlarla bana baktı. Cevabımın duymak istediği şey olup olmadığını anlamak zordu. Bana karşı belirsiz davrandığı için ben de ona belirsiz bir şekilde karşılık verdim. Ve bu hoşuna gitmedi. "Umarım her şey yolunda gider."

"Evet..."

Öğle yemeği için vaktiniz var mı?

"Hiçbir planım yok." Kalbim heyecandan hızla çarpmaya başladı.

"Benimle birlikte bir şeyler atıştırmak ister misiniz?"

“Elbette.” Çok mutlu olmadığımı göstermeye çalıştım. Olmadığım biri gibi davranmak çok zordu. Kayıtsız ve duygusuzmuş gibi davranmak zorundaydım. Bu hiç ben değildim. Ama hayallerimdeki adama sahip olmak için ödenmesi gereken küçük bir bedeldi bu.

"Önce birkaç işi halledeyim, sonra gidelim."

"Tamam aşkım."

Bana sırtını döndüğünde, sandalyemde küçük bir dans yaptım. "Yaşasın..." diye heyecanla ellerimi çııptım. O hazır olana kadar işime geri dönmeye ve verimli kalmaya çalıştım.

Sonra asansör kapıları açıldı ve River, pantolon ve yakalı bir gömlek giymiş halde dışarı çıktı. Vücut hatları belirgindi ve çıplak bedeninin anısı zihnime geri geldi. Silmek istemediğim bir görüntüydü bu, ama bunu ona asla söylemeyecektim.

Güçlü çenesi ve kusursuzca şekillenmiş omuzlarıyla bir iç çamaşırı mankenine benzeyen adam masama yaklaştı. "Merhaba, güzelim."

Bazen gözlerinde kayboluyordum ve ne yaptığımı ya da ne söylediğimi hatırlamıyordum. "Merhaba..."

Masaya doğru eğildi ve yüzümü avuçlarının arasına alarak bana derin ve uzun bir öpücük verdi. Alt dudağımı emdi, sonra dilinin küçük bir kısmını bana değdirdi. River o kadar iyi öpüşüyordu ki, düşüncelerimi hızla değiştirdi ve dünyadaki her şeyi unutturdu. Sonra yavaşça geri çekildi. "Seni bütün gün öpebilirim."

Ne dediğini anlamadım. "Hı?"

Kıkırdadı. "Evet... hâlâ formdayım." Arkasına yaslandı ve ellerini pantolonunun içine soktu. "Hadi öğle yemeği yiyelim."

"Tamam," dedim düşünmeden. Az önceki kavgamız unutulmuştu. Onunla vakit geçireceğim için heyecanlıydım. Birkaç gündür onunla konuşmamak tuhaf gelmişti. "Ne yapmak istersin?"

"Taco mu?"

"Elbette." Ayağa kalktım ve çantamı kaptım. Sonra Nathan'la zaten plan yaptığımı fark ettim. "Gidemem... Nathan zaten benden rica etti."

"Bu yüzden?"

"Bu çok kaba bir davranış."

"Ve o yardım etkinliğinde sana kaba davranmakta hiç zorlanmadı," diye çıkıştı.

"Ama o bana bilerek zarar vermedi. Eğer ben ona aynısını yapsaydım, bu sadece kin beslemek olurdu. Ve bu kabul edilemez."

River bunun ahlaki açıdan yanlış olduğunu düşünmüyor gibiydi. "Daha önce ne demiştin?"

"Ne hakkında...? Çok şey söylüyorsun, River."

"Bir erkek, kendisini bekleyen bir kızı beklemez. Hadi gidelim."

"Ona haber vermeden öylece gidemem," diye itiraz ettim.

"Hemen şimdi ofisinden defol git." Bana ciddi olduğunu gösteren o bakışı attı.

"Yapamam."

Gözlerini devirdi. "Tatlı kız rolü yapmaya çalışmak seni mahvedecek, Meadow. Nathan iyi bir adam değil."

Nathan'ın ahlakı üzerine bir tartışmaya girmeye zahmet etmedim. Zaten hiçbir yere varmazdı, sadece bir üst seviyeye çıkardı. "Bizimle öğle yemeği ye."

"Paylaşmam."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Bunun anlamı şu," dedi. "O herifle gerekenden fazla vakit geçirmeyeceğim."

Sinirle iç çektim.

Nathan ofis kapısını açtı, elleri cebinde ve gözleri bizi tarayarak yanımıza geldi. "Görünüşe göre misafirleriniz var."

River ona soğuk bir bakışla baktı. "Sadece kız arkadaşımı öğle yemeğine çıkarmıştım."

Kız arkadaşın mı?

Nathan ona bakmaya devam etti. "Anlıyorum..."

"Hadi gidelim, Meadow," dedi River bana.

River beni tam ortada bırakıyordu. "Nathan'la zaten planlarım vardı. Ama sen de bize katılabilirsin."

"Hayır, sorun değil," dedi Nathan aceleyle. "Birlikte geçirdiğiniz kaliteli zamana müdahale etmek istemem..." Omuzları her zamankinden daha gergin bir şekilde ofisine doğru yürüdü.

River'a sert bir bakış attım. "Bu da neydi?"

"Sonra konuşalım." Asansöre doğru yöneldi.

Çantamı kaptım ve onu takip ettim.

"BURADAKİ ASIL AMAÇ NATHAN'LA DAHA FAZLA VAKİT GEÇİRMEK, ONU uzaklaştırmak değil."

"Sana yardım ediyorum," dedi River.

"Bunu anlamadım..."

"Ne kadar ulaşılmaz olursanız, o kadar çok sizi isteyecektir. Bana güvenin."

"Öyleyse neden evlenmiyoruz?"

Sırıttı. "Yapmalıyız. Ama ben bunu tamamlamak istiyorum."

Şakalarına hiç tahammülüm yoktu. "River—"

"Seni buraya kadar getirdim, değil mi?" Bana bakarken salatasına dokunmadı.

"Evet..."

"Bana güvenin. Sizin için en iyisini yapıyorum."

Öyle görünmediği için içimden bir ah çektim.

Çatalını bırakmadan önce salatasından birkaç lokma aldı. "Bu hafta içinde seni dışarıya davet edecek."

"Mesela, randevuda mı?"

"Evet."

Kaşımı kaldırdım. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Öyle yapıyorum işte," dedi.

Bu ihtimal karşısında kalbim hızla çarpmaya başladı. Sonunda birlikte akşam yemeğine çıkacak ve gerçek bir randevu yaşayacaktık. Bu, her zaman istediğim ilişkinin başlangıcı olabilirdi.

"Ama sen hayır diyeceksin."

Hayalim paramparça oldu. "Neden hayır diyeyim ki?"

"Çünkü."

"Bu nazlanma rolünü yeterince uzun süre oynadım mı acaba?"

"Hayır." Yemeye devam etti.

"River, bu hiç mantıklı değil."

Yemeyi bıraktı ve bana baktı. "Bana güven, tamam mı? Ne yaptığımı biliyorum."

"Benden sana çok güvenmemi istiyorsun."

Bana ciddi bir bakış attı. "Seni önemsemişimi biliyorsun, değil mi?"

"Elbette..."

"Sana hiç zarar verir miydim?"

Beni köşeye sıkıştırıyordu. "Hayır."

"Öyleyse bana güven."

Bana pek fazla seçenek bırakmamıştı. "Pekala."

Salatasını bitirdikten sonra peçeteyle ağzını sildi. "Bu akşam ne yapıyorsun?"

Omuz silktim. "Planım yok."

"Pasta yeme yarışmasına gitmek ister misin?"

Doğru mu duydum? "Ne?"

"Orada sevgilinizle pasta yeme yarışması yaptığınız bir restoran var. Oldukça eğlenceli."

"Bunu daha önce hiç duymadım."

"O halde yapıyoruz. Geri dönüş yok."

"Ya turtayı sevmezsem?"

Bana, "Pastayı kim sevmez ki?" der gibi bir bakış attı.

"Tamam... Turtayı çok seviyorum."

"Anlayabiliyorum."

"Ne zaman?"

"Seni saat yedide alacağım."

Salatamdan bir parça alıp yedim. "İyi ki hafif bir öğle yemeği yiyorum..."

Gülerek, "Onu koyabileceğin birçok yer var... hem zaten kıvrımlı hatlara sahip kızlardan hoşlanıyorum." dedi.

"Tutunacak daha çok şey var, değil mi?" diye sordum.

"Kesinlikle."

Çayımı yudumladım, sonra River'ın yaşam koşullarını düşündüm. "Kız kardeşin nasıl?"

"Kuyu."

Beklediğim cevap bu değildi. "Peki, içmeyi bıraktı mı?"

"Hayır. Onu bir rehabilitasyon merkezine yatırdım. Hamptons'ta gerçekten güzel bir yer var. İyi gidiyor, onu yatırdığım diğer programlardan daha iyi durumda."

"Harika, River." Heyecanımı gizleyemedim. "Belki de hayatını yeniden düzene sokabilir."

"Evet," dedi. "Ayıkken onunla konuşmak güzeldi... En son ne zaman böyle bir şey olduğunu hatırlamıyorum."

Düşünmeden elimi onun eline koydum, onu teselli ettim.

River bir adım daha ileri giderek parmaklarımızı birbirine kenetledi. "Bu konuda iyi bir hissim var."

"Hamptons'taysa ucuz olamaz herhalde..."

"Bu, durumu hafife almak olur," dedi gülerek.

"Kız kardeşin için bu kadar çok Şey yapman gerçekten çok tatlı bir davranış."

Omuz silkti. "O benim ailemden, biliyor musun? Benim için aynısını yapacağından eminim."

"Eminim  yle yapardı." Parmaklarım onun parmaklarının arasında kaldı.

"Peki, ne tür turta seversiniz?"

Konunun deėiőmesine sııttım. "Hepsi mi?"

"Güzel cevap," dedi. "Ama benim favorim yaban mersinli olanı."

"Bununla yanlış yapamazsınız."

"Seni fena halde dövmeyi dört gözle bekliyorum."

"Affedersiniz?" diye sordum. "Kazanacağınızı nereden biliyorsunuz?"

"Hadi ama," dedi. "Sipariş ettiğin Şeylerin çoğunu doğru dürüst yemiyorsun ve seni hiçbir zaman bir yemeği bitirirken görmedim."

"Bak, elimizdeki pizza kutusunu bitirdim."

"Benim hatam," dedi gözlerini devirerek. "Bir Şeyi bir kere bitirdin."

"Ve seni yerle bir edeceğim."

"Kelime oyunu mu demek istedin?" diye sordu gülerek.

"Evet."

"Elinden gelenin en kötüsünü yap, sevgilim. Çünkü ben de elimden geleni yapacağım."

"Monte Cristo Kontu mu?" diye birden sordum.

"Harika bir film," dedi. "O repliği hatırlıyor musun?"

"Filmin en ikonik repliği bu. Elbette tanıyorum."

Gözlerini yüzüme dikti ve beni dikkatle izledi. Gözlerinde bir ifade vardı ama ne olduğunu anlayamadım. "Biliyor musun?"

"Ha?"

"Sen gelmiş geçmiş en havalı kızsın."

Sözleri içimi ısıttı ve nedenini tam olarak anlayamadım. Bunu daha önce pijama partimizde de söylemişti. Ama şimdi farklı hissettim. "Gerçekten çok havalısın, River."

"Aradığınız kelime 'sıcak'."

Masanın altından ona şakayla karışık bir tekme attım. "Kendini beğenmiş bir ukala gibi davranıyorsun ama aslında çok tatlısın."

"Öyle mi?" Masanın üzerinden eğildi.

"Evet."

"Başka ne düşünüyorsun?" Yüzüme bakarken dudaklarında hafif bir sırıtış vardı. Gözleri Gatorade şişesi gibi maviydi.

"Pek çok şey..."

"Bir deneme yapmak ister misiniz?" diye sordu, daha da öne eğilerek.

"Bence çok tatlı ve şefkatlisin. Karşılığında hiçbir şey beklemeden insanlara yardım etmeyi seviyorsun. Başkalarını mutlu ettiğinde kendini iyi hissediyorsun. Ve harika öpüşüyorsun..."

Gülümsemesi daha da genişledi. "Beni gayet iyi tanıyorsun. En iyi arkadaşımsın, Meadow."

“Ben mi?” Sesimde şaşkınlık yoktu. Çünkü onun benim olduğunu biliyordum. Başkasına söylemeyeceğim şeyleri ona anlatırdım ve yanında olmadığım zamanlarda ne yaptığını merak ederdim. Bana kendimi güvende hissettirirdi. Evim gibiydi.

"Ne? Ben senin değil miyim?"

"Hayır, elbette öylesin."

"O zaman bir dostluk bileziği falan almamız gerek," diye takıldı.

"Böyle bir şey giyersen çok komik görürsün."

"Erkekçe olanı giyebilirim."

“Böyle bir şeyin var olduğunu sanmıyorum...”

“Nereye bakacağını bilmiyorsan.” Eli hâlâ elimdeydi ve sıkma şekline bakılırsa, asla bırakmaya niyeti yoktu.

RIVER KAPIMA GELDİ. "HAZIR MISIN?" BEYAZ BİR TİŞÖRT VE KOT pantolon giymişti.

"Bunu giymek istediğinden emin misin?" diye sordum.

Beni baştan aşağı süzdü, bluzumu ve kot pantolonumu inceledi. "Bunu giymek istediğinden emin misin?"

"Üzerimdeki kıyafetin neresi yanlış?" diye sordum.

Omuz silkti. "Giydiğimde ne yanlış var ki?"

"Beyaz bir gömlek giymişsin. Muhtemelen bir şey döneceksin."

“Endişelenmeyin,” dedi. “Bize önlük veriyorlar.”

“Ah,” dedim. “Giydiğim şeyde ne yanlış var ki?”

"Yeterince açık saçık değil."

Gözlerimi devirdim. "Bir sürü pasta yemek için neden böyle açık saçık bir şey giyeyim ki?"

“Çünkü her zaman açık saçık giyinmelisin.” Eşiği geçti ve benim de yanına gelmemi bekledi.

Çantamı kaptım ve birlikte restorana doğru yürüdük. Vardığımızda, küçük, salaş bir yerdi. Ama en iyileri de böyle yerlerdi. Oturduk ve akşam yemeği sipariş ettik.

"Önce yemek yemenizi mi bekliyorlar?" diye şaşkınlıkla sordum.

"Hafif bir şey alın," dedi. "Yoksa yarış hiç de çekişmeli olmayacak."

"Zaten kazanmış gibi konuşmayı bırak."

“Şöyle bir düşün,” dedi River. “Ben senin üç katın büyüklüğündeyim. Senden daha fazla yemek yiyebilirim.”

"Üç kere mi?" diye sordum şüpheyle. "Bu da seni üç yüz altmış pound yapar."

"Benim ne kadar ağırlığım olduğunu bilmiyorsun."

"Sana bakarak anlayabiliyorum."

"Öyle mi?" diye meydan okudu. "Tahmin et bakalım."

Gözlerim vücudunda dolaştı ve göğsünün ve karnının sertliğini hatırladım. Bunu, bir de boyunu hesaba katmalıydım. "193 mü?"

Ağzı açık kaldı. "Vay canına, gerçekten başardın!"

Zafer kazanmışçasına gülümsedim. "Seni çıplak görmek gerçekten de işe yaradı."

"Ve eminim başka sebeplerden de..." Menüyü eline aldı ve incelemeye başladı.

İkimiz de bir sandviç ve bir tabak patates kızartmasını paylaşmaya karar verdik. Bunu Danielle ile yapardım. Daha önce hiç bir erkekle yapmamıştım. River, sahip olduğum ilk erkek arkadaşım.

Yemeğimiz bittiğinde garson başımıza önlük geçirdi. "Hazır mısınız?"

"Ben doğuştan hazırım, hanımefendi," diye havladı River.

Çatalımı kaptım ve elimde sıkıca tuttum. "Hadi bakalım."

Önümüze iki turta koydu. "Hazır olun...başlayın...başlayın."

Hem ben hem de River hemen yemeğe daldık ve olabildiğince hızlı yedik. O çatal bile kullanmadı. Sadece çıplak elleriyle yedi. Sonra durdu ve omzumun üzerinden işaret etti. "Bu ne?"

Durakladım ve döndüm. "Ne?"

Yüzüme pasta sürdü. "Hay, herhalde elimden kaymış." Sonra yemeye devam etti, yemeğini bir çırpıda yedi.

"Aşağılık herif." Yüzüne bir parça pasta fırlattım. "Bunun yanına kalmasına izin vermeyeceğim."

River yemeye devam etti ve turtasının yarısını bitirdi. Sonra alnıma krem şanti sürdü. "Sana çok yakıştı."

Pastayı ona geri fırlattım. "Pillsbury hamur adamına benziyorsun."

"Sen de bir hayalet gibi görünüyorsun."

Yemeye devam ettik ama sonra midem doldu. Yemeye devam etmek yerine, kendi turtamı onun tepsisine koyarak onun çabasını sabote ettim.

"Sen burada ne yapıyorsun?"

"Al bunu."

"Bu düpedüz hile," dedi gülerek.

"Aşkta da savaşta da her şey mübahtır."

Masadaki yerinden kalktı, sonra benim tarafıma doğru kayarak yüzüme kocaman bir dilim pasta bıraktı.

"Bunu saçlarımdan asla çıkaramayacağım."

"Birlikte duş alacağız. Sorun çözüldü."

Yüzündeki pasta lekelerine bakıp güldüm. Yüz hatlarını zar zor seçebiliyordum. Bana Kardan Adam Frosty'yi hatırlattı. "Çok komik görünüyorsun."

"Sence sen çok daha iyi görünüyorsun, tatlım?"

"Aslında, evet, öyle düşünüyorum."

Çenemi kavradı ve gözlerimi ona dikmeye zorladı. Sonra dudaklarımdan sert bir öpücük kondurdu. Elleri saçlarıma uzandı ve kremayı ve kabukları her yere yaydı.

Dudaklarının tadı, turtanın tatlılığıyla mükemmel bir uyum oluşturmuştu. Beni güçlü bir şekilde öperken, dudaklarımı onun dudaklarına bastırırken, rekabetimizi unuttum. Sanki ona verebileceğim her şeye ihtiyacı varmış gibi, ağzıma sertçe nefes verdi.

Dudaklarım onun dudaklarına değdi ve içimden geçen sıcaklığı hissederken nefes nefese kaldım. Öpüşü beni her zaman bulutlara çıkarır, uçurtmadan

daha yükseklerde hissetmemi sağlardı. Kanım uzuvlarımdan çekildiği için ayak parmaklarım uyuşmuştu. Kalbimde ve bacaklarımın arasında birikmişti.

River, durmaya hiç niyeti yokmuş gibi beni öpmeye devam etti. Pastanın parçaları yüzümüzden düşüp kucağıımıza indi. Pasta yerken öpüşmek muhtemelen çok komik görünüyordu ama umurumuzda değildi. Sonunda geri çekildi ve gözlerinde yakıcı bir bakışla bana baktı. "Kim kazandı?"

Yıkılmış turtalara baktım. Hepsi paramparça olmuştu ve kimin daha çok, kimin daha az yediğini anlamak zordu. Ona döndüm. "Beraberlik."

"İyi cevap."

SABAH MOLASINDAN ELİMDE ÇÖREKİMLE DÖNDÜM. YABAN MERSİNLİ VE çıtır çıtırdı, masamda onu bir çırpıda yiyip bitirmek için sabırsızlanıyordum. Ama yiyecekleri yiyip bitirmek bana River'ı ve pasta yeme yarışmamızı hatırlattı. Biraz kontrolden çıkmıştı.

Masamda oturmuş, kekimi yerken River'la geçirdiğim akşamı düşünerek gülümsüyordum. Pasta yarışmasından sonraki gece evimde video oyunları oynamıştık. Ondan sonraki gece de sinemaya gitmiştik. Danielle'den daha çok zamanımı onunla geçirmeye başlamıştım.

Nathan ofisinden çıktı ve boğazını temizledi. "Bu keki gerçekten çok sevdin, değil mi?"

Beklenmedik yaklaşımıyla gerildim. Onu duymamıştım bile. "Ne?"

"Aptal gibi sırtıyorsun."

“Ah.” Bunun tuhaf göründüğünü fark ettim. “Yaban mersinini gerçekten çok seviyorum.”

“Elbette. Bir parça deneyebilir miyim?”

"Tabii." Bu garip bir istekti. Kekimi uzattım.

Onu benden almak yerine, eğildi ve bir ısırık aldı, bunu yaparken gözleri benimkine kilitlenmişti. Geri çekildi ve çiğnedi. Sonra işaret parmağıyla dudaklarını sildi, üzerine biraz yaban mersini bulaştı.

Donakaldım, inanılmaz derecede şaşkın ve tahrik olmuştum. Yemeğimden bir lokma alıp bana bakışını görünce tüylerim diken diken oldu. Onun da beni öyle yemesini, beni yutmasını istedim.

"Şimdi neden bu kadar çok gülümsediğini anladım."

Yüzümde çılgın bir ifade olduğunu biliyordum. Keşke ağzımı kapatıp normal bir insan gibi davranabilseydim, aşık bir genç gibi değil. "Şey..." O an kelimeler ağzımdan kaçtı.

"Yemek demişken, bu akşam benimle akşam yemeği yemek ister misiniz diye merak ediyordum."

Aman Tanrım, bana çıkma teklifi etti. Keşke kumandam olsaydı da o anı geri sarıp tekrar izleyebilseydim. Yıllardır onun bana teklif etmesini istiyordum ve sonunda etti. Masamın üzerine atlayıp aptal gibi dans etmek uygun bir tepki gibi görünüyordu—ama onun önünde değil. Ama sonra teklifi kabul edemeyeceğimi fark ettim. River bana etmememi söylemişti. Yavaşça gökyüzündeki yerimden inip yeryüzüne geri döndüm. Onu nasıl reddettim? "Aslında bu akşam için planlarım var."

“Peki ya yarın?”

Böyle bir yanıt vereceğini beklemiyordum. "Hafta boyunca neredeyse tamamen doluyum."

Hiçbir tepki vermedi. Yüz ifadesi hiç değişmedi. "Öyleyse gelecek hafta mı?"

Onu reddetmek istedim ama bunu yaparken de kötü bir kadın gibi görünmek istemedim. Bir ara tekrar çıkma teklifi etmesini istedim ve River sonunda randevuya gerçekten razı olabileceğini söyledi. "Şu an programım oldukça dolu..." Ona baktım ve kendimi çok kötü hissettim.

Hiç hayal kırıklığı belirtisi göstermedi. "Senin gibi güzel bir kızın muhtemelen hareketli bir gece hayatı vardır." Başka bir şey söylemeden ofisine geri döndü.

Onun bana çıkma teklifi etmesinin verdiği mutluluğu doyasıya yaşamak istiyordum. Ama onu reddettiğim için kendimi çok kötü hissederken bu duyguyu korumak zordu. Oyun oynamayı seven bir kız olmamıştım hiç. Niyetlerim konusunda her zaman dürüsttüm ve kesinlikle pazarlık yapmazdım. Ama River bana yardım edene kadar Nathan beni fark etmemişti bile. Tamamen katılmasam bile River'ın yargısına güvenmek zorundaydım.

"BANA ÇIKMA TEKLİFİ ETTİ," DEDİM RİVER YANIMA GELDİĞİNDE.

"Bu adam çok tahmin edilebilir," dedi sıkılmış bir sesle.

"Hayır demenin ne kadar zor olduğunu tahmin edebiliyor musun?"

"Hayır," dedi. "Oldukça kolay olmalıydı."

Sinirlenerek başımı salladım. "İyi bir adam, River."

“Ne dersen de, sevgilim.” Kanepeye doğru ilerledi. “Bu akşam ne yapıyoruz?”

"Kız kardeşini ziyaret etmek ister misin?"

Yüzünde şaşkın bir ifadeyle bana döndü. "Ciddi misin?"

"Evet, neden olmasın?" diye sordum. "Onu birkaç haftadır görmedin, değil mi?"

"Hayır, yapmadım."

“Öyleyse gidelim. Eminim yanında birinin olmasını isterdi.”

“Ama gerçekten bunu yapmak ister miydin?” Sesinde inanmazlık vardı.

"İstemeseydim neden teklif ederdim ki?"

"Uyuşturucu ve alkol bağımlılığı tedavisi gören bir yabancıyı ziyaret ederek gecemi geçirmek isteyeceğim bir şey olmazdı."

“Hayır, muhtemelen değil,” dedim. “Ama sen benim arkadaşımsın ve o senin için önemli. Senin yanında olmak istiyorum. Bu konuda yalnız değilsin.”

Bana daha önce hiç tanımadığım bir bakışla baktı. Daha önce bana böyle bakmış mıydı, emin değildim. Gözlerindeki ışık kayboldu ama yerini bambaşka bir şey aldı. Bana yeni bir şekilde bakıyordu. Bir sevgi kıvılcımı ve bir şefkat alevi vardı. "Yalnız kalmamayı seviyorum." dedi, neredeyse fısıltı gibi.

“Asla yalnız kalmak zorunda değilsin.” Koltuğa yanına oturdum.

Beni yakalayıp kucağına oturttu. "Şimdiye kadar sahip olduğum en iyi müşterisin."

"Gerçekten mi?" diye sordum. "Çünkü seni öptüm?"

Hafifçe kıkırdadı. "Hayır. Çünkü beni mutlu ediyorsun." Gözlerinde samimiyet vardı. Uzun süre gözlerime baktıktan sonra eğilip boynuma nazik bir öpücük kondurdu. Sonra elbisemin askısını kavrayıp omzuma doğru çekti. Tenim açığa çıktığında, o bölgeyi öptü, nazik ama şehvetli bir öpücük bıraktı.

Boğazımdaki iniltiyi bastırdım ve sıcak dudaklarının soğuk tenime değme şeklini çok sevdim. Hafif nefesleri tenimde geziniyor, vücudumu yaşadığı uyuşukluktan uyandırıyor. Uzun zamandır bir erkekle birlikte olmamıştım ve River'ın yanında ne kadar çok zaman geçirirsem, ona karşı koymak o kadar imkansız hale geliyordu. Özellikle çok çekici bulduğum, önemseydiğim ve kendimi rahat hissettiğim biriyle tutkulu bir seks gecesi istiyordum. Diğer partnerlerim biraz garipti, muhtemelen birbirimizi çok iyi tanımadığımız içindi. Ama River, çıplak halini hiç görmemiş olsa bile vücudumu mükemmel bir şekilde tanıyordu. Ve ben de onunkini çok iyi tanıyordum. Nathan, yatağında birlikte olmak istediğim adamdı ama ona olan arzum her geçen gün azalıyordu. Nedenini bilmiyordum. Belki de Nathan'ın bana aşık olma ihtimalinin düşük olmasındandı. Belki de ulaşılmaz olduğunu biliyordum. Ve kendimi bu acıya hazırlıyordum.

River geri çekildi ve gözlerimin içine baktı. Sonra boğazını temizledi. "Sanırım artık gitmeliyiz... ziyaret saatleri bugün erken bitiyor."

Kanepede kalıp öpüşmek istediğimi fark ettiğimde büyük bir hayal kırıklığı yaşadım. Ellerinin üzerimde olması, vücudumda dolaşması ve çıplak tenimi hissetmesi gerekiyordu. Boynumun arkasından bacaklarımın arasına kadar her yerimde o öpücükleri istiyordum.

River beni izlemeye devam etti. "Beni istiyorsan, al." Sanki aklımı okuyabiliyordu.

Sözleri nefesimi hızlandırdı ve söyleyecek söz bulamadım. Ne istediğimi nereden biliyordu? Korktuğum gibi duygularımı açıkça belli mi ediyordum?

Gözlerimdeki arzuyu mu görmüştü?

River dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. “Seni her zaman istiyorum. Ne zaman istersen buradayım.” Beni kucağında taşıyarak ayağa kaldı ve sonra yere indirdi. “Yola çıkmalıyız.”

“Evet...” Başım dönüyordu, kafam karışmıştı. Boynumdan yüzüme doğru bir sıcaklık yayıldı. Hatta kulaklarımdan buhar çıktığını bile hissedebiliyordum. Bacaklarım güçsüzleşmişti ve kalçalarına oturup onu yukarı aşağı sürmek istediğimi biliyordum. Ama bir şey beni durdurdu. Ve her neyse, ona minnettardım.

SARAH, KARŞIMIZDAKİ DİĞER KANEPEDDE OTURUYORDU. SAÇLARI BİR omzunun üzerinden örgü yapılmıştı ve onu en son gördüğümde beri tanınmaz haldeydi. Sarı saçları taranmış ve yıkanmış görünüyordu. Sanki bambaşka bir insan olmuştu.

"Nasılsın abla?" diye sordu River, sesini alçak tutarak.

Sarah onu görmezden geldi. Gözleri bende idi. "Meadow?"

“Öyle mi?” Adımı nereden biliyordu? Henüz kendimi tanıtmaya fırsatım olmamıştı. Bu, River'ın benden bahsettiği anlamına mı geliyordu?

"Seni ziyaret etmek ve halini hatırlarını görmek istedi," dedi River.

“Çok nazıksın,” dedi Sarah sessizce. Artık ayık olduğu için gerçekten çok tatlıydı. Yorgun görünüyordu, sanki hiç enerjisi yoktu, ama içinde doğal bir sıcaklık vardı. Zehirin yokluğu şimdiden etkisini göstermişti.

"O çok iyi bir arkadaş," dedi River. "Her zaman yanımda oluyor."

"Kardeşimin senin gibi birine sahip olması beni çok mutlu ediyor," dedi.
"Sana gerçekten çok değer veriyor."

Benden çok bahsetti mi?

River boğazını temizledi ve konuyu değiştirdi. "Şuradaki tenis kortu çok güzel. Hiç kullandınız mı?"

"Hayır, nasıl oynanacağını bilmiyorum," dedi Sarah.

"Eminim burada sana ders vermek isteyen biri vardır." River, daha öncekinden farklı bir şekilde, neredeyse bir kardeşten ziyade bir ebeveyn gibi konuştu. Ses tonunu özellikle belirgin tuttu, sanki onu sakinleştirecek ve güvende hissetmesini sağlayacakmış gibi. Ona karşı son derece ilgiliydi, duygularına ve hislerine doğal olmayan bir şekilde duyarlıydı. River, gösterdiğinden çok daha hassastı.

"River?" Hemşire ona yaklaştı ve elini omzuna koydu. "Biraz özel olarak konuşabilir miyiz?"

"Elbette." River, hemşireyle birlikte uzaklaşmadan önce Sarah'ya anlamlı bir bakış attı.

Artık sadece Sarah ve ben kalmıştık.

Yüzümü ezberlemeye çalışıyormuş gibi, göz kırpmadan bana baktı. Gözleri tıpkı River'ınki gibi maviydi. Aralarındaki benzerlikleri görmemek mümkün değildi.

"River, burayı sevdiğini söyledi. Bu iyi bir şey."

"Burası çok güzel bir yer," dedi. "Daha önce gittiğim diğer tesislere göre çok daha konforlu."

"Çok güzel. Burada yaşadım." Gerginliği azaltmak için sonuna bir kahkaha ekledim.

“Burada hiçbir dikkat dağıtıcı unsur yok. Ve herkes çok sakin ve nazik.” Yavaşça, neredeyse rüya gibi bir sesle konuştu. “Ağabeyim iyi bir adam. Bana, benim ona davrandığımdan çok daha iyi davrandı.”

“İşte bu yüzden o kadar güzel,” dedim. “Başkalarının kendilerini iyi hissetmesi ona da iyi hissettiriyor. Kendi istek ve arzularını umursamıyor.”

Sarah beni dikkatle izledi. “River’ın asla tek bir kadınla evleneceğini düşünmemiştim. Ama seni onunla gördükten sonra, aradığı kişiyi bulduğunu anladım.”

Sözleri kalbimi hızlandırdı. Bunu neden söylediğinden veya nereden geldiğinden emin değildim. O ve ben sadece arkadaştık, daha fazlası değil. Arada bir öpüşürdük ama fiziksel ilişkimiz bundan ibaretti. Nasıl olup da aramızda romantik bir ilişki olduğu izlenimine kapıldığını anlamadım. "O ve ben sadece arkadaşız."

“Sadece River arkadaşın diye mi buraya kadar geldin?” Sesinde hiçbir suçlama yoktu. “Uzun bir yol ve alkolik biriyle vakit geçirmek bana hiç de iyi bir fikir gibi gelmiyor. River’ı desteklemek için geldin, bu da onu önemsedığın anlamına geliyor.”

“Elbette,” dedim. “Çünkü o benim arkadaşım.”

"Bundan daha fazlası var," dedi. "Anlayabiliyorum."

Ona boş gözlerle baktım.

“Kardeşim iyi bir adam. Onun kalbini kazandığın için çok şanslısın. Daha önce kimse bunu başaramadı. Ve seni bulduğu için de çok şanslı. Gerçekten çok tatlı bir kız olduğunu söyleyebilirim. Birbiriniz için mükemmelsiniz.”

Ne diyeceğimi bilemediğim için ağzımı kapalı tuttum. River ile ilişkimiz platonikti ama o buna inanmıyordu. Orada oturup onu aksine ikna etmeye

alışmak zaman kaybıydı. Bu izlenimi nereden edindiğinden emin değildim. "Neden böyle düşünüyorsun?"

"Ne?"

“Birlikteyiz.”

"Çünkü sen onun alışkın olduğu tiplerden değilsin."

"Peki, genellikle ne tür kadınlardan hoşlanır?" diye sordum.

"Biliyorsun, seksi, iri göğüslü ve sarışın." Ateşe baktı.

Evet, kesinlikle sarışın değildim.

River geri dönüp yanıma oturana kadar sessizce oturduk.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

“Evet,” dedi. “Hemşire bana son durumu anlattı. Sarah’nın durumunun iyi olduğunu söyledi.”

"Burada alkol olmadığı için pek seçeneğim yok," dedi Sarah.

River, ona bakarken sessizliğini korudu.

“İyileşmenin en önemli bileşeni kararlılıktır,” dedim. “Hayatınızı değiştirmeye karar verdiğinizde ve bunu gerçekten kendiniz için istediğinizde, başarısız olamazsınız. Ama önce bunu istemeniz gerekir.”

Sarah bana baktı, sonra gözlerini kaçırdı.

River elimi tuttu, sonra da elimi bacağının üzerinde tuttu.

Geri çekilmedim ve Sarah'nın göz ucuyla sevgimizi fark ettiğini gördüm. Ama bu konuda bir yorum yapmadı. Davranışımız az önce söylediklerimizle doğrudan çelişiyordu ama geri çekilmeye cesaret edemedim. River bana

uzandı ve onu hayal kırıklığına uğratmayacaktım. Bana ihtiyacı olursa, her zaman oradaydım.

Ziyaret saatleri bitene kadar kaldık. Sarah pek konuşkan değildi ve çoğu zaman yorgun görünüyordu. Belki de yoksunluk belirtileri yaşıyordu ve bu da enerjisinin çoğunu tüketiyordu.

İyi geceler dedik ve eve doğru yola koyulduk. Yolculuk sessizlik içinde geçti. River radyoyu bile açmadı. Düşünceleri bana yabancıydı. Gözleri, sanki sadece kendisinin görebileceği bir şey arıyormuş gibi yolu tarıyordu. Çok konuşmak istemediği için ben de sessiz kaldım.

Şehre geri döndüğümüzde benim daireme gelmedi. Benim dairemin önünden geçti ve kendi evine doğru yürümeye devam etti. Ne yaptığından emin değildim ama sormadım. Arabasını garaja park ettikten sonra en üst kattaki dairesine çıktık.

İçeri girer girmez River anahtarlarını ve cüzdanını masaya fırlattı. Işıkları açmaya zahmet etmeden koridordan geçip yatak odasına gitti.

Onun bunu istediğini varsayarak peşinden gittim.

Üzerindeki kıyafetleri çıkarıp sadece boxer'ıyla kaldı, sonra saatini çıkardı. Karanlıkta bile kaslı vücudu dikkat çekiyordu. Sanki bir mermer levha gibiydi. Çekmecesinden bir gömlek çıkardı ve bana uzattı. "Temiz."

Onu elime aldım ve ne demek istediğini anladım. Orada uyumamı istiyordu.

River yatak odasından çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Bir an orada durdum, sonra tişörtümü giydim. Dizlerimi geçiyordu, bu yüzden altına pantolon giymenin bir anlamı yoktu. Çarşafı kenara çektim ve yumuşak kumaşı hissettim. Hemen onun kokusu geldi. İçeri girdim ve örtüleri omuzlarıma kadar çektim. Yatağı rahattı, bu yüzden memnuniyetle derin bir iç çektim.

River yatak odasına döndü ve yanıma yatağa girdi. Yatağın kendi tarafında kalmak yerine, kalçalarımın tuttu ve beni ortaya doğru çekti. Sonra bana sokuldu, kollarını sıkıca etrafıma sardı. Ne kadar rahat olduğunu inkar edemezdim. Teni sıcaktı ve kokusu iştah açıcıydı. Kollarında olmak doğru hissettiriyordu, sanki bunu yüzlerce kez yapmışım gibi. Yüzünü saçlarıma bastırdı ve kokumu içine çekti.

Onun kollarında kendimi bir kozanın içinde, güvende ve korunmuş gibi hissediyordum. Her gece böyle uyuyabilirdim. Beni sıcak tutacak güçlü bir adam vardı. Ve elleri her zaman tenime çok iyi geliyordu.

“Benimle geldiğin için teşekkür ederim,” diye fısıldadı. “Onu o halde görmek benim için kolay değil...”

İyi gidiyor gibiydi. "Hemşire ne dedi?"

River uzun süre sessiz kaldı. “Yemek yemiyor. Ona bir şey yedirmeye çalıştıkları her seferinde reddediyor. Neden böyle yaptığından emin değilim.”

"Üzgünüm..."

"Onunla bu konuda konuşmadan önce biraz daha zaman vereceğim. Belki de sadece kendini iyi hissetmiyordur."

"Belki," diye onayladım.

Beni kendine daha da yaklaştırdı. "Senin burada olman hoşuma gidiyor. Her şeyi kolaylaştırıyor."

“Burada olmaktan hoşlanıyorum...”

Dudaklarını omzuma götürdü ve oraya nazik bir öpücük kondurdu. Daha önce olduğu gibi yakıcıydı, beni özlem ve arzu ateşiyle tutuşturdu. Boxer şortunda oluşan büyük ereksiyona bakılırsa, o da aynı şeyi hissediyordu.

River benim bunu hissedip hissetmememle ilgilenmiyordu. Hiçbir zaman ilgilenmemiştir.

Kulaklarımda kan gümbürtüyordu ve kalbim bir türlü yavaşlamıyordu. Nefeslerim derin derin çıkıyor, vücudum ısınıyordu. River'ın yanında uzanıyordum, onun beni istediği gibi ben de onu istiyordum. O, gerçek acısından saklanmak, bende kaybolmak istiyordu. Ve ben de kendi sebeplerim olsa bile, onun yanında olmak istiyordum.

Elim göğsünden yukarı doğru hareket etti ve saçlarına saplandı. Yumuşak saç tellerini avuçladım, sonra vücudumu ona doğru çevirdim. Bacağım onun etrafına dolanmıştı ve hareket ettikçe gevşettim.

River yüzünü bana çevirdi, yüzü benimkinden sadece birkaç santim uzaktaydı. Bana bakarak, hamle yapmamı bekliyordu. Yüzü, birkaç gündür tıraş olmadığı için ince bir sakal tabakasıyla kaplıydı. Avucumla dokundum, kalın dokusunu hissettim.

Eli saçlarıma uzandı ama beni öpmedi. Sadece bana baktı.

Dudaklarının sıcaklığını, o nazik ve şehvetli kucaklaşmayı hissetmek istiyordum. Aramızda zaten bir kıvılcım çakmıştı, yavaş yavaş yanmaya başlamıştı. Dokunduğumuz anda benzin gibi yanacağımızı biliyordum.

River kolunu belime doladı ve beni göğsüne iyice çekti, denesem bile hiçbir yere gitmeme izin vermedi.

Artık istediğim şeyi, ikimizin de istediği şeyi inkar etmiyordum. Aramızdaki mesafeyi kapatıp dudaklarımızı nazikçe birleştirdim ve tüm vücudumda küçük bir patlama hissettim. Hemen ağzına nefes verdim ve dokunuşla nefes nefese kaldım.

River beni tutkuyla öptü, sanki beni seviyormuş gibi. Dudakları beni adeta yuttu, sanki bir gün daha yaşamama ihtiyacı vardı. Elleri önce

saçlarımdaydı, sonra sırtımda. Parmakları beni kavradı ve hafifçe tenime saplandı.

Öpüşmeyi derinleştirirken ellerimle yüzünü kavradım, yüzündeki sakalları hissettim. Ellerim geniş omuzlarına indi, onların gücünü ve kuvvetini hissettim. Sonra göğsüne indi, altındaki kasları hissettim. Kaya gibi sert ama ıslak kaldırım gibi pürüzsüzdü. Kalbinin göğsünde attığını hissedebiliyordum. Benimkiyle aynı ritimdeydi.

Elim boxer şortunun kenarına gitti ve onu kalçasından aşağı doğru çektim, kaslı uyluğunu ve sertleşmiş penisinin üst yarısını ortaya çıkardım. Öpüştüğüm için bakmadım ama onu hissedebiliyordum. River, yanımda çıplak kalana kadar boxer şortunu çıkarmama yardım etti. Vücudunu bana bastırdı ve heyecanlanmaktan kendimi alamadım. Çok kalın ve uzundu. Beni tamamen doyuracağını biliyordum.

River, tişörtümü çıkarmak için öpüşmemizi kısa bir süreliğine kesti. İçimde bir sütyen vardı ve o, bir eliyle arkasını açarken göğsümü öptü. Sütyen gevşedi ve yatağa düştü. Durdu ve gözlerinde özlem ve arzuyla göğüslerime baktı. Sonra eğildi ve bir göğsümü ağzına aldı. Meme ucumu emdi ve sertçe nefes vererek onu sivri bir noktaya dönüştürdü. Diğer göğsümü de okşadı, agresif bir şekilde masaj yaptı. Ağzı göğüslerimin arasındaki boşluğa doğru hareket etti ve boynuma ulaşana kadar bana nazik öpücükler verdi.

Ona duyduğum özlem nefes nefeseydi, ondan ayrılmaya dayanamayacakmış gibi onu sıkıca kavradım. Parmaklarım pençeler gibi derisine saplandı, neredeyse derisini patlatıyordu. Kaslı yan tarafını hissettim ve vücudunun sahip olduğu gücü fark ettim. Tutkulu öpüşmemizden dolayı iç çamaşırım sırlıklam olmuştu ve onu bacaklarımın arasında hissetmek istiyordum. Elim otomatik olarak penisinin ucuna uzandı ve aşağı doğru inmeden önce başını okşadım. Kesinlikle şimdiye kadar tango yaptığım en büyük penisti.

River, boynuma doğru öpücüklerini kaydırırken, tanga iç çamaşırımı kavrayıp uzun bacaklarımdan aşağı çekti. Baldırlarıma ulaştığında, iç çamaşırımı çekip yere fırlattı. Sonra beni kavrayıp altına aldı. Gözlerinde açgözlü bir ifadeyle bana baktı. "Çok güzelsin." Karnımın alt kısmını ve kalçalarımı öptü. Sonra dudakları bacaklarımin arasındaki bölgeyi bulana kadar aşağı indi.

River'ın benimle oral seks yapacağına inanamıyordum. Çoğu erkeği bunu yapmaya ikna edemezdim, denesem bile.

Dili klitorisimi buldu ve dairesel hareketlerle ovuşturdu. Yavaş dansa başlarken tam doğru miktarda baskı uyguladı. Sonra daha aşağıya indi ve dilini açıklığıma soktu. Kullandığı hassasiyete bakılırsa, ne yaptığını tam olarak biliyordu. Başparmağı klitorisime gitti ve aynı anda ovuşturdu.

"River..." Ellerim onun saçlarını kavradı, zevk dalgaları yaratıyordu. Yatakta kıvranıyordum ve başım geriye doğru düşüyordu. Nefesim kesik kesik geliyordu. Onu çok istiyordum. Beni germesine, içimi doldurmasına ihtiyacım vardı. "Seni istiyorum."

Dudaklarını geri çekti, sonra vücudumda yukarı doğru hareket etti, kaslı vücudu beni küçük hissettirdi. Dudaklarımdan sert bir öpücük kondurdu ve tadı bacaklarımin arasındaki tuzlu kalıntı gibiydi. Sonra komodinin çekmecesini açıp bir prezervatif çıkardı.

Doğum kontrol hapı kullanıyordum ve River'la prezervatif kullanmak istemiyordum. Doğru gelmiyordu. O tek gecelik bir ilişki değildi. Ona gerçekten değer veriyordum. Aramızdaki fiziksel temas, birbirine ihtiyaç duyan, birbirini takdir eden iki arkadaşın ilişkisiydi. "Seni istiyorum ve sadece seni."

Gözlerimin içine baktı, sonra lastiği kenara attı. "Bana güveniyor musun?"

"İhtiyacımız olursa bana önceden söylerdiniz."

“Evet.” Beni altına aldı, sonra bacaklarımı beline doladı. Ardından yüzünü yüzüme bastırdı ve gözlerimin içine baktı. Kalın başını girişime doğru yöneltti ve içeri itti. Baş içeri girdi ve beni anında gerdi, ama iyi anlamda. Hafif acı vericiydi, ama çok zevkliydi. İçime doğru ilerlerken yüzümü izledi, vücudumun onun için rahatlamasına fırsat verdi. Yavaş yavaş ilerledi, beni daha da gerdi. Her saniye inanılmazdı.

Tamamen içine girdiğinde boğazının arkasından derin bir inilti çıkardı. İçimde hareketsiz kaldı, teninin tenime değmesinin tadını çıkarıyordu. Sonra dudaklarımı buldu ve içime doğru hareket etmeye başlarken beni nazikçe öptü. Yavaşça hareket etti, acele etmeden dışarı çıktı ve sonra tekrar tamamen içeri girdi.

Bacaklarım kalçalarını sıkıca kavradı ve parmaklarım sırtına saplandı. İstemediğim kadar yüksek sesle inledim ama kendimi tutamadım. Her itişiyi beni uzun zamandır gitmediğim bir yere itiyordu. Başka bir erkekle bu kadar dolu hissetmemiştim. Beni son sınırına kadar gerdi ve her hareketi cennet gibiydi. "River, çok iyi hissettiriyorsun..."

İçimde hareket etmeye devam ederken alnımı öptü. "Çok dar bir vajinan var, Meadow."

“Hayır.” Elimle kalçasına dokundum ve onu daha sert bir şekilde kendime çektim. “Sen sadece iri birisin.”

Vücudum tamamen gevşediği için artık daha sert bir şekilde içime girmeye başladı. Bu hissin bütün gece sürmesini istiyordum çünkü çok iyi geliyordu. Bir erkekten bu kadar çok zevk almamıştım daha önce. Genellikle orgazm olmak için kendim bir şeyler yapmam gerekirdi. Ama River bütün işi yapıyordu.

Daha sert bir şekilde içime girdi, beni yatağa doğru bastırarak defalarca içime nüfuz etti. Dudakları dudaklarımı buldu ve daha sert hareket ederken

beni öptü, sadece başı içerde kalana kadar geri çekildi ve sonra tekrar içime girdi.

Vücudumda muazzam bir yanma hissettim, sonra bacaklarımın arasına doğru ilerledi. Yüksek bir çığlıkla patlamak üzere olduğumu biliyordum. Hazırlık aşaması neredeyse orgazmın kendisi kadar güzeldi. Sonra birden vurdu—çok sert bir şekilde. "Aman Tanrım, River... Tanrım."

Sert ve hızlı bir şekilde içime girdi, tüm benliğini tekrar tekrar bana verdi. İçime girerken göğsü göğüslerime sürtündü. Sonra eli klitorisime gitti ve dairesel hareketlerle ovuşturdu, orgazmı patlamama yetecek kadar güçlü hale getirdi. Tırnaklarım ona saplandı ve sıkıca kavrayıp boşalırken penisinin üzerine boşaldım. Aşağıda nem birikti ve daha az sürtünmeyle içime girdi. "Tanrım, bu çok iyiydi."

River dudaklarını kulağıma bastırdı ve son hamlelerini yaparken derin derin nefes aldı. "Meadow." Adımın dudaklarından dökülmesi beni tekrar boşalmak istememe neden oldu. "Yatağında daha güzel bir kadın hiç olmadı." Sonra üzerimde gerildi ve boşaldı. Yüksek inlemeler eşlik etti ve beni doldururken kendini olabildiğince içeri soktu. "Siktir." Tamamen bitene kadar üzerimde kaldı. Sonra yatağın üzerinde yanıma uzanmadan önce tüm uzunluğunu yavaşça benden çıkardı. Orada uzanırken nefes nefese kaldı, gözleri kapalıydı. "Lanet olsun, bu çok iyiydi."

Yorganın altına rahatça uzandım ve hafif bir inilti çıkardım. "Evet..."

Beni göğsüne çekti ve bedenini benimkine sararak yatağa rahat bir pozisyon aldı. Dudakları alnımı buldu ve oraya hafif bir öpücük kondurduktan sonra yüzünü boynuma yasladı. "İyi geceler, sevgilim."

"İyi geceler."

ERTESİ SABAH UYANDIĞIMDA RIVER HÂLÂ BANA SARILIYDI. Parmaklarımın saçlarını karıştırmamasından saçları dağılmıştı ve yüzünde rahat bir ifade vardı. Vücudu benimkine karşı sıcaktı. Çok kalın ve güçlü bir oyuncak ayıydı.

Sessiz bir inilti çıkardıktan sonra gözleri aralandı. Beni süzdü, sonra dudaklarına tembel bir gülümseme yayıldı. "Günaydın, güzelim." Boynumu öptü ve yorgun bir iç çekişle nefes verdi.

"Sabah."

"İyi uykular?"

"Elbette. Benim de kendi oyuncak ayım vardı."

"Yüzümden başka hiçbir yerim tüylü değil." Çenesini ovuşturdu. "Tıraş olmam gerek."

"Siz yapıyorsunuz."

"Sade görünümü mü beğendin?"

"Hayır," dedim. "İkisini de beğeniyorum. Ama saçların biraz kalınlaşmaya başladı."

Yüzünü benimkine sürttü. "Bundan hoşlanmadın mı, tatlım?"

Gıdıklandığım için kıkırdadım. "Dur, beni gıdıklıyorsun."

"Birinin yüzünün gıdıklanabileceğini kim bilebilirdi ki?"

Gülmeye devam ettim. "Dur. Beni çış yapmaya zorlayacaksın."

Gözlerinde şeytani bir ifade belirdi.

"Bunu aklından bile geçirme."

Eli yavaşça karnıma doğru hareket etti.

"Yatağınıza birazdan idrar lekesi bulaşacak."

Güldü. "Bu çok seksi..."

"O zaman beni gıdıklama. Seni uyarıyorum."

"Tamam," dedi. "Zaten yapmak istediğim başka bir şey daha var." Üzerime doğru eğildi ve bacaklarımı ayırdı.

Dün gece olanların tek seferlik bir şey olduğunu sanıyordum. Bir şey söyleyecektim ama eli bacaklarımın arasına girdi ve klitorisimi okşadı. Hoşuma gittiği için itiraz etmedim. "Sanırım artık tuvalete gidemeyeceğim..."

"Mesanen dolu olduğuunda orgazmın daha yoğun olacak." Kalın penisini girişime doğrulttu ve içeri kaydıldı.

"Aman Tanrım..." Dün gece bir rüya değildi. Gerçekten de kendini o kadar iyi hissediyordu.

Dün geceki gibi nazik değildi. Beni yatağa sertçe bastıldı, bir saniyeden kısa sürede sıfırdan altmışa çıkmama neden oldu. Bana her seferinde tüm benliğini vererek, içime girerken boynumun arkasını kavradı.

Omuzlarından tuttum, sonra onları bir çapa gibi kullanarak bedenimi kaldırdım ve onu alttan sardım. Sanki birbirimizden daha fazlasını istiyormuşuz gibi birlikte hareket ettik. Daha sert bir şekilde içime girdi ve beni daha sıkı kavradı. Onu alttan alırken neredeyse çığlık attım. Sonra aynı anda patladık. Beni tohumuyla doldurdu ve bacaklarımın arasında biriken sıcaklığı hissedebiliyordum. Kendinden o kadar çok boşaldı ki, beni tekrar baştan aşağı ısıttı.

"Sabah seks en iyisi." Alnımdan öptü, sonra benden ayrıldı.

"Seninle her türlü seks en iyisi."

Gülümseyerek, "Kahvaltuya çıkmak ister misin?" dedi.

O gün için herhangi bir planım yoktu, bu yüzden bunda bir sakınca görmedim. "Tamam."

"Duş alacağım. Katılmak ister misin?"

"Duş alırken seni izlemekten memnuniyet duyardım."

Bana küstahça sırtıttı. "Senin böyle kötü biri olduğunu biliyordum." Bir havlu kapıp dışarı çıktı.

Çok rahat olduğu için onun yatağında kaldım. Ve o göz kamaştırıcı doruk noktasından sonra tekrar tamamen bitkin düştüm. Gözlerimi kapattım ve uykuya daldım.

River geri döndüğünde beni uyandırdı. "Lanet olsun, çok tembelsin."

"Buraya geldiğimde yoruluyorum."

"Benim yanımda sürekli yorgun olacaksın." Saçları hafif nemli ve dağınıktı. Boxer şortunu giydi, sonra dolabından bir tişört aldı. "Kalk uykucu. Adamın aç."

"Benim adamım mı?" diye sordum.

"Kesinlikle haklısın."

Herhalde refakatçilik görevinden bahsediyordu. Kendimi yataktan zorla kaldırdım ve önceki gece giydiğim kıyafetleri giydim. Utanç yürüyüşü yaptığımı belli etmemek için makyajımı sildim ve doğal görünmeye karar verdim. Hafif koyu gözlerle ve bir gün önce sürülmüş rujla olmaktan çok daha iyiydi. Oturma odasına girdim ve River'ı kanepede gördüm.

Bakışlarını bana çevirdi ve beni süzdü. "Makyajsız da çok güzel görünüyorsun."

Çoğu zaman onsuz kendimi rahatsız hissediyordum. "Öyle mi?"

"Evet. Bunu neden giydiğinden emin değilim."

"Nathan için makyajımı koyu ve yoğun yapmamı söylemiştin."

"Çünkü o böyle aptalca şeylerle uğraşıyor," dedi. "Ben daha doğal görünümlü bir kadını tercih ederim. Zaten gerçek görünüşün de öyle." Anahtarlarını ve cüzdanını alıp kapıya yöneldi. "Hadi gidelim. Açlıktan ölüyorum."

"Aman Tanrım, resmen ayı gibisin."

Kalçama bir tokat attı. "Elbette öyleyim. Şimdi hadi gidelim yoksa sana hırlarım."

TÜM HAFTA SONUNU RİVER'LA GEÇİRDİM. DAİRESİNDE VAKİT GEÇİRDİK, televizyon izledik ve video oyunları oynadık. Sahip olduğu her mobilyanın üzerinde seks yaptık. İlişkimizin fiziksel yönünü sonlandırmam gerektiğini biliyordum ki rutinleşmesin ama hafta sonu boyunca devam etmesinin bir sakıncasını görmedim.

Üstelik yatakta da gerçekten çok iyi.

Pazar akşamı, oturma odasında televizyon izlerken onun göğsüne yaslandım.

"Keşke yarın çalışmak zorunda kalmasaydın," diye fısıldadı.

"Keşke hiç çalışmak zorunda kalmasaydım," dedim hafifçe gülerek.

Bu gece burada mı uyuyacaksınız?

"Aslında eve gitmeliyim..."

“Evet, muhtemelen haklısın.” Eli sevgiyle saçlarımın arasından geçti. Saç tellerini parmağının etrafına doladı, sonra tekrar tekrar bıraktı.

"Üstelik, yakında eviniz kız gibi kokacak."

“Bu kokuyu seviyorum.” Alnımdan öptü. “Bana hindistan cevizini ve çiçekleri hatırlatıyor...”

"Benim kokum böyle mi?"

"Evet. Peki, nasıl kokuyorum?"

Omuz silktim. "Ayı mı?"

Güldü. "Umarım çam iğneleri ve doğayı kastediyorsunuzdur."

"Hayır, terli, vahşi bir hayvan demek istiyorum."

“Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum. Ayılar harika hayvanlar.”

Göğsünden kalkarken iç çektim. "Artık gitmeliyim..."

Homurdandı: "Biraz daha kal."

"Duş alıp yarın için hazırlanmam gerekiyor."

"Adamım, sen işe erkenden hazırlan."

Kıkırdadım. "Ne demek istediğimi anladın." Koltuktan kalktığımda kalçama vurdu.

"Seni eve götüreceğim."

“Yürüye biliyorum.”

"Karanlıkta eve yürümeni istemiyorum," dedi gülerek.

“Gerçekten, sorun yok. Üstesinden gelirim.”

"Gerçekten, sorun yok. Sus artık."

Gözlerimi devirdim ve çantamı kaptım.

River elimi tuttu ve benimle birlikte apartmandan çıktı. Bütün yol boyunca elimi tuttuğunu ve her zamankinden daha sevecen davrandığını fark ettim. Ya da belki de olayı fazla abartıyordum.

Beni kapıma kadar götürdü ve kapıya yasladı. "İyi geceler, sevgilim." Dudaklarını benimkine değdirdi ve dudaklarımdan nazikçe öptü. "Bu hafta sonu çok güzel vakit geçirdim."

"Ben de."

Yüzümü avuçlarının arasına aldı ve bana bir kez daha şehvetli bir öpücük verdi. "Yakında görüşürüz."

"Tamam aşkım."

Burnunu benimkine sürttü, sonra geri çekilip koridorda yürümeye başladı.

Daireme girdiğimde, hafta sonumuzu zihnimde tekrar canlandırdım. Eğlenceli ve tatmin ediciydi. River, beklediğim gibi yatakta çok iyiydi. Yatak odasında nasıl davranacağını açıkça biliyordu. Ama bu tek seferlik bir şeydi ve şimdi tekrar arkadaşlık. Umarım bir daha hata yapmam. Bu kadar iyi bir seksin ardından, tekrar benimle birlikte olması için ona yalvarmamak zor olurdu.

BİLGİSAYARIMDA BİR RAPOR OKUYORDUM AMA ASLINDA ONA PEK bakmıyordum. River'ın baştan ayağa tüm vücudumu öptüğünü hayal ediyordum. İçimde olduğunda beni ne kadar gerdiğini hayal ediyordum.

Düşüncelerim beni alıp götürdü ve iç çamaşırımın ıslandığını fark ettim. Ama bunu düşünmemek çok zordu.

Nathan masama yaklaştı. "Merhaba."

Sandalyemden neredeyse fırladım. "Aman Tanrım, beni çok korkuttun."

Bana boş gözlerle baktı. "Özür dilerim... neredeyse porno izlerken yakalanıyordun, değil mi?" Sesinde alaycı bir ton vardı.

Gergin bir şekilde kıkırdadım. "Böyle bir şey..." Tam isabet etmişti. "Özür dilerim. Bir şeye mi ihtiyacınız vardı?"

"Aslında sizinle bir şey hakkında konuşmak istiyordum. Bir dakikanız var mı?"

Bu bir şaka mıydı? O benim patronumdu. Elbette bir dakikam vardı. "Tabii. Ne oldu?"

Düşüncelerini toplarken ellerini ceplerinde tuttu. "River'la görüştüğünü ya da her neyse, biliyorum, bu yüzden belki bu soru uygunsuz olabilir ama... seni gerçekten bir randevuya çıkarmak isterim." Tepkimi izledi, gözlerinde hafif bir endişe vardı.

Tekrar çıkma teklifi ettiğine inanamadım. Geçen hafta da teklif etmişti, şimdi yine ediyordu. River beni buna hazırlamamıştı. Sanırım o da beklemiyordu. "Şey..."

"Sanırım sen ve River gerçekten ciddi bir ilişki içinde değilsiniz, yanıyorsam düzeltin lütfen, ama seni dışarı çıkarmayı çok isterdim. Son birkaç aydır sana çok takıntılıyım ve seni düşünmeden duramıyorum. Birlikte çalıştığımızı ve ailelerimizin yakın olduğunu biliyorum ama... bir şans verelim dedim."

Nathan'ın benim için bu kadar çok mücadele ettiğine inanamıyordum. River tam bir dahiydi. Bunu kusursuz bir şekilde tahmin etmişti. Ve şimdi Nathan beni istiyordu ve bunun gerçekleşmesi için her şeyi yapmaya hazırdı. Beni sadece dairesine değil, akşam yemeğine de götürmek istiyordu ve birlikte çalışmamızın da bir sakıncası yok gibiydi. Belli ki bunu ciddi ciddi düşünmüştü. River'a ne yapmam gerektiğini sormalıydım ama bu fırsatım olmadı. Ve yeterince uzun süre naz yaptım. "Elbette, çok isterim." Zafer düşündüğüm kadar iyi değildi. Sandalyemde dans edip çılgılık atmak isteyeceğimi sanıyordum ama yapmadım. Nathan'a baktığımda bile gergin değildim. Belki de özgüvenim artıyordu. Emin değildim.

"Bu haftanın geri kalanında meşgulüm ama cuma günü nasıl olur?"

"Cuma günü harika olurdu."

"Harika." Bana gülümsedi ve masamdan uzaklaştı. "Dört gözle bekliyorum." Ofisine girdi.

Orada oturup bilgisayar ekranına baktım, nerede kaldığımı unuttum. Mutlu hissetmek yerine başka bir şey hissettim. Neydi o? Kaygı mı? Belirsizlik mi? Suçluluk gibi bir şeydi. Ve aklıma River geldi ama nedenini bilmiyordum. O ve ben sadece arkadaştık. Benimle sadece para ödediğim için vakit geçiriyordu. Öpüşürdük ve eğlenirdik ama bunun onun için sıradan bir şey olduğunu biliyordum.

Peki, sorun neydi?

NEHİR

Jett'in karşısına otururken, "Tahmin et bakalım kız arkadaşım kim?" diye sordum.

Omuz silkti. "Cato?"

"Hayır." Hiç de eğlenmedim.

"Rhett mi?" diye sordu. "Ama o senin için fazla yakışıklı."

"Meadow," dedim. "O benim. Onu ben aldım."

Sırıttıktan sonra birasını benimkine çarptı. "Tebrikler dostum."

"Elbette tebrikleri hak ediyorum," dedim. "Onun aklını başına getirmem ve Nathan'ın tam bir pislik olduğunu anlamasını sağlamam gerekiyordu."

"Onunla mı yattın?"

"Evet, onunla birlikte oldum."

Gözlerini devirdi. "Lütfen çocuklarınıza Şelale veya Dağ adını vermeyin."

"Aslında fena bir fikir değil..."

Jett yüzünü buruşturdu. "Çocuklarınız acımasızca alay konusu olurdu."

"Çocuklarıma nasıl dövüşeceklerini öğreteceğim," dedim. "Sorun çözüldü."

"Ne kadar da iyi bir rol model," dedi alaycı bir şekilde.

O kadar mutluydum ki, onun yorumlarını umursamadım bile.

"Yatakta iyi mi?"

"Muhteşem ötesi," dedim. "Hayatımda gördüğüm en dar vajina."

"O halde belli ki Ophelia'yı pek iyi tanımiyorsunuz..."

"Ve harika öpüşüyor," dedim. "Ama ben diğer şeylere daha çok önem veriyorum."

"Başka neler?"

"Biliyorsunuz, dostluğun ve güvenin temeli bu. Onunla bütün gün vakit geçirebilirim ve onunla seks yapmam. Yani, onunla seks yapmak istiyorum ama istediğim tek şey bu değil. Sadece ona sarılmak bile bana yeter. Arkadaş gibi vakit geçirebiliriz ama inanılmaz bir seks yaşıyoruz. Bu, gelmiş geçmiş en harika şey."

"Evliler kulübüne hoş geldiniz."

"Teşekkür ederim," dedim. "Şu ana kadar her şey harika gidiyor."

"Ophelia ile birbirimize çok düşkün olduğumuz ve duramadığımız günler oluyor. Ama bazen de sadece birlikte olmaktan hoşlanıyoruz. O kitap okuyor, ben oyun oynuyorum. Hiçbir şey söylemiyoruz ama birbirimizin yanında rahatız. O benim en iyi arkadaşım gibi ama onu çıplak da görebiliyorum." Kaşlarını bana doğru oynattı.

"Hiçbir zaman birini bulamayacağımı düşünmüştüm," dedim. "Kızlar konusunda çok seçiciyim. Ama sonra Meadow sanki benim için yaratılmış

gibi hayatıma girdi.”

Jett sırtıttı. "Dostum, başın büyük belada."

"ORTADA 'SEVGİ' KELİMESİ YOK MUYDU?"

“Hayır,” dedim. “Bu konuda ne düşündüğünden emin değilim. Onu korkutup kaçırmak istemiyorum.”

"Yani, onu seviyorsun?" Kaşı kalkmıştı.

Omuz silkerek karşılık verdim.

Jett'in sırtışı daha da genişledi. "Dostum, işin gerçekten çok kötüye gitti."

Bunu itiraf etmekten utanmadım. "Bunu sanki kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun."

“Hayır... Az önce fark ettim.”

"Pekala, hepinizin ne dediği umurumda değil. Siz de benim kadar köle gibisiniz. Ve köle gibi olmaktan zevk alıyorum."

"Senin adına çok sevindim dostum."

"Teşekkürler."

"Vay canına, Beautiful Entourage'da bekar kimse yok... Belki de kapatmalıyız."

“Peki, nerede çalışacaksınız?”

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Belki daha fazla çalışan alıp, üst düzey yöneticilerin maaşlarında kesinti yapabiliriz?"

“Bu fena bir fikir değil,” dedim. “Belki bu sefer birkaç kız tutabiliriz. Bilgisayar başında oturan ezik tiplerin her zaman randevuya ihtiyacı var.”

"Bence doğru bir noktaya değindin."

Saatin kaç olduğunu öğrenmek için sürekli saate bakıyordum.

"Bir yere gitmen gerekiyor mu?" diye sordu Jett.

"Meadow'un işten çıkmasını bekliyorum."

"Yani, bu arada sizi eğlendiriyorum, öyle mi?" diye sordu alaycı bir gülümsemeyle.

“Ophelia nerede?”

Omuz silkti. "İş."

"Görünüşe göre bayanlarımız müsait olana kadar elimizdeki tek seçenek biziz."

Birasını içtikten sonra pencereden dışarı baktı. "Eskiden hoşlandığı adamlarla hâlâ birlikte çalışıyor olması tuhaf değil mi?"

“Sanmıyorum. Artık ondan hoşlanmıyor, bu yüzden bunun neden önemli olacağını anlamıyorum.”

Jett elindeki bardakla oynarken beni izledi. "Gerçekten bunu mu söyledi?"

“Buna ihtiyacı yok.” Bir yudum aldığımda dudaklarımda köpüğü hissettim. Yaladım. “Eğer öyle olmasaydı benimle yatmazdı.”

Jett pek ikna olmuş gibi görünmüyordu. "Yıllardır bu adama aşık değil miydi?"

"Ve onun onu tamamen unutmasını sağladım."

“Ama o, bu adamı kıskandırmak için sana para öderken seni öpüyordu...”

"Ne diyorsun?" diye sordum. Neden keyfimi kaçıyordu ki?

"Hemen aceleci sonuçlara varmamak gerek."

"Şey, ben Meadow'u tanıyorum, sen tanımıyorsun. O iyi bir kız. Eğer bir anlamı olmasaydı benimle yatmazdı."

"Hiçbir anlam ifade etmediğini söylemiyorum," dedi. "Ama belki onun için farklı bir anlam ifade ediyordu."

"Hayır," dedim. "Yanıyorsunuz." Tekrar saatime baktım. "Şey, hanımefendi işten çıktı. Dairesine gidiyorum, içeri girer girmez onu kapıp götüreceğim."

Jett tereddütlü gözlerle beni izledi.

"İlginizi anlıyorum ama bu konuda yanıyorsunuz, dostum."

Omuz silkti. "Umarım öyledir."

MEADOW, KORİDORDAN AŞAĞI DOĞRU, ONUN İÇİN SEÇTİĞİM elbiselerden birini giyerek geldi. Sanki çekimden yeni dönmüş bir Victoria's Secret mankeni gibi görünüyordu. Kapıya yaklaşırken çantasından anahtarlarını çıkardı.

"Merhaba tatlım."

Kadın neredeyse on metre havaya sıçradı. "Lanet olsun, beni çok korkuttun."

"Çok yakışıklı olduğum için mi?" Kollarımı beline doladım ve dudaklarından sert bir öpücük kondurdum. "Herkesi hazırlıksız yakalıyor."

Her zamanki gibi bana sıcak bir şekilde karşılık vermek yerine, tepkisi farklıydı. Sanki beni öpmemi beklemiyordu, hatta daha da kötüsü, beni öpmemi istemiyordu. Geri çekildi ve anahtarlarını aldı. "Hayır, köşede bir adamın pusu kurduğunu görmek biraz rahatsız edici."

"Çünkü esmer ve gizemli görünüyorum?"

Gülerek, "Öyle bir şey işte," dedi. Kapıyı açıp içeri girdi. Çantasını tezgâhın üzerine koyduktan hemen sonra topuklu ayakkabılarını çıkardı.

Arkasından gelip kasıklarımı kalçalarına bastırdım. Kıvrımlarını hissetmek beni taş gibi sertleştirdi. Bütün gün onu düşünmüş, mümkün olduğunca çok pozisyonda onunla birlikte olmak istemiştim. Sonra kanepede bir battaniyenin altına sokulup, o televizyon izlerken yüzüne bakmak istedim.

Meadow kollarımın arasından sıyrıldı. "Günün nasıl geçti?"

"Oldukça sıkıcıydı," dedim. "Jett bir süre beni eğlendirdi ama güzel bir kalçası ya da göğüsleri olmadığı için ilgimi kaybettim."

"Anlaşılabilir," dedi sesinde bir gülümsemeyle. Buzdolabına doğru yürüdü ve bir şişe su aldı. Kapağını çevirerek açtı ve derin bir yudum aldı.

Tezgaha yaslandım ve onu izledim, onu eğip onunla birlikte olmak istiyordum. "Günün nasıl geçti?"

Cevap vermeden önce bir yudum daha aldı. "İlginç."

"Bunda bu kadar ilginç olan neydi?" Ona yaklaştım ve kalçalarını kavradım. Ona dokunmayı, onu kıymetlendirmeyi seviyordum. O benim zevk almam içindi ve ondan zevk almaktan asla vazgeçmeyecektim.

"Şey, Nathan bana tekrar çıkma teklifi etti..."

Güldüm. "O adam artık biraz ara vermeli." Eskiden beri gündemdeydi ve bunun farkında bile değildi.

"Beni zor durumda bıraktığı için sizi arayıp ne yapmam gerektiğini sorma fırsatım olmadı."

Neden beni arama ihtiyacı duysun ki? Neden sadece hayır demesin? Bir şeyi mi kaçıırıyordum? "Peki o zaman ne dedin...?"

"Evet dedim," dedi. "Beni düşünmeden edemediğini ve beni yemeğe çıkarmak istediğini anlatan uzun bir konuşma yaptı. Artık direnmekten yorulmuştum, bu yüzden pes ettim." Dudaklarında hafif bir gülümsemeyle bana baktı. "İki uzun ay süren çalışmanın ardından sonunda oldu. Bu kadar çaba harcadığıma inanamıyorum."

Donakaldım ve kalbimin göğsümde hızla çarptığını hissettim. Daha önce hiç yaşamadığım bir acı beni sardı ve midemi bulandırdı. Her yerim acıyordu. Sanki kalbim donmuş ve sayısız cam parçasına ayrılmıştı. Sonra bu parçalar vücudumun her yerine nüfuz ederek olabildiğince çok acı veriyordu. Sanki biri beni otobüsün altına atmış, sonra da kimse fark etmeden önce beş taksi daha üzerimden geçmiş gibiydi. Utanç, öfke ve mahcubiyet beni sardı, kulaklarımda zonklayan kan da bu duyguları daha da artırdı. Neyi kaçırdım? Bütün bunları nasıl yanlış yorumladım? Meadow ile mutlu olduğumuzu sanıyordum. Onun benim olduğunu sanıyordum...

"River?" Meadow'un sesi kulağımda yankılandı.

Gözlerim yere dikilmişken, birden yüzüne döndüm. Ses tonundan uzun zamandır adımlı söylediği anlaşılıyordu. Çok üzgündüm, hiçbir şey fark etmemiştim. "Ben... ben gitmeliyim." Ondan yüzümü çevirip kapıya yöneldim.

"River?" Meadow beni takip etti. "Sorun ne?"

“Hiçbir şey. Kesinlikle hiçbir şey.” Dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan sertçe çarptım.

TELEFONUMU KAPATTIM VE SONRAKİ BİRKAÇ GÜN BOYUNCA DÜNYADAN kayboldum. Öfke ve acı dalgalar halinde içimi sardı. Bazen dalgalar yükselen bir gelgit gibi devasa oluyordu. Bazen ise sakin, ama aynı derecede yıkıcıydı.

Ne yapacağımı bilemiyordum. Daha önce hiç kalbim kırılmamıştı. Hissettiğim şey bu muydu? Kalp kırıklığı mı? Kalbim görünmez bir ağırlığın altında sıkışmış gibiydi ve nabzım düzensizdi. Gece uyumaya çalıştığımda, sanki uyumama izin vermeyecekmiş gibi göğsümde gümbür gümbür atıyordu. Meadow ve Nathan'la ilgili kabuslar tekrar aklıma geliyordu.

Dünyadaki her kız beni istiyordu, benimle evlenmek istiyordu. "Asla olmaz" dediğimde kırdığım kalplerin sayısını bile bilmiyorum. Bunun kurbanı olmak hiç iyi hissettirmiyordu. Neden sahip olamayacağım tek kıza aşık olmak zorundaydım ki?

Ne ters gitti? Bir şeyi mi kaçırdım? Birlikte geçirdiğimiz zaman çok güzeldi. Her öpüştüğümüzde dudaklarım özlemle yanıyordu. Her elimle beline dokunduğumda, birbirimize ait olduğumuzu hissediyordum. Onunla aramızda çoğu insanın asla deneyimleyemeyeceği bir bağ vardı. Birbirimizin yanında rahattık, birbirimizi güldürüyorduk ve birbirimize güveniyorduk.

Peki neden Nathan'ı istiyordu?

O, onu umursamayan bir pislikti. O, fethetmesi gereken birçok kadından sadece biriydi. Onun için her şey tamamen seks ve anlık tatmin meselesiydi.

Kızları kovmaktan ve yanaklarından süzülen gözyaşlarını izlemekten zevk alıyordu. Ben öyle değildim. Mümkünse kimseyi incitmekten her zaman kaçınırdım. Kadınlara ne istediğimi baştan söylerdim. Bunu kabul etmek onların kararıydı. Ama Nathan tam bir canavardı.

Meadow'u ve aramızda olanları düşündükçe daha da sinirleniyordum. Beni kullandı ve incitti. Birlikte yatakta yatarken, kız kardeşim yüzünden incinmiş ve savunmasızdım. Meadow'dan sarılmak şeklinde teselli istiyordum. Ama o bir adım daha ileri gitti ve benden faydalandı. Benimle yattı ve ben bunun bir anlam ifade ettiğini düşündüm.

Bunu bana nasıl yapabilirdi? Ona karşı kusursuz olmaktan başka bir şey olmamıştım. Bunu her düşündüğümde ellerim yumruk oluyordu ve öfke dalgalar halinde içimi yakıyordu. Tenim terlemeye başladı. O kadar öfkeliydim ki ne yapacağımı bilemiyordum. Eğer Nathan'ı istiyorsa, sorun yoktu. Ama Nathan onu milyon parçaya ayırırdı.

Ve ben orada olup onu tekrar bir araya getiremezdim.

“GERGİN GÖRÜNÜYORSUN...” SARAH, KOLTUKTA OTURDUĞU YERDEN beni izliyordu.

“Uzun bir hafta oldu.” Şöminedeki ateşin dansını izledim. Rehabilitasyon merkezi sessizdi. Uzaktan tenis kortlarından raketlerin topa çarpma sesini duyabiliyordum. Okyanustan gelen dalgalar kıyıya çarpıyordu. Ateş odunları yalıyor ve çıtırdıyordu.

“Meadow nerede?”

Onun hakkında konuşmaktan hoşlanmıyordum. "Onu artık görmeyeceksin."

Gözlerinde endişe belirdi. "Ne yaptı o?"

“Hiçbir şey. Sadece onu artık görmek istemiyorum.” Gözlerimi ateşe diktim. Ablamın yüzündeki acıyı görmek bana hiçbir şekilde iyi gelmeyecekti.

"Ne oldu?" diye sordu sessizce.

"Hiç bir şey."

“Eğer sorunlarınız varsa, konuşun. Onu kendinizden uzaklaştırmayın.”

“Onu itmedim,” dedim alaycı bir kahkahayla. “O soğuk kadın kalbimi kırdı.” Bu sözleri yüksek sesle söylemek kendimi daha da kötü hissetmeme neden oldu. Bir şekilde bunu gerçek ve içsel bir şey haline getirdi. Geri dönüş yoktu. Meadow beni değil Nathan'ı tercih ediyordu ve ben sadece kısa süreli bir ilişkiydim. Onun için hiçbir şey ifade etmemiştim. Birlikte geçirdiğimiz tüm o zaman önemsizdi.

“Ne yaptı o?”

Ablamla hiçbir zaman çok yakın değildik. Ona ya da başka kimseye içimi dökmedim. Beni gerçekten anlayan tek kişiler arkadaşlarımdı, ama bu da beni çok uzun zamandır tanıdıkları içindi. Aklımdakileri her zaman söylemezdim. Onlar sadece anlıyorlardı. “Benimle yattı ama bu onun için hiçbir şey ifade etmedi. Beni sadece arkadaş olarak görüyor. Ve başka birini tercih ediyor.” Bunun doğru olduğunu zaten biliyordum ama bunu sesli söylemek canımı acıttı.

Sarah bana hiçbir duygu belirtisi göstermeden baktı.

“O sadece bir hataydı, bir pişmanlıktı.” Parmaklarım kolçak kumaşına dokundu. Ellerimi meşgul edecek bir şeydi bu.

"Onunla bu konuda konuştunuz mu?"

"Başka bir adamla çıkmak istediğini söyledi. Söylenmesi gereken tek şey buydu."

"Seni aramadı mı?"

Omuz silktim. "Telefonum kapalı."

"Daireye geldi mi?"

Tekrar omuz silktim. "Orada pek bulunmadım. Ofiste vakit geçirip meşgul oldum."

Sarah ellerini kucağına koydu. "Bence ondan kaçınıyorsun çünkü biliyorsun ki peşinden gelecek ve özür dileyecek. Ve biliyorsun ki özrünü kabul edeceksin."

"Hayır, değilim. Yaptığı şey yanlıştı."

"Sanırım aranızda olup bitenler hakkında farklı bir bakış açısına sahipti."

"Senin fikrini sormadım, Sarah." Sesim soğuktu.

Yaralanmış gibi arkasını döndü. Ama sonra tekrar bana baktı, sanki cesaretini toplamış gibiydi. "Sana başka bir adam bulmasına yardım etmen için para ödüyordu. Belki de bu yüzden niyetinin açık olduğunu düşünüyordu."

"Öyleyse neden sağdan soldan benimle öpüşüyordu?" diye çıkıştım.

"Bir kızla birlikte olurken diğerini takip etmedin mi hiç?" Konuşurken hiç tereddüt etmedi. "O da aynısını yapamaz mı? Çünkü o bir kız?"

Bu konuşmanın gidişatını hiç beğenmedim. "Ona karşı hislerim çok açık belliydi. Ve o beni kullandı..."

"Belki de bu onun için açık değildi."

“Bu konuşmadan bıktım.” Sanki kıracaktım gibi elimi kolaklara sıkıca kenetledim.

Sarah bana baktı.

"Tenis oynamayı öğrendin mi?" Sesim kısık çıktı.

“Artık Meadow hakkında konuşmamıza gerek yok,” dedi. “Ama başka bir şey hakkında konuşmak da istemiyorum.”

"Burada sessizce oturmak mı istiyorsun?" diye şaşkınlıkla sordum.

“Evet,” dedi. “Belki söylediklerimi düşünürsün.” Pencereden dışarı baktı ve uzaktaki denize gözlerini dikti.

Ve ona bakakaldım, az önce yaptığımız konuşmayı düşünüyor olmaktan nefret ediyordum.

ÖN KAPIMA YAKLAŞTIĞIMDA, MEADOW'U KAPININ ÖNÜNDE GÖRÜNCE durdum. Kaçmak istedim ama çok geçti. Beni çoktan görmüştü ve bana aylardır görmemiş gibi bakıyordu.

"Günlerdir sana ulaşmaya çalışıyorum."

Onu kenara ittim ve kapıyı açtım. "Meşguldüm." Sadece ona bakmak bile beni sinirlendiriyordu. Ve hâlâ onu istiyor olmam, onu görünce penisimin sertleşmesi beni daha da sinirlendiriyordu. Onun parmağının ucunda olmaktan nefret ediyordum. Çok acınasıydım.

Peşimden içeri girdi. "River, benimle konuş."

"Ne yaptığımı sanıyorsun?" diye tısladım. Cüzdanımı ve anahtarlarımı tezgâhın üzerine fırlattım, sırtımı ona döndüm.

“River.” Sesinde bir yalvarış vardı. “Neler oluyor? Sana Nathan'dan bahsediyorum, sonra da öfkeyle çıkıp gidiyorsun.”

Gerçekten hiçbir fikri yok muydu? Gözlerimdeki şaşkınlıkla ona döndüm. "Dünyanın en cahil insanı mısın? Yoksa etrafındaki her şeye kör müsün? Bu kadar bencil misin?"

Gözleri sinirle kısıldı ama bana hiç ters davranmadı.

"Beni kullandın, Meadow. Senin için bir anlam ifade ettiğimi sanıyordum ama sadece bir seks objesiymişim."

"Seni kullanmadım."

“Siktir git.” Sesim birkaç oktav yükseldi. Artık öfkem kaynıyordu ve kendimi tutamıyordum. “Teselli için sana yöneldim. Ablamın böyle görünmesinin, yaşlı bir kadın gibi kırılgan halini görmenin kolay olduğunu mu sanıyorsun? Sonra yatağımdayız ve sen benimle yatmak için hamle yapıyorsun. Bütün bunları sen başlattın, ben değil. Sadece eğer beni bu şekilde istiyorsan bunun bir anlam ifade ettiğini varsaydım. Ama sen hala Nathan'la birlikte olmak istiyorsun.” Öfkeyle başımı salladım. “Bu tam bir tokat.”

"Bana, seni ne zaman istersem o zaman beni istediğini söylemiştin."

“Ne dediğimi çok iyi biliyorum.” Gözlerim onun gözlerine dikildi. “Bütün vaktini benimle geçiriyorsun, her şeyi anlatıyorsun ve sonra benimle yatıyorsun. Ben de bunun gerçekten bir anlam ifade ettiğini varsaydım. İstedğin adam olduğumu varsaydım. Neden olmasın ki? Nathan’ın yanında kendin bile olamıyorsun. Bir midye gibi kapanıyorsun ve ağzını nasıl kapatacağını bilmiyormuş gibi saçmalıyorsun. Onunla asla pasta yeme yarışmasına giremezsin çünkü onunla rahatlamak için çok utanırsın. Adam seni bir hayır etkinliğinde terk etti çünkü birlikte olmak istediği bir kadın buldu. Adam seni, fahişe gibi giyinmeye ve koluna yakışıklı bir adam

takmaya başlayana kadar fark etmedi. Meadow, ben seni tüm bunlardan önce fark ettim. Ve olduğun kişiyi seviyorum. Ama asıl mağdur olan benim.”

Bana bakarken nefes nefese kaldı. Ama ağzından tek bir kelime çıkmadı.

“Ne duyduğumu biliyorum,” diye devam ettim. “Senin hakkında ne söylediğini biliyorum. Seni sadece akşam yemeğine davet ediyor ki bacaklarının arasına girebilsin. Sen sadece birçok kişiden birisin, Meadow. Benim için sen tek kişiydin. Ve hala onu mu istiyorsun?”

Gözleri nemlenmeye başladı.

Bu da beni daha da öfkeliendirdi. "Pekala. Onunla birlikte olmak istiyorsan, buyur. Ama umarım o da seni benim yaptığım gibi paramparça eder. Umarım vücudundaki her kemiği, kası ve bağ dokusunu kırar. Umarım bu acıyı milyon kat daha şiddetli hissedersin." Söylemesi soğuk ve acımasız bir şeydi ama mantıklı düşünemeyecek kadar öfkeliydim.

“Böyle hissettiğini bilmiyordum...”

“Bütün o zamanı seninle daha iyi yapacak bir şeyim olmadığı için mi geçirdiğimi sanıyorsun?” Ne kadar aptaldı o? “Sana karşı bir şeyler hissetmeseydim bütün bunları bedava yapacağımı mı sanıyorsun? Müşterilerimi öpmem ama seni öpüyorum çünkü kendimi kontrol edemiyorum. Meadow, her yere kırmızı bayraklar astım. Eminim sana nasıl baktığımı görmüşsündür. Eminim aramızdaki bağı hissetmişsindir. Bunu hisseden tek kişi ben değilim.”

“Farkında değildim...” Bir an sesi kesildi. “Sana başka bir adam bulman için para ödüyordum. Sadece onu istediğimi bildiğini ve bunun değişmediğini varsaydım. Sana yanlış izlenim verdiysem özür dilerim ama amaç hiç değişmedi.”

Bu en çok canımı acıttı. "Öyleyse neden beni öptün?"

"Beğendim..."

"Uyanık olduğun her saati benimle mi geçirdin?"

"Seninle vakit geçirmekten keyif alıyorum..."

"Benimle yattın mı?"

"Sana karşı bir çekim duyuyorum ve seni önemsiyorum..."

Başımı salladım. "Aptalca bir nedenden dolayı senin de benim gibi hissettiğini ama bunu fark etmediğini varsaydım. Bir süre sonra bunun kafana bir tuğla gibi düşeceğini düşündüm. Benim senin için doğru adam olduğumu nasıl anlamıyorsun? Sahip olduğumuz şeyin özel olduğunu nasıl anlamıyorsun? Nathan'ın peşinden koşmaya değer olduğunu nasıl düşünebilirsin? Ben buradayım ve en başından beri buradayım. Güzel olduğunu düşünmem için yüzünü makyajla kapatmana gerek yok. Dikkatimi çekmek için fahişe gibi giyinmene gerek yok. Beni dinlemen için bir şey söylemene gerek yok." Hayal kırıklığı içimi kapladı. "Ama sorun değil, Meadow. Git Nathan'la birlikte ol ve bunun ne kadar süreceğini gör. Ama sana söz verdiğim gibi kalbini kırdığında bana ağlayarak gelme." Artık ona bakmak istemiyordum. Duygusal veya üzgün olduğunda gözleri daha parlak bir yeşil tonundaydı. Kendini küçük hissetmiş gibi kollarını göğsünde kavuşturdu. Onu teselli etmek istedim ama bu duygu hızla geçti ve sadece boynunu kırmak istedim. Artık ona bakamıyordum ve bir daha asla bakmak istemiyordum. "Dairemden çık. Ve bir daha beni rahatsız etme."

ÇAYIR

Uzun zamandır kendimi bu kadar kötü hissetmemiştim.

Nathan beni yardım etkinliğinde terk ettiğinde kendimi küçük, güçsüz ve acınası hissettim. Acı her yandan beni ezdi ve umutsuzluğa kapıldım. Gözyaşlarım sel gibi aktı ve cildimi asit gibi yaktı.

Ama bu, bunun yanında hiçbir şeydi.

Bunun geleceğini nasıl tahmin edemedim? River'ın gerçekte ne hissettiğini nasıl anlayamadım? Bunun onun için daha büyük bir anlam ifade ettiğini bilseydim asla onunla birlikte olmazdım. River en yakın arkadaşlarımdan biriydi ve her şeyimi ona anlatırdım. Onu önemsiyordum. Onu asla bilerek incitmezdim.

Onun hayatımda olmaması dayanılmazdı. Beni görmezden geldiği ve yeryüzünden kaybolduğu o birkaç günü hazmetmek çok zordu. Onu her yerde aradım ama hiçbir yerde bulamadım. Böyle bir kopuş, bir kenara atılmak, acı vericiydi.

Aklımdan başka hiçbir şey geçmiyordu. Günün her anında ne yaptığını merak ediyordum. Hâlâ benden nefret mi ediyordu? Yoksa her geçen gün

benden daha mı çok nefret ediyordu?

Uykuya dalmakta zorlanıyordum. Çoğu zaman yatakta yatıp onun yanımda olmasını diliyordum. Vücudunun benimkini sarıp beni ısıtmasını özlüyordum. Çarşaflarımdaki kokusunu özlüyordum. Onunla birlikte kanepede uzanıp televizyon izlemeyi özlüyordum.

Her şeyi kaçırdım.

Böylesine büyük bir hata yapmasaydım, hâlâ ona sahip olur muydum? Hâlâ hayatımda olur muydu? Yoksa bu her iki şekilde de kaçınılmaz bir sonuç muydu?

İlişkimizi geriye dönüp düşündüğümde, işaretleri nasıl görmediğime şaşırdım. Onun sadece flört etmeyi ve eğlenmeyi seven, kendini beğenmiş bir çapkın olduğunu varsaymışım. Bana sayısız ilişki yaşadığını söylemişti. Ama aynı zamanda evlenmek istediğini de belirtmişti. Beni kastettiğini anlamamışım.

Keşke bana önceden bir şey söyleseydi. Konuya daha duyarlı olurdum. Ve kesinlikle onunla tutkulu bir cinsel ilişkiye girmezdim. Kesinlikle şimdiye kadar yaşadığım en iyi sevgiliydi. Böylesine güzel ve tatmin edici bir şey için pişman değilim.

Onu arayıp özür dilemek istedim ama zaten daha önce özür dilemişim. Hem ne başarmayı bekliyordum ki? River benden bir daha haber almak istemiyordu ve en azından isteğine saygı duymalıyım. Onunla konuşmaya çalışmak durumu daha da kötüleştirecekti.

Ama onu çok özledim.

Ne zaman bir şey bana onu hatırlatsa, onu arayıp anlatmak istiyordum. Ama sonra bunun mümkün olmadığını fark ettim. Bir pastanenin vitrininde bir pasta gördüğümde, onu ve aramızda geçen o yemek kavgasını

düşünüyordum. Uyuduğum her an onu rüyalarımnda görüyordum ve çoğu zaman cinsel rüyalardı bunlar. Vücudu benimkine sıkıca sarılmıştı ve beni istediğim gibi tatmin ediyordu. Ona sıkıca sarılıp beni asla terk etmemesini istiyordum. Onsuz olmak işkence gibiydi.

Kendimin bir parçasını kaybetmiş gibi hissettim.

Masamda oturmuş, bilgisayar ekranına boş boş bakıyordum ki Nathan yanıma geldi.

"Her şey yolunda mı, Meadow?" diye sordu.

Artık hiçbir şey yapacak enerjim kalmadığı için yavaşça ona döndüm. "Sadece yorgunum."

"Emin misin?" diye sordu. "Son zamanlarda keyifsiz gibi görünüyorsun?"

Omuz silktim. "En iyi haftam değildi."

"Bu konuda konuşmak ister misin?"

Hayır, aslında değil. Sadece ağlamak istedim. "Hayır, sorun değil." Ekranıma geri döndüm ki uzaktaki nem birikimini görmesin.

"Bu akşamki planımız hâlâ geçerli mi?"

Neyden bahsediyordu? "Bu gece ne var?"

"Randevumuz..." Bana bakarken ellerini ceplerine koydu.

"Ah evet." Tamamen unutmuşum. "Evet, tabii."

"Seni saat yedide alacağım."

"Tamam aşkım."

Sonunda ofisine geri döndü.

Nathan'la anlaştığım randevuyu tamamen unutmuştum. Aklımda sadece River ve onu ne kadar incittiğim vardı. Sürekli aklımdaydı. Her şeyi düzeltmek, verdiğim zararı onarmak istiyordum.

Peki kırık bir kalbi nasıl onarırsınız?

NATHAN BENİ 5. VE 18. CADDELERİN KESIŞİMİNDEKİ ŞIK BİR BİFTEK restoranına götürdü. Siyah bir elbise, topuklu ayakkabılar ve altın bir kolye takmışım. Saçlarım hafifçe kıvrılmıştı. Dış görünüşüme çok fazla özen göstermemiştim. Eskisi kadar enerjim yoktu. Düşüncelerim sürekli River'a ve uzak anılara kayıyordu.

Nathan masanın karşısından bana baktı. Menü elindeydi ama ona bakmıyordu. "İyi olduğundan emin misin?"

Çok kötü bir arkadaşlık ediyordum. "Özür dilerim. Bir an aklım başka yerlere daldı..."

"Peki nereye doğru sürüklendi?"

"Şey... boş ver." Menüü elime aldım. "Önerileriniz var mı?" Zor bir dönemden geçiyor olmam Nathan'a kaba davranmamalıydı. Bu onun sorunu değildi.

Masaya doğru eğildi ve menüü tekrar yüzeye doğru itti. "Benimle konuş."

Hikayeme sadık kalarak bunu nasıl açıkladım acaba? "River ve ben... ayrıldık." Sanırım bunu ifade etmenin en iyi yolu buydu.

"Özür dilerim." Hiç de üzgün görünmüyordu.

"Tartışmaya başladık ve konuşmayı kestik."

"Bu kavganın sebebi neydi?" diye sordu.

Aramızdaki anlaşmazlığın kaynağının o olduğunu söylemek istemedim. Bu çok garip olurdu. "Pek ortak noktamız yoktu, bu yüzden aptalca şeyler yüzünden kavga ettik. Sonunda ilişkimizi bitirdik..."

"Şey, zaten hiçbir zaman ciddi bir ilişkiniz olmadı, yani aslında ayrılmadınız, değil mi?"

"Sanırım öyle." Hiçbir zaman bir şey olmamıştık ama her şeyimi kaybetmiş gibi hissettim.

"Bence bu en iyisi," dedi. "Sen bundan daha iyisini hak ediyorsun."

"Onun sorunu neydi?"

Omuz silkti. "Size uygun değildi." Menüü tekrar eline aldı. "Ve bonfileyi tavsiye ederim."

Nathan'ın benim duygularımı hiç umursamadığı izlenimini edindim. Soğuk ve kayıtsızdı. Ondan ne yapmasını veya söylemesini beklediğimden emin değildim ama sesinde hiçbir duygu veya şefkat yoktu. Duyduğum tek şey hiçlikti.

Nathan sofistike ve rafine bir insandı. Şaraba ve pahalı olan her şeye düşküdü. Sanatı ve lezzetli yemekleri takdir ederdi. Ama garip bir şekilde sessiz ve gizemliydi. Ne düşündüğünü asla anlayamazdım. River ise tam zıttıydı. Hobileri arasında basketbol, bira içmek, spor, video oyunları ve yemek pişirmek vardı. Birbirlerinden daha farklı olamazlardı.

Neden karşılaştırma yaptığımı tam olarak bilmiyordum.

"Sanırım ben de bonfile sipariş edeceğim," dedi menüsünü benimkinin üzerine koyarken.

Aklım yine başka yerlere daldığı için ne hakkında konuştuğumuzu unuttum.

Garson masamıza geldi ve Nathan ikimiz için de sipariş verdi. Garson gittikten sonra Nathan bana uzun uzun baktı.

Ona baktım ve söyleyecek hiçbir şey bulamadım. River'ın sözleri aklıma geldi ve haklı olduğunu fark ettim. Nathan'ın yanında asla kendim olamıyordum. Rahat edemiyordum. Ağzımı sıkıca kapatıyordum ve konuştuğum zamanlarda da sinirli bir şekilde geveleyip duruyordum. Ama River'ın yanında aptal, salak ve garip olabiliyordum. River'ın umurunda bile değildi. Hatta beni daha çok seviyordu.

“Yeni bir tablo aldım,” dedi Nathan. “Şimdi de oturma odama astım.”

“Ah.” Buna ne diyecektim ki? “Neye benziyor?”

“Bir çiftlik evi ama her şey canlı renklerde. Çok zekice tasarlanmış.”

Sanırım onun sözüne inanmak zorundaydım. Sanatı takdir etmediğimden değil, gerçekten anlamadığımdan. Ve sanatseverler gösterişçi ve aristokrat gibi görünüyordu. Ben daha çok yemeğim yere düşse bile yiyen bir kız tipiydim. Kendimi şık veya zarif biri olarak görmüyordum. Duygularımı açıkça belli ederdim ve önce düşünmeden konuşurdum. Bazen IKEA'dan bir resim alıp bir sanat galerisine koysam, biri fark eder miydi diye merak ederdim. Nathan fark eder miydi? "Aldığınız için tebrikler."

"Teşekkür ederim," dedi. "Satın alımlardan bahsetmişken, yeni bir araba aldım."

“Öyle mi? Ne tür?”

“Ferrari.”

"Güzel." Hep bu kadar sıkıcı mıydı? Yoksa ben mi şimdi fark ettim?

"Çok güzel," diye devam etti. "Kömür gibi."

Renginin ne olduğunu sormadım. Nathan sahip olduğu eşyalardan çok bahsederdi. İlk kez akşam yemeğine çıktığımızda beni kendi sahibi olduğu bir restorana götürmüştü. Şimdi acaba beni oraya sadece "ben aldım" diyebilmek için mi götürdü diye merak ediyorum. Bu beni rahatsız etti.

"Sende ne haber?" diye sordu.

"Aslında hiçbir şey yok." Sadece River yüzünden depresyondaydım. Hayatımın diğer tüm yönleri arka plana atıldı.

Gözleri önce göğsüme kayd, sonra tekrar gözlerimin içine baktı. "Bu gece gerçekten çok güzel görünüyorsun."

Sözleri iltifat gibiydi ama öyle algılanmadı. Söylediklerinden tamamen farklı bir şey kastettiğini hissettim. Göğüslerime bakışındaki o pek de gizli olmayan tavır beni etkilemedi. Ve kesinlikle gurur duymadım. "Teşekkür ederim." Ama bunu içtenlikle söylememiştim.

Garson yemeğimizi getirdi ve ellerimizle ve ağızımızla yapacak bir şeyimiz olduğu için minnettar oldum. Onun karşısında oturmak çok gergin ve kaskatıydı. Sırtım tahta gibi dik, omuzlarım gerilmişti. River'la o salaş restoranda yemek yediğimi hatırlayınca çok rahatladım. Ama sorun onda mıydı yoksa restoranda mıydı?

Nathan yemeğinden birkaç lokma aldı. "Ne düşünüyorsun?"

"Güzel." Yemeğin tadını pek alamasam da yemeye devam ettim. Arka planda hafif klasik müzik çalıyordu ve yakındaki masalardaki insanlar yatırım yaptıkları farklı hisse senetleri hakkında konuşuyorlardı. Konuşmaları son derece sıkıcıydı.

Nathan'la geçirdiğim akşam da böyleydi.

Nathan, şirketle ilgili yapmak istediği tadilatlar ve işini yurt dışına genişletme niyeti hakkında konuşmaya başladı. Uzun uzun anlattı ve onu

dinlerken hiç sormadığımı fark ettim. Sıkıcı olmayan bir şeyden bahsetti mi? Güldü mü? Hiç çekiciliği var mıydı?

Onu neden sürekli River'la karşılaştırıyordum ki?

Yemek bittiğinde, Nathan sanki randevunun bir an önce bitmesini istiyormuş gibi, proaktif bir şekilde kredi kartını uzattı. Belki de o da benim kadar sıkılmıştı. Bu adama çok uzun zamandır aşkıttım ve şimdi o burada olduğuna göre, gerçekten umurumda değildi. İnanması güçtü.

Hesabı ödedikten sonra restorandan çıktık ve daireme doğru yürüdük. Biraz yürüyeceğimi tahmin ettiğim için normalden daha kısa topuklu ayakkabılar giymiştim. Hiç de sorun değildi. Şehirde araba kullanmak hiç de iyi bir seçenek değildi.

Nathan benimle yürürken kolunu belime doladı.

Dokunuş garip geldi. Rahatlık açısından biraz fazla güneydeydi. River her zaman elini sırtımın tam alt kısmına koyardı ve eli Nathan'ınkinden çok daha büyüktü. Bu boyut farkına alışkın değildim. Ve neden fark ettiğimden bile emin değildim.

Kapıma ulaştık ve ben de çantamdan anahtarlarımı çıkardım.

Nathan, içeri girmek için bir davet bekliyormuş gibi kapıma dik dik baktı.

Her zaman, sonunda bir randevuya çıktığımızda onu içeri davet edeceğimi varsaymışım. Ama şimdi istemiyordum. İçimden bir şey geçiyordu.

Nathan bana yaklaştı ve beni kapıya doğru itti. "Bu gece çok eğlendim."

Öyle mi? "Ben de..."

"Bunu tekrar yapmalıyız."

Tekrar yapmak isteyip istemediğimden emin değildim. Adamı yıllardır tanıyor olmama rağmen, konuşmalarımız son derece garip ve zorlama geliyordu. Dudaklarına baktım ve hiçbir şey söylemedim.

Nathan yaklaştı ve dudaklarını benimkine bastırdı.

Olanları görmediğim için tepki veremedim. Sadece dudaklarının benimkine değdiğini hissettim. Dudakları beklediğim gibi yumuşaktı. İnceydiler ama tam da istediğim gibi hareket ediyorlardı. Dudakları, ne yaptığını tam olarak biliyormuş gibi dudaklarımı okşuyordu.

Ama ben hiçbir şey hissetmedim.

Aslında esneme isteğime karşı koydum. Öpüşmemizin tutku ve şehvet dolu olmasını bekliyordum. Birbirimizden asla bıkmayacağımızı ve hayvanlar gibi birbirimizi besleyeceğimizi varsayıyordum.

Nathan'ı öpmek, uzaktan akrabamı öpmek gibiydi.

River'la birlikteyken her zaman çok ateşliydi. Vücudumu saran heyecanı kontrol edemediğim için ağzına sertçe nefes veriyordum. Onu her yerinden kavramak istediğim için ellerim her yere kayıyordu. Ve bacaklarımın arası her zaman ıslaktı.

Ama şimdi çölden bile daha kuruydum.

Öpüşmemizin ortasında, gerçek beni derinden etkiledi. Sanki bir trenin altında kalmış gibiydim. Çok hızlı ve ani oldu, tepki vermeme veya gerçeği sindirmeme hiç zaman tanımadı. Nathan istediğim adam değildi. İstedğim adamı zaten bulmuştum ve onu kaybettim.

Nehir.

River'ı çok sevdim.

Nathan'ı nazikçe iterek dudaklarımı serbest bıraktım.

Nathan bana sanki devam etmek istiyormuş gibi baktı. Belli ki bir tür sıcaklık hissediyordu. Onun için bu, bir kuzenini öpmek gibi değildi.

“Şey...” Ne demeye çalıştığımı bilmiyordum. Sözlerim boğazıma düğümlenmişti.

Nathan gözlerini dudaklarıma dikmiş, bana bakıyordu.

"Bıraktım."

Gözlerindeki tüm arzu buharlaştı. Kafası hızla karıştı. "Özür dilerim?"

“İstifa ediyorum,” diye tekrarladım. “Kendi alanımda çalışmam gerekiyor. Sekreteriniz olmak beni hiçbir yere götürmüyor.”

“Pekala...” Bunun nereden geldiğini açıkça anlamamıştı.

“Ve bu iş yürümeyecek. Ama akşam yemeği için teşekkür ederim.”

Nathan'ın yüzündeki şaşkın ifadeye bakılırsa, daha önce hiç reddedilmediği belliydi.

“İyi geceler.” İçeri girdim ve onu bir daha görmek istemediğim için kapıyı hızla arkamdan kapattım. Dairemde yalnız kaldığımda, çok daha önce bilmem gereken şeyi fark ettim. River istediğim adamdı. Bunu fark etmem neden bu kadar uzun sürdü? Nathan'a o kadar odaklanmışım ki, River'la olan ilişkimizi değerlendirmek için zaman ayırmamıştım. Ama şimdi ne istediğimi biliyordum.

Soru şuydu: Onu nasıl geri kazanacaktım?

DAİRESİNE GİTTİĞİMDE ORADA YOKTU. YA DA KAPIYI AÇMIYORDU. AMA içeriden tek bir ses bile duymadım, bu yüzden etrafta olmadığını varsaydım.

Onu nerede arayacağımı bilemedim. Her aradığımda, telefon bir kez çalıyor ve telesekretere düşüyordu. Adımı görür görmez aramalarımı görmezden geldiği açıktı. Sesli mesajlar bıraktım ama geri aramadığı için dinlemediğini varsaydım.

Kız kardeşini ziyaret ediyor olma ihtimali vardı, ama bunu pek olası bulmadım. Sarah'nın bir programı olduğu için sürekli orada olamazdı, çünkü Sarah her zaman meşguldü.

Arkadaşlarının kim olduğunu biliyordum ama numaralarına veya adreslerine sahip değildim. Tek yapabileceğim, bir sapık gibi dairesinin önünde pusu kurup gelip gitmesini beklemektir. Ama bu da beni büyük bir sapık yaptı.

Seçeneklerimi gözden geçirmeye devam ettim, ta ki yapabileceğim tek bir şey olduğunu fark edene kadar. Çok uçuk bir fikirdi ve muhtemelen hiçbir yere varmayacaktı ama denemeye değerdi. Beautiful Entourage'a gitmeye karar verdim.

İÇERİ GİRDİĞİMDE YUKARIDAKİ ZİL ÇALDI. DANIELLE MASASINDA oturuyordu ve omzunun üzerinden bana baktı. Sonra konuştuğu adama döndü. Daha yakından baktığımda, River'ın arkadaşı Jett'i tanıdım.

Danielle'e dönük halde elinde sarı bir dosya tutuyordu. Sonra başını kaldırıp bana kısa bir bakış attı, ardından tekrar aşağı baktı. Ama sonra bir an duraksadı, beni açıkça tanımıştı.

Bana bakmayı bırakmayınca Danielle tekrar bana döndü. Bakışı hiç de dostça değildi. "Bir şeye mi ihtiyacın var?" Sesi sinir ve küçümseme doluydu.

İçeriye sessizce girdim ve sırtımı dik tuttum. Danielle'e sinmek beni hiçbir yere götürmezdi. O bir ayı gibiydi. Ona karşı koymalıydım, yoksa üzerime saldırırdı. "Merhaba, nasılsın?"

Bana "Sence ne?" der gibi bir bakış attı.

River olan biten her şeyi onlara açıkça anlattı ve onun anlattığı hikaye beni hiç de iyi göstermedi.

Jett'e döndüm. "Merhaba."

"Merhaba." Danielle kadar üşümüyordu ama sıcak da değildi.

"Konuşabileceğimizi umuyordum..."

"Ne hakkında?" diye sordu. "Çalışıyorum."

Masada bir kadeh viskiyle sandalyede oturuyordu. Bu bana hiç iş gibi gelmedi. "River'la gerçekten konuşmam gerekiyor. Onu hiçbir yerde bulamıyorum ve telefonlarıma da cevap vermiyor."

"Belki de ima edilenleri anlamalısın," diye tersledi Danielle.

Jett bana karşı kibar davrandı ve bunun sadece River'ın beni önemseydiğini bildiği için olduğunu hissettim. "River şu anda mutlu değil. Yaşanan her şey için kendini kötü hissettiğini biliyorum ama bırak gitsin. Ondan özür dilemek hiçbir şeyi düzeltmeyecek. Yapabileceğin en iyi şey onu rahat bırakmak."

"Onun özür dilemesini beklemiyorum. Ben zaten özür diledim."

Jett bana güvenmiyormuş gibi bakmaya devam etti. "Öyleyse neden onunla konuşmak istiyorsun?"

"Çünkü ona aşığım." Bunu Jett ve Danielle'e söylemek istemedim. Bunu sadece benden, River'dan duymasını istedim. Ama bu lüksüm yoktu. Tüm

kartlarımı masaya koydum.

Jett hafifçe irkildi ve klasör üzerindeki tutuşunu gevşetti.

Danielle şaşırmış görünüyordu.

“Lütfen bana onu nerede bulabileceğimi söyleyin,” dedim. “Bunu ona bizzat söylemek istiyorum. Bir hata yaptım ve onu çok incittiğimi biliyorum. Ama eğer bana bir şans daha vermeye razıysa, ona bir şans daha vermek istiyorum.”

Jett iç çekti ve Danielle ile sessizce bakıştı.

Danielle soğuk bir şekilde, "Fırsatını kaçırdı," dedi. "Kimse benim çocuklarıma bulaşp da cezasız kalamaz."

Yalnız olduğumu biliyordum.

Jett iç çekti. "Seni onun yanına götüreceğim."

"Gerçekten mi?" diye patladım. Bana sırtını döneceğini bekliyordum. River onun en iyi arkadaşıydı, bu yüzden bana herhangi bir sempati göstereceğini beklemiyordum.

"Bu gerçek, değil mi?" diye sordu.

"Ne demek istiyorsun?"

“Onu gerçekten seviyor musun? Ciddi bir ilişki mi istiyorsun? Eğer istemiyorsan, ben bunu yapmayacağım. O, evlenip çocuk sahibi olmak istiyor. Eğer bu senin için bir seçenek bile değilse, onun zamanını boşa harcama.”

Evlilik ve çocuk sahibi olmayı hiç düşünmemiştim ama River'la birlikte bu o kadar da kötü bir fikir gibi gelmedi. "O beni istediği sürece ben de onu istiyorum."

İçini çekti ve ayağa kalktı. "O zaman sana yardım edeceğim. Ama gerçekten çok kızgın. Hemen seni affetmesini bekleme. Çünkü gerçekten affedeceğini sanmıyorum."

"Savaşmaya hazırım."

"Tamam," dedi. "Benimle gel."

DAİRESİNE GİRDİĞİMİZDE OPHELIA'YI KANEPEDEN OTURURKEN GÖRDÜK. Kitabından başını kaldırdı. "Merhaba, canım."

"Hey, tatlım." Eğilip onu öptü. Öpüşme kısa değildi. Duygusal ve masum olmayan bir öpüştü. Geri çekildiğinde Ophelia beni fark etti.

Gözlerindeki şaşkınlığa bakılırsa, beni hemen tanımadı. Ama sonra beni nasıl tanıdığını hatırlayınca gözleri kısıldı. Ardından gözlerine tiksinti yerleşti. "Burada ne işi var?"

"River onunla konuşmaya geliyor. Hadi gidip kahve içelim ya da başka bir şey yapalım," dedi Jett.

"Neden bizim dairede konuşuyorlar?" diye sordu.

"Bunu sonra açıklayacağım," dedi. "Hadi gidelim."

"Yani mobilyalarımızın üzerine vidalar sıkabilirler mi?" diye sordu.

"Sanki ben River'a sayısız kez aynısını yapmadım—" Gözlerindeki öfkeli ifadeyi görünce durdu. "Hadi gidelim artık..."

Tartışmaya devam etmedi. Kitabını bir kenara fırlattı, sonra çantasını kaptı. Yürüyüşünden ve saçlarını omzunun üzerinden savuruşundan, olayların gidişatından memnun olmadığı anlaşılıyordu.

Jett onun elini tuttu ve onunla birlikte dışarı çıktı. Sonra bana döndü. "İyi şanslar."

"Teşekkürler..."

Kapıyı arkasından kapatıp beni dairelerinde yalnız bıraktı. Ophelia'nın kitabı hâlâ kanepedeydi ve arka pencere açıktı, doğal ışık daireye doluyordu. İkisinin de eşyalarından bir karışım vardı. Sehpanın üzerinde pembe çiçeklerle dolu bir vazoduruyordu ama aynı zamanda bir yığın spor dergisi de vardı. Ophelia'nın onun kişisel alanına girdiği açıktı, ama Jett'in de bunu istediği belliydi.

Kanepede oturup bekledim, River'ın yakında geleceğini biliyordum. Yaptıklarımın aldatıcı olduğunu biliyordum ve bunun onunla Jett arasında bir gerginliğe yol açmamasını umuyordum. En son istediğim şey bir dostluğu zedelemektir.

Dakikalar geçti ama o hiç görünmedi. Bir dergiye göz atarak vakit geçirdim. Çok büyük bir spor hayranı değildim ama hiç yoktan iyidir. Sonra kapı kolu sallanıp döndü ve kapı açıldı.

"Blue Moon aldım," dedi River, kapıyı çalmadan içeri girerken. Sanki mekanın sahibiymiş gibi içeri girdi ve beni Ophelia sandı herhalde çünkü doğrudan bana bakmadı. İkimiz de yeşil gözlü esmerdik. Birayı masaya koydu. "Jett nerede?"

Derin bir nefes aldım ve ayağa kalktım. "O dışarıda."

River sesimi tanıdığı anda irkildi. Sonra bana döndü ve önceki neşeli tavrı kayboldu. Yüz ifadesi temkinli ve güvensizdi. Gözlerinde sıcaklık yoktu, sadece buz vardı. "Bu da neyin nesi?"

"Konuşmak istedim. Telefonlarıma cevap vermiyordun ve hiç evde olmuyordun..."

“Çünkü seninle konuşmak istemiyorum. Bunu düşündün mü?” Sesi her zamankinden daha zehirliydi. Son konuştuğumuzda da kızgındı. Ama nedense daha da öfkeliydi. Sanki benden nefret ediyordu.

"Şey, sizinle konuşmak istiyorum. Ve size söylemek istediğim bir şey var."

"HAYIR."

"HAYIR?"

"Arkadaş olmak istemiyorum," diye çıkıştı. "Seni bir daha görmek istemiyorum. Seninle kesinlikle hiçbir ilgim olsun istemiyorum. Özürlerin benim için hiçbir şey ifade etmiyor. Ama eğer bu sayede beni rahat bırakacaksan, özürlerini kabul ederim."

"Özür dilemek için burada değilim."

"Güzel," dedi. "Çünkü senin konuşmanı duymak, tahtaya sürtünen tırnaklar gibi."

Hakaretlerini görmezden geldim ve duygusallaşmamaya çalıştım. "Sence Jett, söyleyecek önemli bir şeyim olmasaydı bunu ayarlar mıydı?"

"Jett umutsuz bir romantik," dedi. "Kadın hayatına girdiğinden beri böyle."

"O senin iyi bir arkadaşın ve belli ki benimle konuşman gerektiğini düşünüyor."

"Tam bir aptal," dedi karanlık bir ses tonuyla.

"Sessiz ol ve beni dinle."

Bir bira kaptı ve kapağını çevirerek açtı. "Çok tatlı dillisin..." Sesi alaycıydı. Birasından uzun bir yudum aldı ve bana bakmaya devam etti.

“Nathan’la dışarı çıktım.”

"Cam ayakkabın onda mıydı?" Bir yudum daha aldı.

Sözü duymazdan geldim. "Yemek sırasında son derece sıkıcıydı. Söylediklerinin hiçbirisi ilgi çekici değildi ve ilgilendiği tek konular sermaye, zenginlik ve arabalar gibi görünüyordu."

"Gerçekten mi?"

"Onun yanında asla kendim olamayacağımı fark ettim. Beni korkutuyor çünkü kendisini herkesten, hatta benden bile üstün gördüğünü biliyorum. Görünüşümü övdüğünde yüzüme değil, göğsüme bakıyor. Ve ben bambaşka bir insan olana kadar benim varlığımı bile fark etmedi."

"Bu bana tanıdık geliyor..."

"Kötü şöhretli bir lokantada sana pasta fırlatmayı, kendini beğenmiş bir kaybedenle dışarı çıkmaktan daha çok tercih edeceğimi fark ettim. Sahip olduğum şeyin, onunla sahip olabileceğimi sandığım şeyden çok daha iyi olduğunu anladım. Ve beni evime kadar bırakırken beni öptü."

Gözleri sinirden karardı.

"Ama sanki kuzenimi öpüyormuş gibi hissettim."

Bir yudum daha aldı ve omuzları biraz gevşedi.

"Hiçbir şey hissetmedim. Aklımdan sadece sen geçiyordu."

River elindeki içeceği tuttu ama tekrar dudaklarına götürmedi.

"Nathan'a bir daha görüşmeyeceğimi söyledim ve işimden ayrıldım."

Hâlâ tepki vermedi.

Ne düşündüğüne dair hiçbir fikrim yoktu. "Seninle bir şans daha yakalamayı gerçekten çok isterdim. Hata yaptığımı ve sandığım kişi bile olmayan bir adama takıntılı hale geldiğimi biliyorum. Tam önümde duran

muhteşem adamı fark etmeliydim. Ve... sana aşık oldum.” Boğazımdaki yumruyu yutarken gözlerim yanıyordu. Hala aynı ifadeyle bana bakıyordu.

River boş şişesini masaya koydu, sonra kollarını göğsünde kavuşturdu. Ayaklarının altındaki yere baktı.

Bir yanıt bekledim, bir şey söylemesini bekledim.

Sessizliğini korudu.

"Nehir?"

Bakışlarını bana çevirdi.

“Lütfen bana bir şans daha ver. Sahip olduğumuz şey gerçekten harika ve bunu hayatımın geri kalanında istiyorum. Pijama partileri yapmak ve video oyunları oynamak istiyorum. Her gece seninle uyumak istiyorum. Her hafta sonu seninle pasta yeme yarışması yapmak istiyorum. Seni istiyorum.”

River'ın yüzünde hâlâ temkinli bir ifade vardı.

Başka ne söyleyebilirdim ki? Onu tekrar bana güvenmesi için başka ne yapabilirdim?

"İstifa mı ettin?" Sesi kısık çıktı.

Kalbimde bir umut yeşerdi. "Evet."

"Artık orada çalışmayacak mısın?"

“Bana şans verseniz de vermeseniz de, kendi tasarım işimi kuracağım; web siteleri ve posterler yapacağım. Bu işten gerçek anlamda para kazanmam biraz zaman alabilir ama denemeye değer.”

"Bu, bir kendini beğenmişin sekreteri olmaktan çok daha iyi geliyor kulağa."

Kalbim hızla çarpmaya başladı. "Ama bir süre faturaları ödeyecek param olmayacak. Sizinle kalmayı umuyordum."

Dudaklarında hafif bir alaycı gülümseme belirdi. "Şimdiden iyilik mi istiyorsun?"

"Her gece pijama partisi yapabileceğimizi düşünmüştüm."

"Kulağa hoş geliyor."

"Öyle mi?" Sesim duygudan titredi. O ana kadar hislerimin tam boyutunu fark etmemiştim. Onu görmek, onu ne kadar özlediğimi hatırlattı. Gözlerindeki acı, onu ne kadar incittiğimi gösterdi. Ve kalbimdeki acı, onun beni ne kadar sevdiğini gösterdi.

Yavaşça bana yaklaştı. "Bana bir şey söylemediğiniz sürece bunu kabul edemem."

Kalbimdeki sevinç kayboldu. "Tamam..."

"Sana sıırıslıklam aşık oldum. Uzun zamandır doğru kızı arıyordum ve onları bir koli yumurtadan daha hızlı tükettim. Hayatıma girdin ve bana sevebileceğim, değer verebileceğim birini bulabileceğim umudunu verdin. Eğer doğru kişi değilsem ve şüphen varsa, uzaklaş. Çünkü seni tekrar kaybetmek istemem. Kesinlikle istemem."

Gözlerim yaşlarla doldu. "Senin aradığım kişisin."

Gözlerinde duygu belirdi ve elleri kalçalarımaya uzandı. "Sen benimsin, değil mi?"

"Ben her zaman senin oldum."

Beni sıkıca kucaklarken alnını alnıma dayadı. "O zaman ben de seninim."

"Yeniden başlayabiliriz?"

“Hayır. Kaldığımız yerden devam edelim.” Beni kucağına alıp bira paketinin yanındaki masaya oturttu.

“Belki de eve gidene kadar beklemeliyiz...”

“Jett benim evimde birçok kızla birlikte oldu. Anlayacaktır.”

"Yani, benimle yatmayacaksın, değil mi?"

Eliyle saçlarımı kavradı ve başımı hafifçe geriye doğru eğerek ona bakmamı sağladı. "Hayır, değilim. Ve daha önce hiç olmadı."

EPILOG

RIVER İÇERİ GİRDİ VE KAPIYI KAPATTI. "SEVGİLİM, EVE GELDİM."

"Sonunda!" Mutfak masasından kalkıp ona doğru koştum. Kollarımı boynuna doladım. "Neden bu kadar geç geldin?"

"Maç uzatmalara gitti." Bana aşağıdan bakarken sırıttı. "Ama eğer böyle bir karşılama alacaksam, daha sık geç kalacağım." Dudaklarımın kenarından öptü.

"Sanırım heyecanlıyım çünkü cinsel istek duyuyorum," dedim dürüstçe.

Gülümsemesi daha da genişledi. "Öyle mi? Bu konuda yardımcı olabilirim." Dudakları boynumu buldu ve birkaç öpücük kondurdu.

"Buna geçmeden önce..." diye başladım ve mutfak masasındaki bilgisayarımın başına geri döndüm.

Homurdandı. "Ne kadar da alaycı."

"Bir yayınevinde çok büyük bir iş buldum. Kitap kapağı tasarımcısı olacağım." Neredeyse ayak uçlarımda zıplıyordum.

"Ciddi misin?" Gözleri kocaman açılmıştı.

"Evet." Sonra sevinçten zıplamaya başladım. "Çok heyecanlıyım."

"Tebrikler canım." Kollarını belime doladı ve bana gülümsedi. "Seninle gurur duyuyorum. Sevdiğin şeyi yapmayı hak ediyorsun."

"Siz olmasaydınız bu gerçekleşmezdi. Burada yaşamama izin verdiğiniz için teşekkür ederim..."

"Bana verdiğin tüm seksle bunu hak ettin."

"Yine de çok güzeldi." Göğsüne sokulup ona sarıldım. "Ama artık tam zamanlı bir işim olduğuna göre sanırım gitme zamanım geldi..." Sesimde belirgin bir hüznün vardı, sanki başka hiçbir yerde olmak istemiyordum.

"Peki nereye?"

"Kendime ait bir daire tutacağım."

"Hım... bu iyi bir fikir. Ama benim daha iyi bir fikrim var."

"Öyle mi?" diye biraz fazla coşkulu bir şekilde sordum, sanki kalmamı istemesini umuyordum.

Gülümsedi. "Benimle kalıcı olarak yaşa."

İçimden neşe fışkırdı. "Öyle mi?"

"Evet. Sence senin gitmene izin verir miyim?"

"Sanırım değil..."

Alnımdan öptü. "Zaten burası tek kişi için çok büyük. Beni hizaya sokacak bir kadına ihtiyacım var."

"Ve bana yemek yapmanı istiyorum."

"Ve seni boşaltacağım," diye patladı. Dizüstü bilgisayarımı kapattı. "Şimdi, yatak odasında kutlayalım."

"Neyi kutluyoruz? Yeni işimi mi yoksa burada kalacak olmamı mı?"

"Hiçbiri," dedi. "Biz sadece kutlama yapıyoruz."

"BU PASTA YEME YARIŞMALARI DÜZENLİ HALE GELİRSE şişmanlayacağız." Küçük akşam yemeğimizi bitirdik ve pastaların gelmesini bekledik.

"Birbirimize fırlatmaya devam edersek olmaz." Yüzünde şeytani bir sırıtış vardı. Gözleri her zamankinden daha parlak parlıyordu. Yatakta olduğumuz süre boyunca parmaklarımı çok fazla karıştırdığım için saçları biraz dağınıktı. Tişörtü eskiydi ama yine de vücudunu güzel gösteriyordu.

"Buraya girişimiz yasaklanacak."

"Her zaman cömert bir bahşiş bırakırım."

Başımı salladım. "Şimdi her şey anlam kazanıyor."

River beni dikkatle izliyordu, sanki bir şey arıyordu.

"Ne?"

Gülümsemeye devam etti. "Eskiden adamları ve sahip olduklarını kıskanırdım. Ama şimdi onlar beni kıskanmalı."

Gözlerim yumuşadı.

"Hep istediğim şeye sahibim ve hiç bu kadar mutlu olmamıştım." Parmakları benimkine değdi, sonra ellerini masanın kendi tarafına çekti.

"Ben de çok mutluyum." River'ı işe almak hayatımda verdiğim en iyi karardı. Sıkıcı bir CEO ile yetinmek yerine, adeta Prens Charming'i bulduğumu fark ettim.

Garson turtaları getirdi. "Pekala, iyi şanslar."

Pastalara baktık, sonra birbirimize. River yavaşça elini kenara götürdü ve zamanlayıcıya vurdu.

İkimiz de yemeğimize daldık, ama River turtasını benim tabağıma tıktırdı.

"Sen tam bir hilebazsın."

Birkaç lokma aldıktan sonra pastanın tamamını yüzüme doğru itti. Krema parçaları kıyafetlerime ve saçlarıma bulaştı. Sınırı aşp gözlerimdeki her şeyi sildiğinde nefesim kesildi. Sonra ben de onun pastasını yüzüne fırlattım. Yanaklarına çarptığında belirgin bir şapırtı sesi çıkardı.

Pastayı elinden çekip yüzündeki yapışkan maddeyi sildi. "Bu bir pasta yeme yarışması mı yoksa sadece bir yemek savaşı mı?"

"Sen söyle." Bir avuç alıp ona fırlattım.

"İşte bu kadar, velet." Oturduğu yerden kalkıp benim masama geldi. "Seni iyi bir şekilde cezalandıracağım."

"Bu artık sınırları aşmak demek!" diyerek ona daha fazla şey fırlattım.

River masanın yanındaki yere oturdu ve tek dizinin üzerine çöktü. Sonra cebinden bir kutu çıkardı ve hızla açtı. "Hayatımın geri kalanında yüzüne pasta fırlatmak istiyorum. Benimle evlen."

Tam yüzüne daha fazla yemek fırlatmak üzereydim ki elim durdu ve her şey kucağıma düştü, ben de nefesimi tuttum. "Aman Tanrım..."

Yüzü krema ile kaplı olsa da, yüzündeki alaycı gülümsemeyi seçebiliyordum. "Evet diyecek misin yoksa ne, tatlım?"

"Ah." Sağ elimi uzattım. "Tabii ki." Sonra yanlış elimi verdiğimi fark ettim. "Bekle, bu mu? Doğru olan bu mu..." Elimi tekrar geri çektim.

River yüzüğü kaptı ve parmağına taktı. "Evet dediğin için teşekkür ederim, her ne kadar uzun sürse de."

"Özür dilerim." Yerdeki kollarının arasına girdim. "Çok güzel bir yüzük."

"Beğenmenize sevindim."

Restorandaki insanlar alkışladı ve ıslık çaldı.

"Şimdiye kadarki en iyi evlilik teklifi."

Geri çekilirken sırtıttı. "Beğeneceğini biliyordum."

"Bayıldım, River."

"Yani, benimle birlikte hippie isimli çocuklarınız mı olacak?" diye sordu.

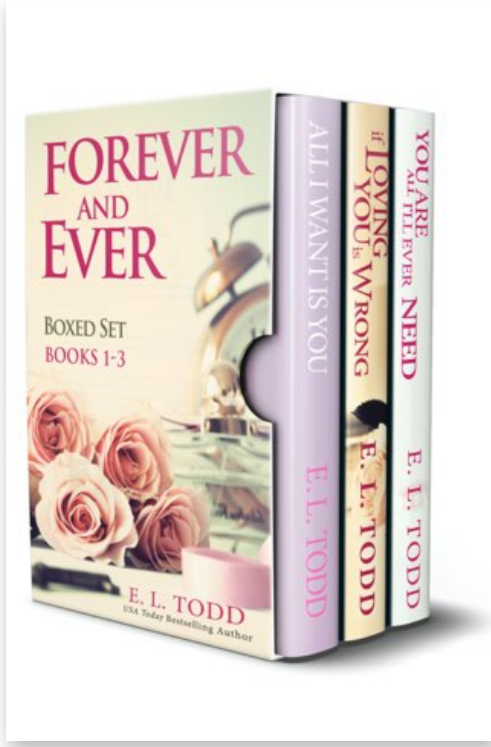
"Şelale ve Dağ," dedim. "Bunları yapmaya başlayalım mı?"

"Bu harika bir fikir, nişanlım."

"Bu kulağa hoş geliyor. Nişanlı. Ama koca demeyi tercih ederim."

"Çok yakında, sevgilim. Çok yakında."

AYRICA E. L. TODD TARAFINDAN DA YAZILMIŖTIR.

Skye Preston'a aŖıđım.

Skye Preston.

Dünyanın en zengin iş adamının kızı ve tanıdığım en güzel kadın. Güzelliği altın kalbinin yanında sönük kalıyor. Ve kalbi de o kocaman zekasının yanında sönük kalıyor.

Ama bunu ona asla söyleyemedim.

Çünkü yirmi yıldır en iyi arkadaşız.

Sevgilisi tam bir pislik ve bunu düşünen tek ben değilim. Çetenin geri kalanı da ondan nefret ediyor. Ama ben müdahale edecek türden bir adam değilim.

Ona çok saygı duyuyorum, böyle bir numara yapmam.

Ama sonra onu bir partide görüyorum, yürüyemeyecek kadar sarhoş. Erkekler ona kolay avmış gibi bakıyorlar, ben de onu eve götürüyorum.

Ama eve vardığımızda Skye farklı. Bana farklı bakıyor. Bana farklı dokunuyor.

O ise benden farklı bir şey istiyor.

Şimdi Sipariş Verin

Sakin kaçırmayın!

Aşağıdaki butona tıklayarak E. L. Todd yeni bir kitap yayınladığında e-posta bildirimleri almak için kaydolabilirsiniz. Herhangi bir ücret veya yükümlülük söz konusu değildir.

Sign Me Up!

<https://books2read.com/r/B-A-UQED-HJEEB>

BOOKS **READ**

Bağımsız okuyucuları bağımsız yazarlarla buluşturmak.

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM